

Nakkushaiguste esinemine ja immunoprofülaktika Eestis 2012. aastal

© Terviseamet

Sisukord

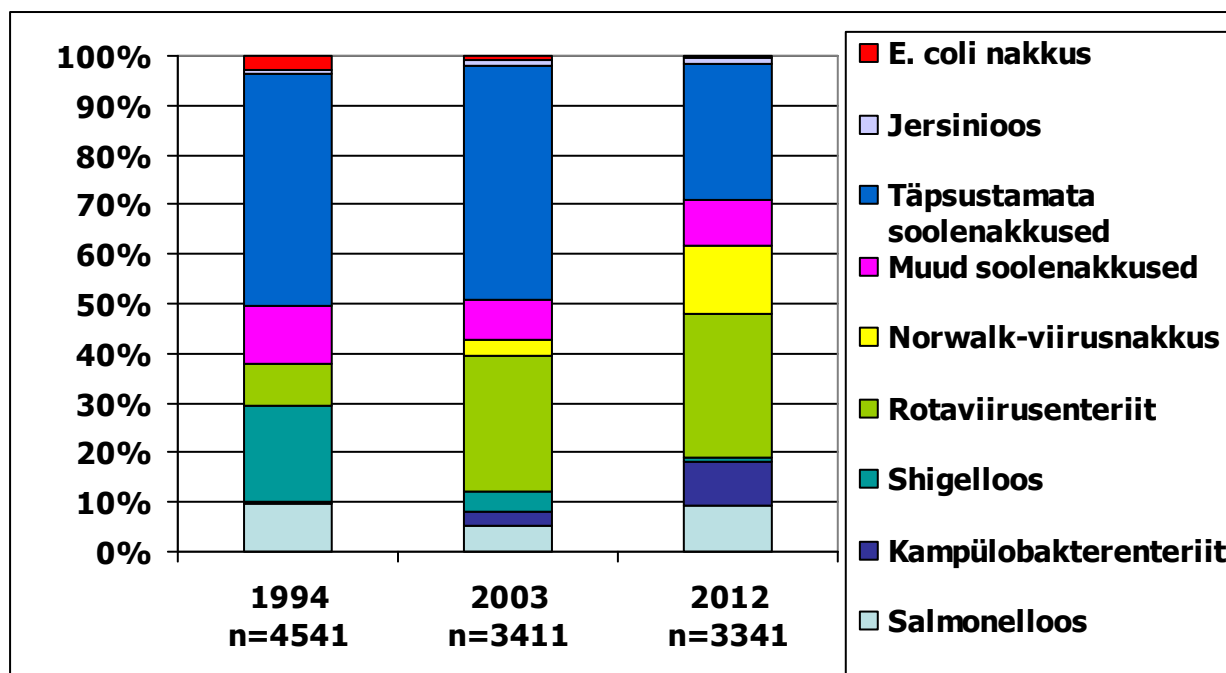
Soolenakkushaigused	3
Kõhutüüfus ja paratüüfused (A01.0; A01.1-A01.4).....	5
Salmonelloosid (A02)	5
Šigelloos (A03)	11
Kampülobakterenteriit (A04.5)	13
<i>E. coli</i> soolenakkus (A04.0-A04.4).....	17
<i>Yersinia enterocolitica</i> enteriit (A04.6)	17
Rotaviirusenteriit (A08.0)	18
Norwalk-viirusnakkus (A08.1).....	20
Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkused (A04.8;A05.0;A05.2–A05.8; A08.5; A08.2– A08.3).....	21
Soole täpsustamata bakter- ja viirusnakkused (A04.9; A08.4; A05.9)	22
Lambliiaas ehk giardiaas (A07.1)	23
Piisknakkushaigused	25
Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused (J06) ja gripp (J10-J11)	25
Läkaköha (A37.0).....	28
Difteeria (A36)	31
Leetrid (B05)	31
Punetised (B06; P35.0).....	32
Mumps (B26)	32
Meningokokknakkus (A39).....	33
<i>Haemophilus influenzae</i> nakkus (A41.3; G00.0; J14; A49.2).....	34
Sarlakid (A38)	35
Tuulerõuged (B01)	36
Tuberkuloos (A15-A19).....	37
Pneumokokknakkus (A40.3; G00.1; J13)	38
Muud viirusentsefaliidid ja -мениingiidid (A85; A87)	39
Viirushepatiitid ja HIV	40
A-viirushepatiit (B15)	40
Äge B-viirushepatiit (B16).....	41
Äge C-viirushepatiit (B17.1).....	44
E-viirushepatiit (B17.2).....	46
Krooniline B-viirushepatiit (B18.0-B18.1)	46
Krooniline C-viirushepatiit (B18.2)	47
HIV-nakkus (Z21) ja HIV-tõbi (B20-B24)	48
Muud zoonoosid.....	53
Leptospiroos (A27)	53
Tulareemia (A21)	53
Listerioos (A32)	54
Neerusündroomiga hemorraagiline palavik (A98.5).....	54
Marutõbi ja loomahammustused (T14.1)	55
Puukidega levivad nakkushaigused.....	57
Puukentsefaliit (A84)	57
Lyme'i tõbi ehk puukborrelioos (A69.2)	60
Sugulisel teel levivad nakkushaigused	62

Süüfilis (A50-A53).....	62
Gonokokknakkus (A54)	63
Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused (A55-A56).....	64
Anogenitaalsed herpesviirusnakkused (A60).....	65
Muud nakkushaigused.....	66
Poliomüeliit (A80).....	66
Malaaria (B50-B54)	66
Nakkuslik mononukleos (B27).....	67
Leegionärihaigus (A48.1).....	68
Teetanus (A33-A35).....	69
Sügelised (B86)	69
Helmintiaasid	70
Difüllobotriaas (B70.0)	70
Askaridiaas (B77).....	71
Enterobiaas (B80).....	72
Riikliku immuniseerimiskava täitmine	74
Reisimisega seotud nakkushaigused	76
Nakkushaiguste surmajuhud	79
Nakkushaigete hospitaliseerimine.....	80

Soolenakkushaigused

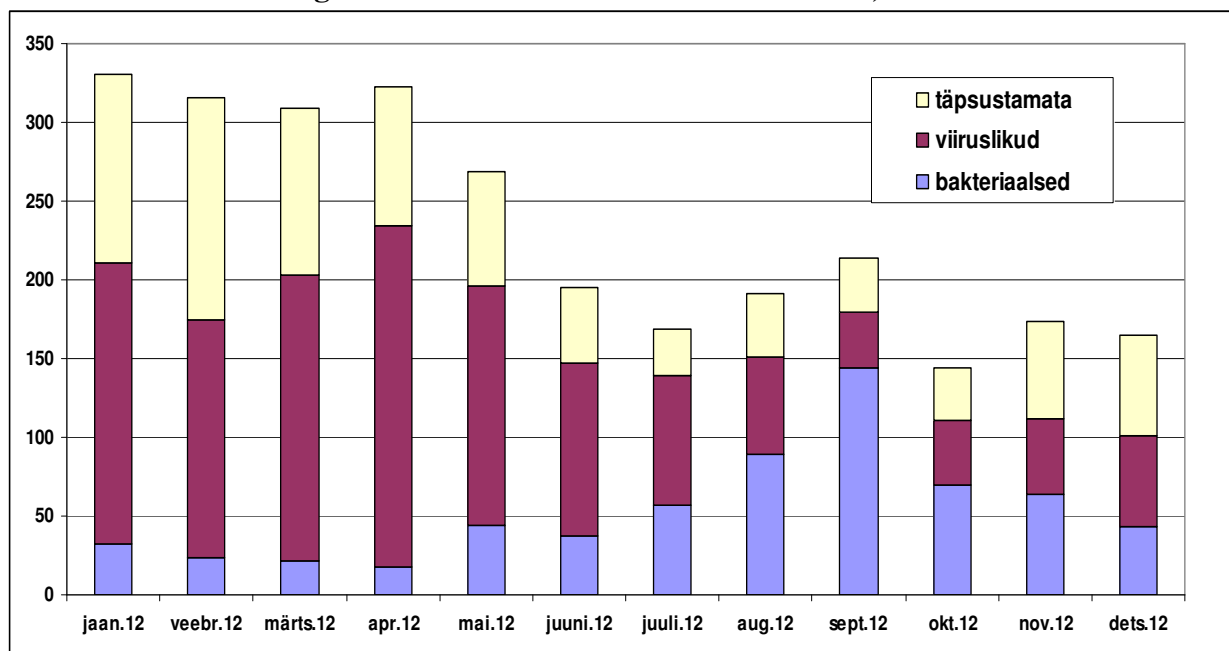
Joonis 1.

Soolenakkustesse haigestumise struktuur, 1994, 2003, 2012

Joonis 2.

Haigestumine soolenakkustesse kuude lõikes, 2012

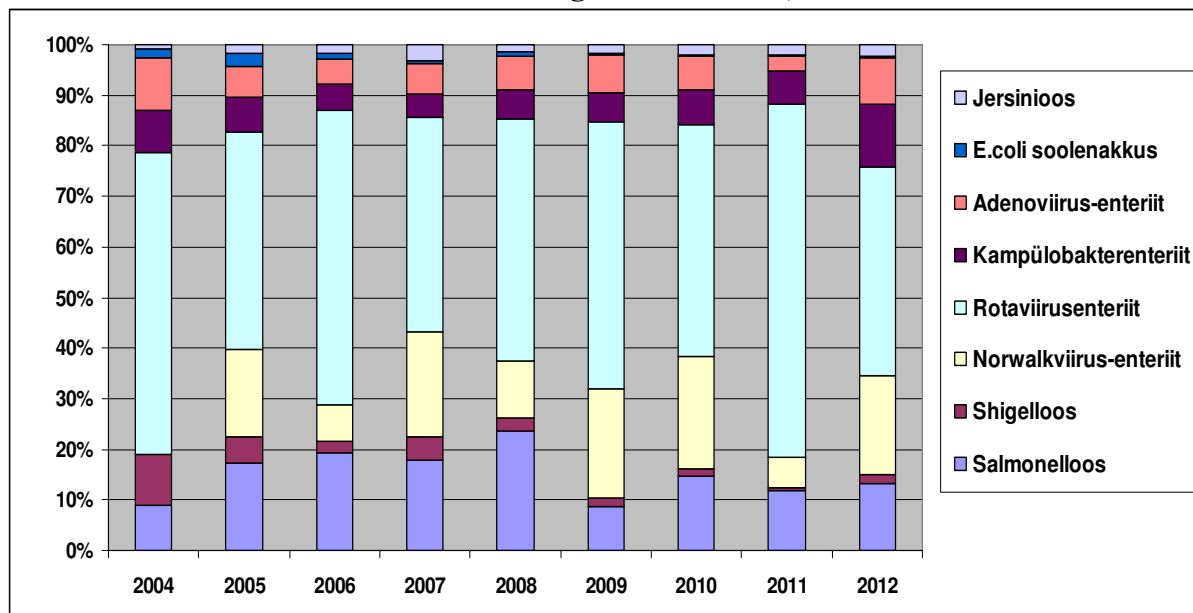

Soolenakkustesse haigestumises on välja kujunenud sesoonsus, haigestumise tõus oli talv-kevel jaanuarist aprillini. Tõus oli põhjustatud peamiselt rotaviirusnakkusest.

39,4% registreeritud soolenakkuste üldarvust moodustavad viiruslikud soolenakkused, 25,1% - soole täpsustamata bakter- ja viirusnakkused ja 19,3% - bakteriaalsed soolenakkused.

Joonis 3.

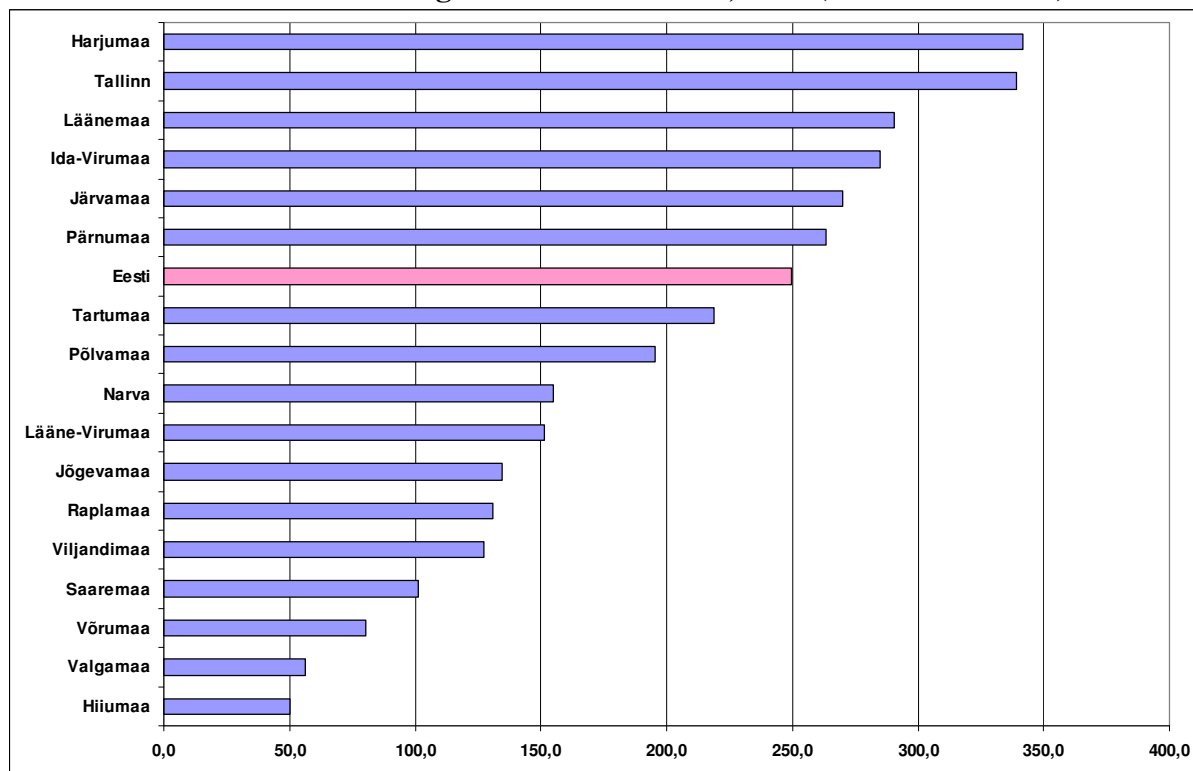
Soolenakkuste etioloogiline struktuur, 2004-2012

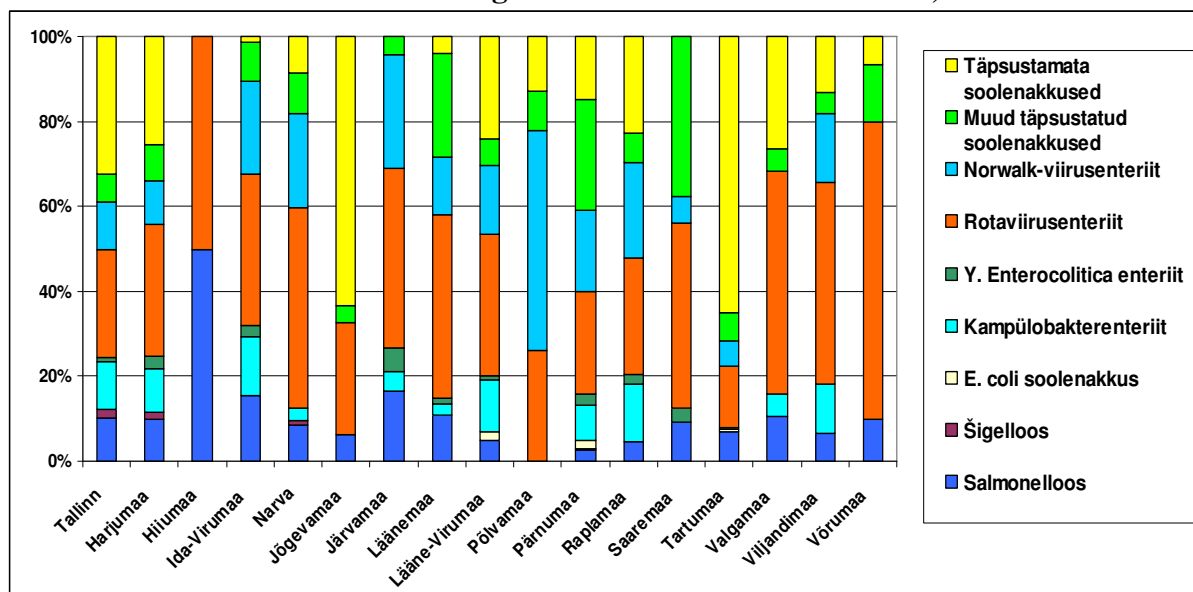
Võrreldes 2011. aastaga on haigestumine soolenakkustesse vähenenud 26,3% võrra. Haigestumine *Norwalk*-viirusnakkusesse suurenes 2,1 korda, muudesse täpsustatud soolenakkustesse – 97,2% võrra, šigelloosi – 54,5% võrra, kampülobakterenteriiti – 25,2% võrra. Haigestumine rotaviirusenteriiti vähenes 2,6 korda, salmonelloosi – 24,5% võrra, *Yersinia enterocolitica* enteriiti – 31,9% võrra, täpsustamata soolenakkustesse – 12,3% võrra.

Joonis 4.

Soolenakkustesse haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

Suurem soolenakkustesse haigestumus (arvestades kõiki registreeritud soolenakkuseid) oli Harjumaal (341,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tallinnas (339,1), Läänemaal (290,6), Ida-Virumaal (284,7) ja Järvamaal (270,0).

Soolenakkustesse haigestumise struktuur maakonniti, 2012**Kõhutüüfus ja paratüüfused (A01.0; A01.1-A01.4)**

Registreeriti üks kõhutüüfuse haigusjuht Tallinnas, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,07 (2011. aastal ei esinenud).

Diagnoos on laboratoorselt kinnitatud (*Salmonella Typhi* külv verest). Haige oli töötav naine, vanusegrupis 20-29. a, hospitaliseeritud, paranes. Nakatumine toimus oletatavalt Indias.

Registreeriti üks paratüüfuse A haigusjuht Tallinnas, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,07 (2011. aastal ei esinenud).

Diagnoos on laboratoorselt kinnitatud (*Salmonella Paratyphi* A külv verest). Haige oli välismaalane, mees vanuses 20-29. a, meremees, hospitaliseeritud, paranes. Nakatumine toimus oletatavalt Indias.

2012. a uusi pisikukandjaid ei avastatud, aasta lõpuks oli Eestis kroonilisi kõhutüüfuse pisikukandjaid arvel 18 ja kroonilisi paratüüfuse B pisikukandjaid oli teada kaks.

27,8% kõhutüüfuse pisikukandjatest elab Tartumaal, 16,7% Pärnumaal, a' 11,1% Tallinnas, Ida-Virumaal ja Raplamaal ning a' 5,6% Harjumaal, Jõgevamaal, Järvamaal ja Lääne-Virumaal. Mõlemad paratüüfuse B pisikukandjad elavad Tallinnas.

Viimase 13 aastaga on Eestis krooniliste pisikukandjate arv vähenenud 2,6 korda. Pisikukandjate keskmine vanus on 70,3 aastat.

Tabel 1.

Kõhutüüfuse ja paratüüfuse B krooniliste pisikukandjate arv, 2000–2012

Aasta	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Kõhutüüfus	43	37	36	35	31	27	26	26	25	24	20	20	18
Paratüüfus B	9	8	8	7	6	6	5	3	3	3	3	2	2

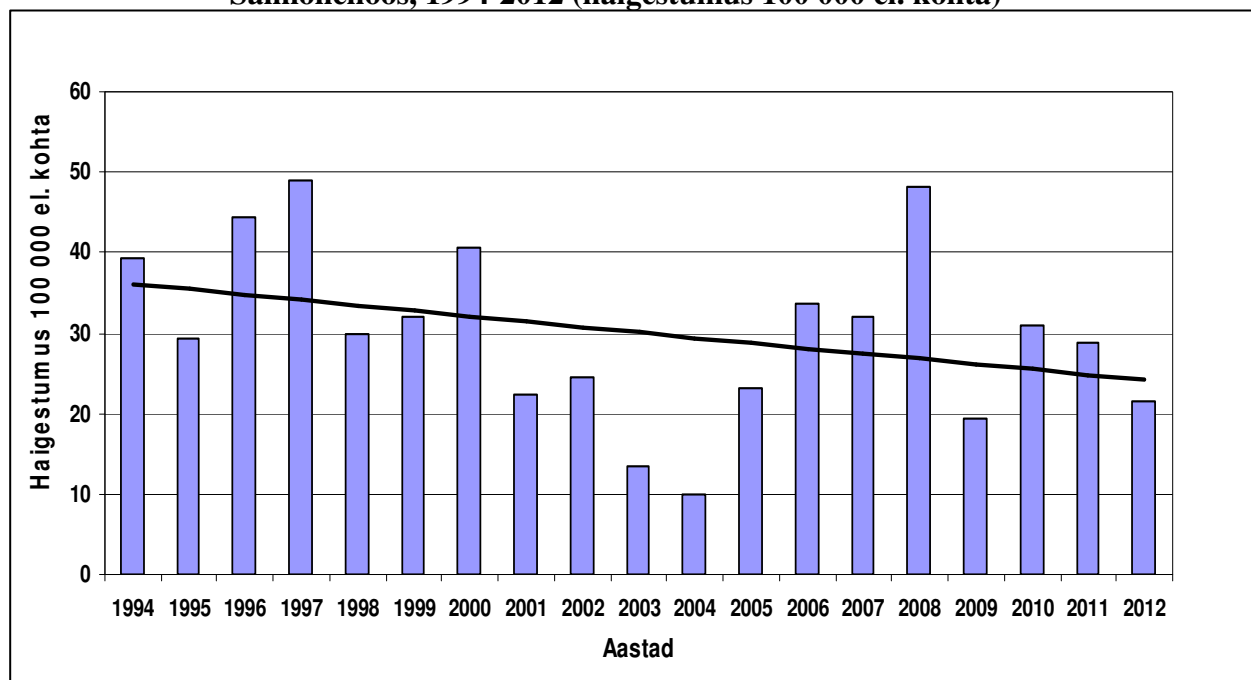
Salmonelloosid (A02)

Registreeriti 287 salmonelloosi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 21,4. Võrreldes eelneva aastaga vähenes registreeritud juhtude arv 25,4% võrra (2011. a oli 385 haiget ehk 28,7 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Diagnoos oli mikrobioloogiliselt kinnitatud 86,8% juhtudest, 13,2% juhtudest põhines diagnoos kliinilisel pildil ja epidemioloogilisel seosel laboratoorselt tõestatud juhtudega.

Joonis 6.

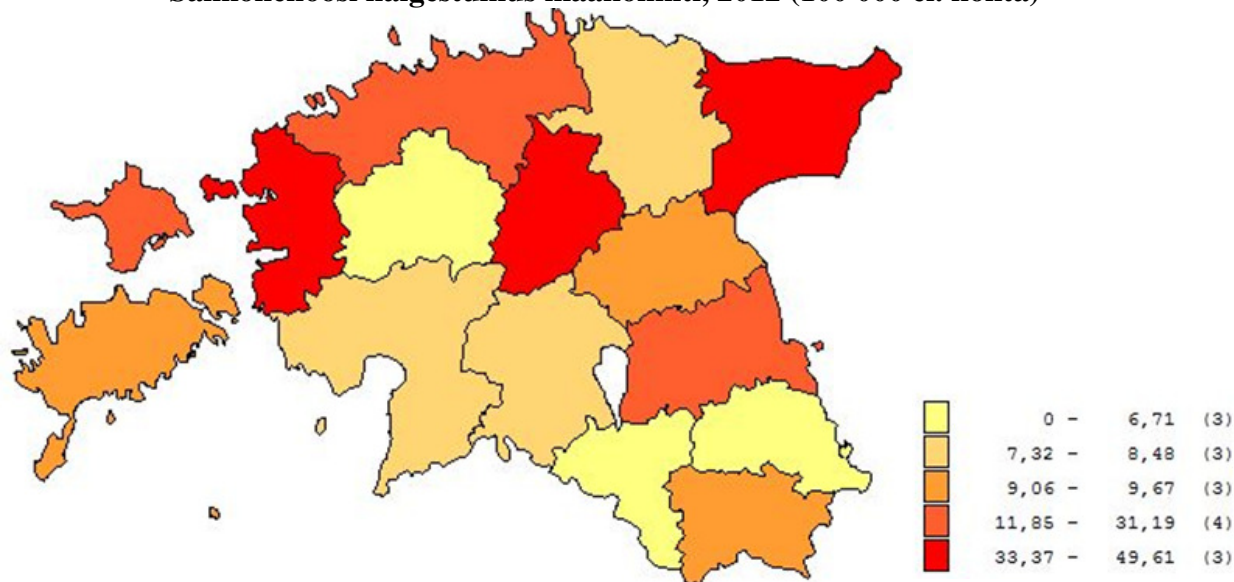
Salmonelloos, 1994-2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Nakkust registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Põlvamaa. Kõrgem haigestumus oli Ida-Virumaal (43,6 100 000 elaniku kohta), Järvamaal (41,8), Tallinnas (30,7) ja Läänemaal (29,4).

Joonis 7.

Salmonelloosi haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

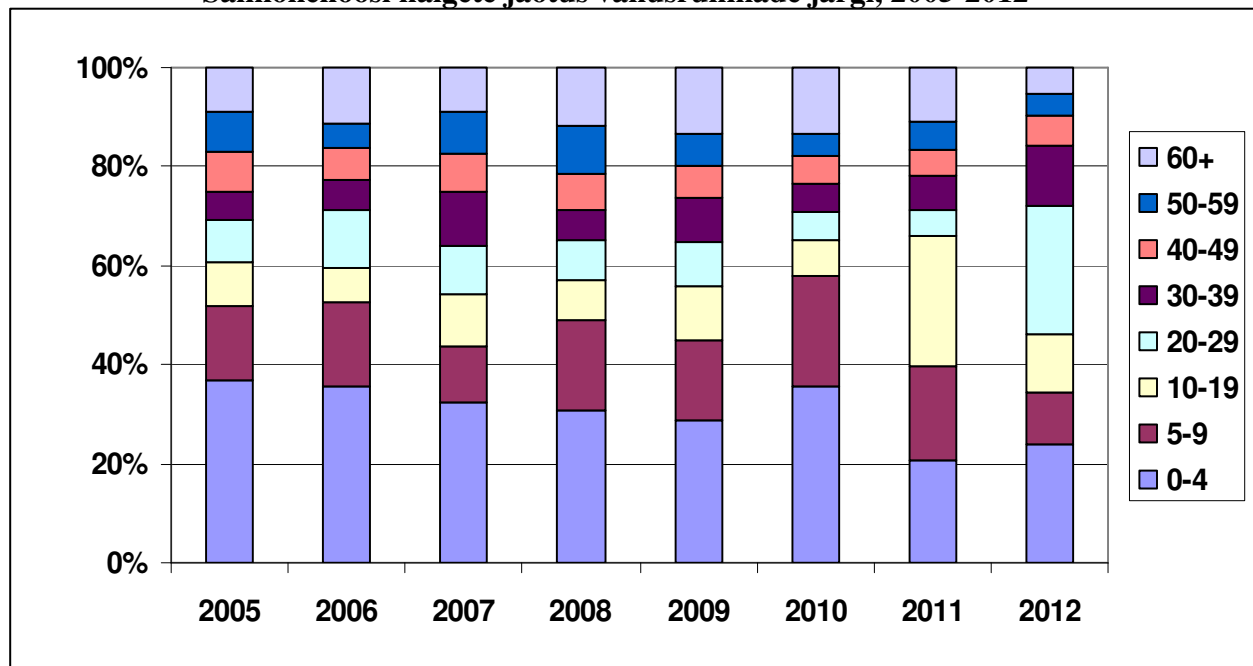

41,8% haigetest olid lapsed vanuses 1–14 aastat, 26,1% - isikud vanuses 20-29 aastat. Haigetest oli mehi 148 (51,6%) ja naisi 139 (48,4%). 32,3% haigestunutest olid töötavad inimesed, 29,1% - koolieelsed lapsed.

Sagedamini olid salmonellooside põhjustajateks *S. Enteritidis* (76,0% juhtudest), *S. Typhimurium* (12,5%) ja *S. Mikawasima* (1,4%). Tuvastati ka teisi serotüüpe: *S. Abony* (kaks juhtu), *S. Blockley* (2), *S. Coeln* (1), *S. Corvallis* (1), *S. Hadar* (1), *S. Infantis* (2), *S. Kentucky* (1), *S. Litchfield* (1), *S. Muenster* (1), *S. Saintpaul* (2), *S. Sandiego* (1), *S. Zanzibar* (1).

Joonis 8.

Salmonelloosi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2005-2012

Tabel 2.

Eestis registreeritud salmonella serotüübid, 2000-2012

Salmonellade serotüübid	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	Kokku 2000-2012
S. Aba								1						1
S. Abony													2	2
S. Agona			1	1	3	1		1	1	1	6	2		17
S. Alagbon								1						1
S. Altona									1					1
S. Amsterdam				1										1
S. Arizona	2										1	1		4
S. Be											1			1
S. Blockley		1											2	3
S. Bovismorbificans										6	1			7
S. Braenderup		1					1	1						3
S. Brandenburg				1	1	1	1			2				6
S. Bredeney	1													1
S. Canada				1					1					2
S. Chester					1							1		2
S. Choleraesuis										1		1		2
S. Claibornei							1							1
S. Coeln													1	1
S. Concord							2							2
S. Corvallis											1		1	2
S. Denver							1							1
S. Derby					1	1	1					3		6
S. Dublin								1						1

Salmonellade serotüübid	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	Kokku 2000-2012
S. Eastbourne						1								1
S. Edinburg									1					1
S. Emek										1				1
S. Enteritidis	476	233	279	150	89	247	370	352	535	204	325	232	218	3710
S. Essen	1													1
S. Galienna									1					1
S. Give						1								1
S. Hadar						1	2	1			1		1	6
S. Heidelberg			1											1
S. Hidalgo		1												1
S. Indiana									1					1
S. Infantis				5		3	2	10	3	2	5	22	2	54
S. Isangi			1								1			2
S. Java					1				1			1		3
S. Kaapstad			1											1
S. Kentucky							1	1	4			1	1	8
S. Kingston							1							1
S. Kottbus												1		1
S. Lagos							4							4
S. Lexington											1			1
S. Lindenburg							1							1
S. Litchfield													1	1
S. Lomita							1							1
S. Manchester							1							1
S. Manhattan					1									1
S. Mbandaka						1				1	1			3
S. Mikawasima													4	4
S. Mission		1												1
S. Montevideo					1	2						1		4
S. Muenchen									1					1
S. Muenster													1	1
S. Newport									1	1				2
S. Norton							1							1
S. Orientalis												1		1
S. Orion								1						1
S. Papuana		1					2							3
S. Poona										1				1
S. Rissen								1						1
S. Saintpaul					2				2	2			2	8
S. Sandiego					1				1				1	3
S. Sanjuan								1						1

Salmonellade serotüübid	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	Kokku 2000-2012
S. Schwarzengrund					1						1			2
S. Stanley								3		1				4
S. Zanzibar													1	1
S. Thompson									1		1			2
S. Tshiongwe	3		1	2				1			2			9
S. Typhimurium	31	26	33	8	18	33	51	32	48	26	50	41	36	433
S. Westhampton										1	1			2
S. Wippra	1													1
S. Virchow		1	1				4	3	1	2		1		13
S. Virginia									1					1

Tabel 3.

Salmonellade antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2012

Preparaat	Uuritud tüvede %	Tundlik (%)	Resistentne (%)
Ampitsilliin	82,2	83,9	16,1
Klooramfenikool	65,5	98,9	1,1
Streptomütsiin	63,4	84,6	11,0
Sulfoonamiid	64,1	89,7	10,3
Tetratsükliin	64,4	88,1	11,9
Trimetoprim	80,8	97,8	2,2
Tsiprofloksatsiin	80,8	96,6	3,4
Gentamütsiin	65,5	95,2	4,2
Kanamütsiin	64,1	97,8	1,1
Nalidiksiinhape	65,2	78,1	20,8
Tsefotaksiim	81,2	99,1	0,8

Tabel 4.

Salmonellade resistentsus, 2006-2012 (%)

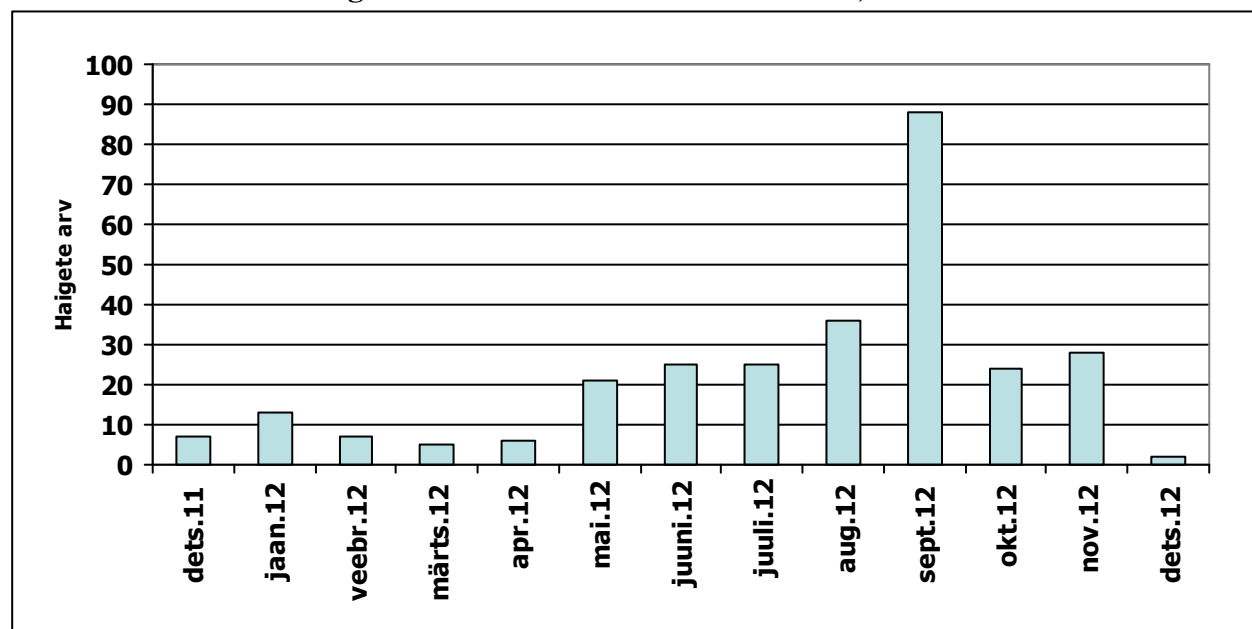
Preparaat	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Ampitsilliin	12,2	11,7	15,7	15,1	11,6	16,7	16,1
Klooramfenikool	0,9	3,8	4,3	4,6	3,7	1,9	1,1
Streptomütsiin	4,4	11,4	9,9	6,4	10,4	5,8	11,0
Sulfoonamiid	9,1	7,3	8,4	5,0	11,6	7,0	10,3
Tetratsükliin	7,6	17,0	12,2	7,3	9,8	5,2	11,9
Trimetoprim	6,1	1,4	5,4	3,4	4,2	3,1	2,2
Tsiprofloksatsiin	0,5	1,6	0,6	2,0	2,1	1,1	3,4
Gentamütsiin	0,0	2,1	3,6	1,5	0,0	0,9	4,2
Kanamütsiin	0,0	1,5	2,8	1,2	2,1	0,5	1,1
Nalidiksiinhape	6,9	7,1	7,6	8,5	8,6	7,0	20,8
Tsefotaksiim	0,7	1,0	3,5	3,3	3,1	1,1	0,8

2012. a uuriti 64,1% salmonellade tundlikkust 10–11 preparaadi suhtes (2011. a – 54,3%, 2010. a – 45,6%, 2009. a – 65,9%, 2008. a – 40,4%, 2007. a – 31,8%). Avastati 18 multiresistentset salmonellat (nalja ja rohkem preparaadi suhtes).

53,7% salmonelloosi üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 8,0% haigetest registreeriti kolletes 2–3 juhuga, 38,3% – rühmaviisilistes haigestumistes seitsme ja enama haigusjuhuga. Esines kuus rühmaviisilist haigestumist viie ja enama juhuga: kaks elukohas (7 ja 8 juhtu), kaks lasteasutuses (mõlemas 10 juhtu) ja kaks söögikohas (10 ja 87 juhtu). Maksimaalne haigete arv haigestus suvel-sügisel – 43,2% haigetest haigestus augustis-septembris. Hospitaliseeriti 45,6% haigetest.

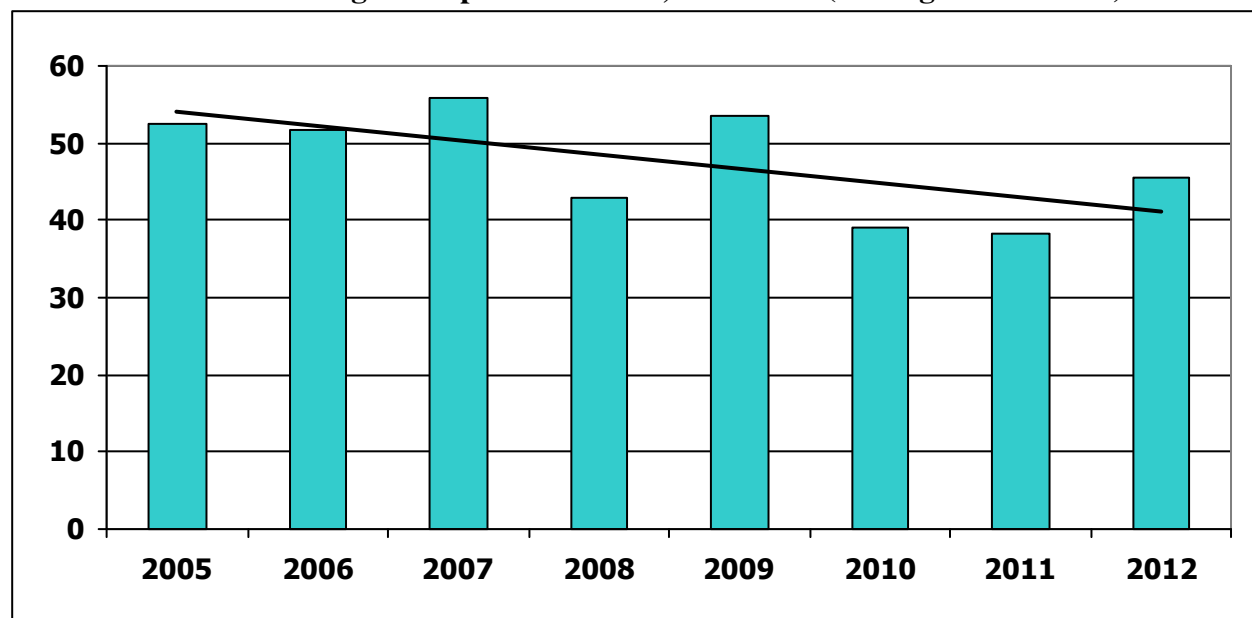
Joonis 9.

Haigestumine salmonelloosi kuude lõikes, 2012

Joonis 10.

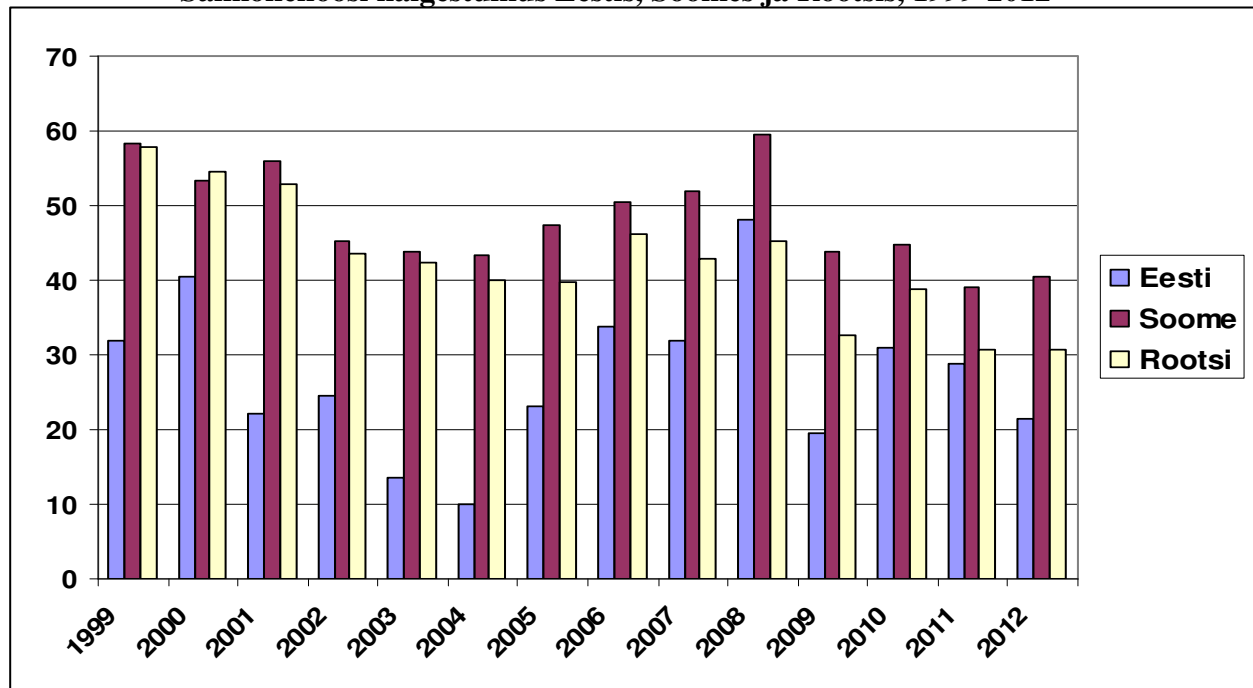
Salmonelloosi haigete hospitaliseerimine, 2005-2012 (% haigete üldarvust)

21 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Bulgaarias kolm, Egiptuses kolm, Hispaanias kaks, Indias kolm, Kreekas üks, Lätis üks, Marokos üks, Prantsusmaal üks, Türgis kaks, Venemaal kolm, Vietnamis üks).

Joonis 11.

Salmonelloosi haigestumus Eestis, Soomes ja Rootsis, 1999-2012

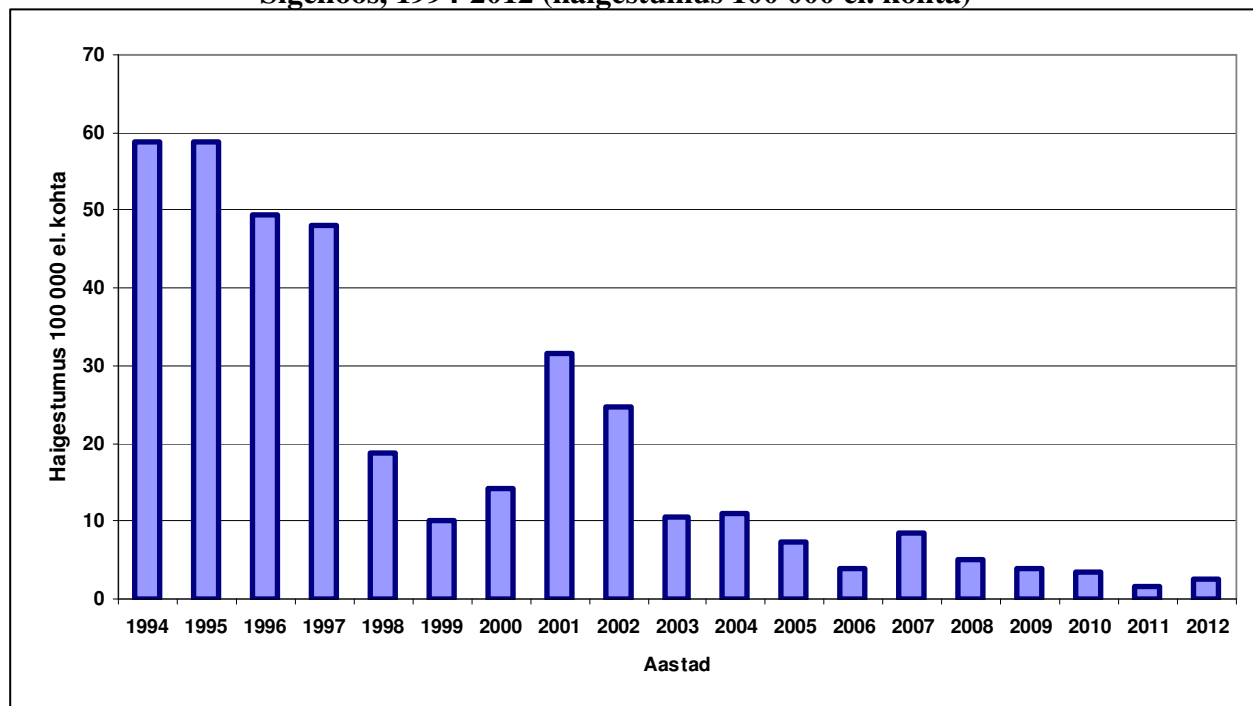

Šigelloos (A03)

Haigestus 34 inimest, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 2,5 (2011. a oli 22 juhtu ehk 1,6 juhtu 100 000 elaniku kohta).

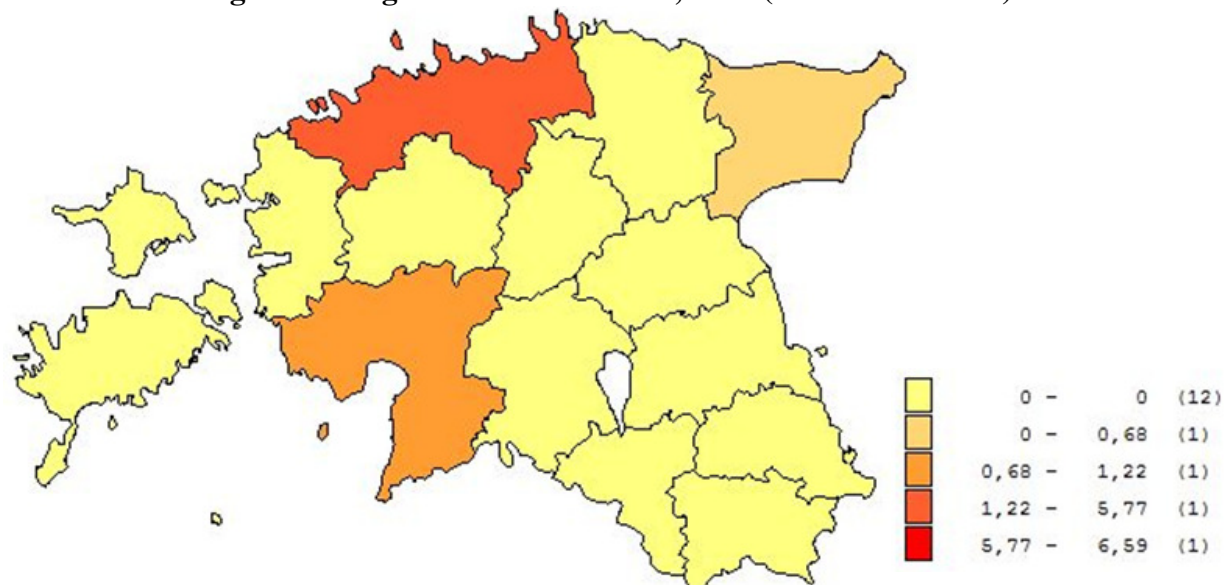
Joonis 12.

Šigelloos, 1994-2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 13.

Šigelloosi haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

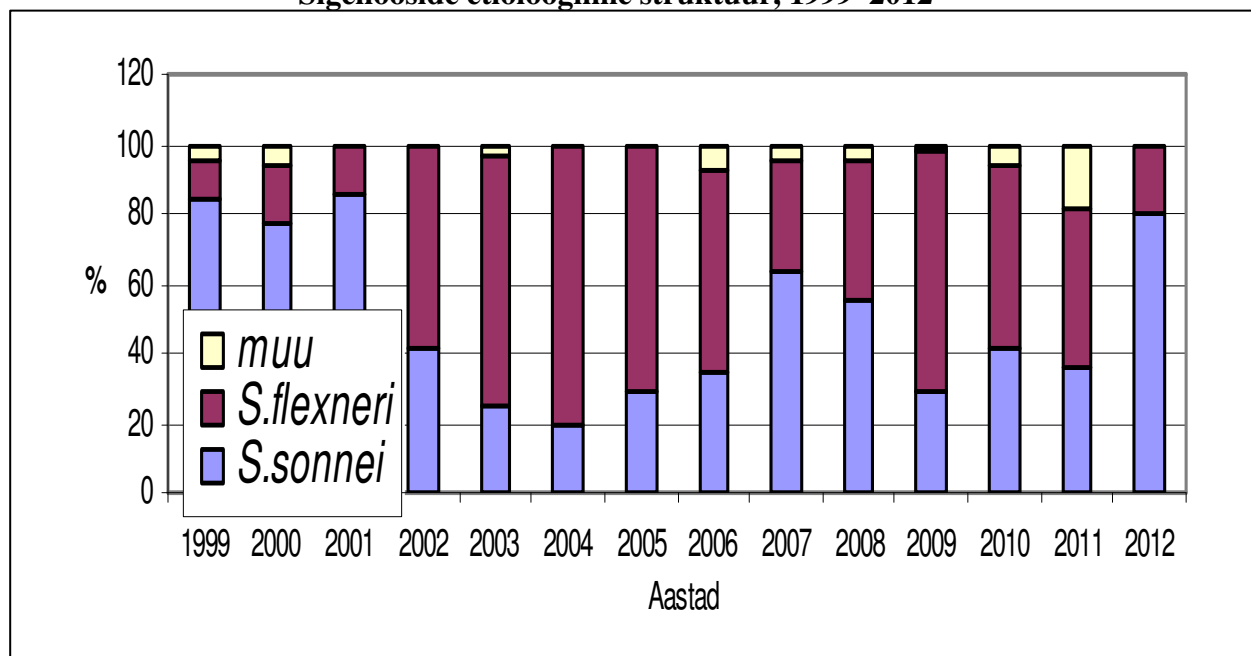

Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (6,5 juhtu 100 000 el. kohta), Harjumaal (4,7), Narvas (1,5) ja Pärnumaal (1,1). 20,6% juhtude puhul oli tegemist *Sh. flexneri*, 79,4% - *Sh. sonnei* põhjustatud šigelloosiga.

55,9% haigetest olid täiskasvanud alates 20. eluaastast, 29,4% - noorukid vanuses 15-19 a. 64,7% haigetest oli naissoost. 44,1% moodustasid töötavad isikud, 38,2% - kooliõpilased.

Joonis 14.

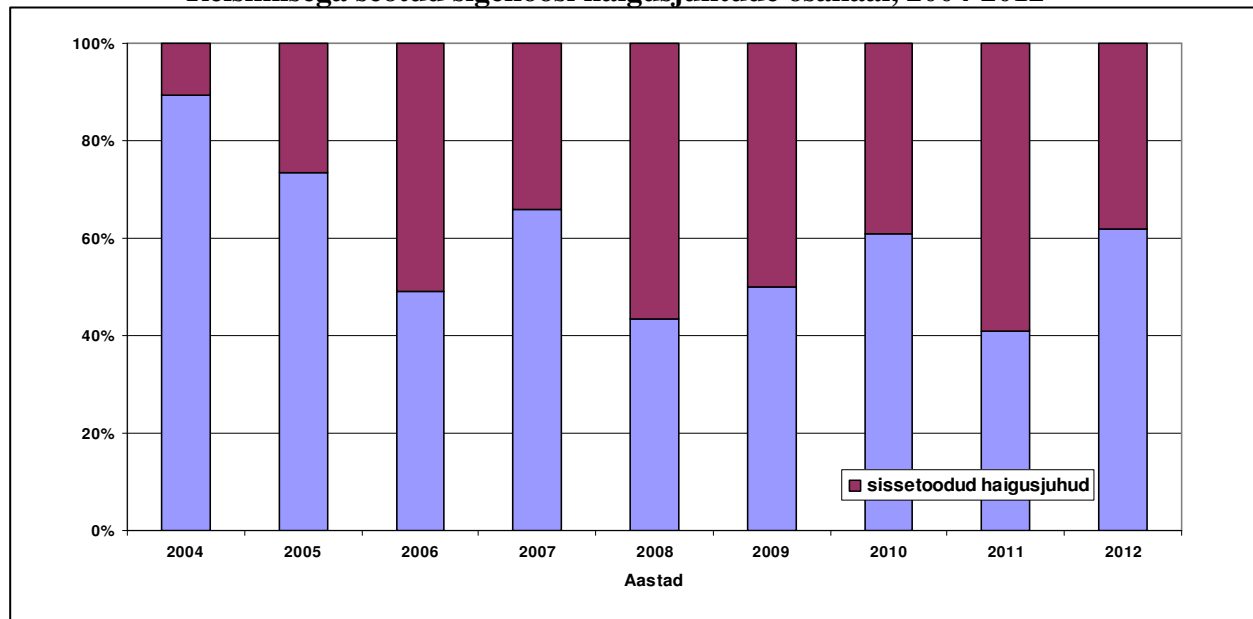
Šigellooside etioloogiline struktuur, 1999–2012

Maksimaalne haigete arv haigestus septembrikuus (41,2% haigete üldarvust). 35,3% šigelloosijuhtude üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 23,5% haigetest registreeriti koldes kahe juhuga. Esines üks rühmaviisiline haigestumine koolis 14 juhuga. Hospitaliseeriti 35,3% haigetest.

Joonis 15.

Reisimisega seotud šigelloosi haigusjuhtude osakaal, 2004-2012

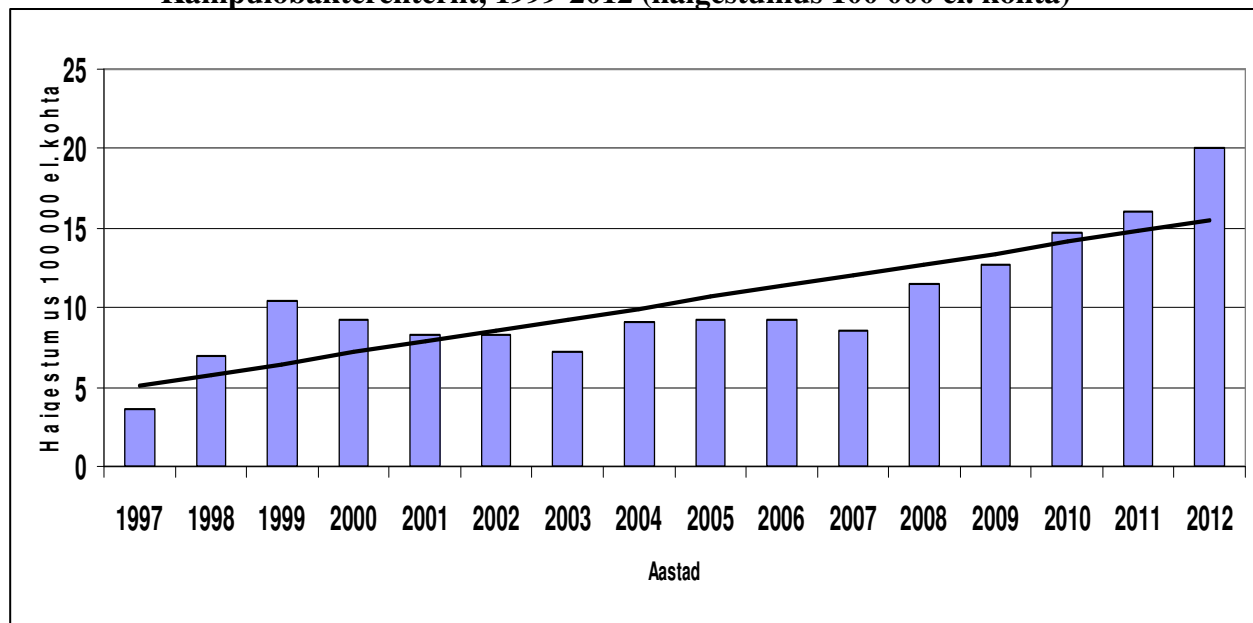
13 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit: Egiptuses kuus (*Sh. sonnei* kolm, *Sh. flexneri* kolm), Etioopias üks (*Sh. sonnei*), Gruusias üks (*Sh. flexneri*), Hiinas üks (*Sh. sonnei*), Hispaanias üks (*Sh. sonnei*), Indias üks (*Sh. flexneri*), Mehhikos üks (*Sh. sonnei*), Tšiilis üks (*Sh. sonnei*).

Kampülobakterenteriit (A04.5)

Haigusjuhte registreeriti 268, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 20,0 (2011. a diagnoositi 214 haigusjuhtu ehk 16,0 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 16.

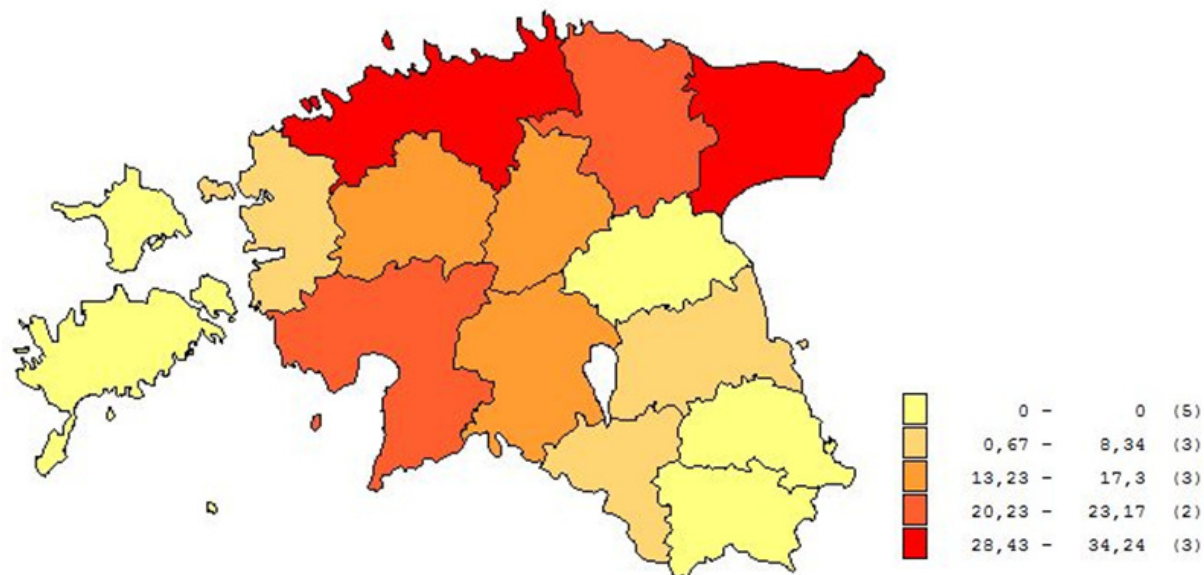
Kampülobakterenteriit, 1999-2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Nakkushaigust registreeriti kümnes maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Kõrgem haigestumus oli Ida-Virumaal (39,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tallinnas (33,7) ja Harjumaal (30,3).

Joonis 17.

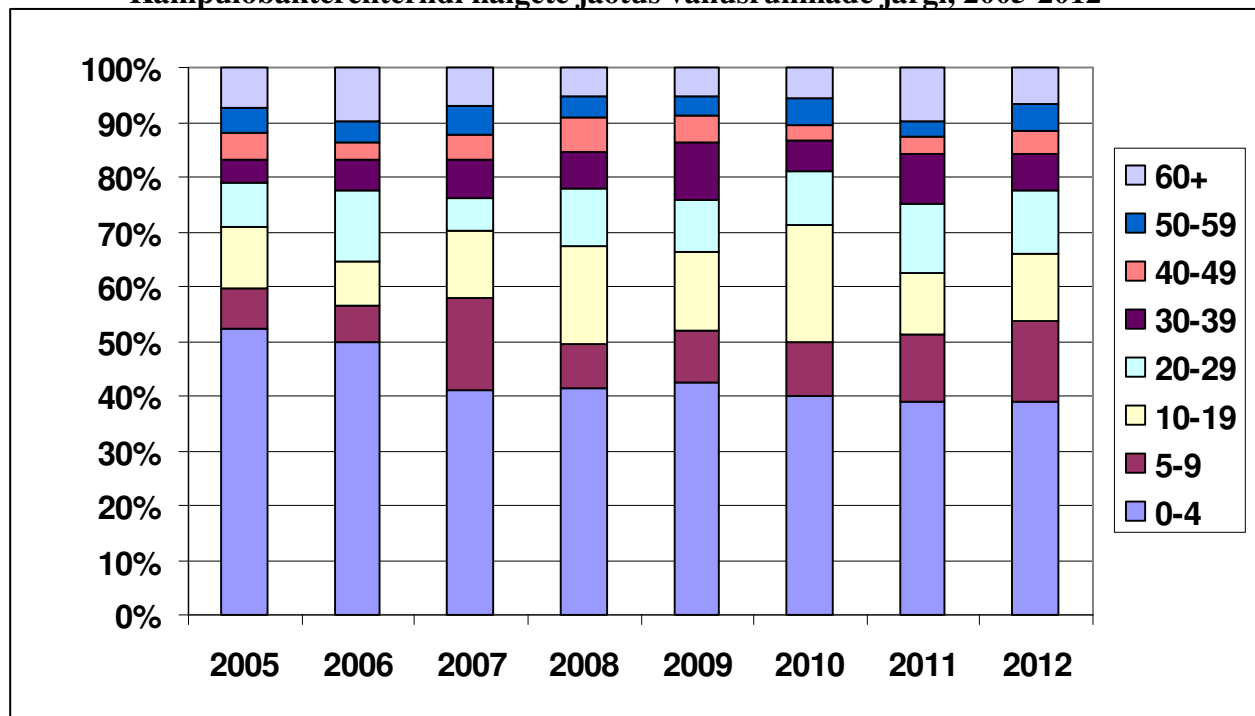
Kampülobakterenteriiti haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

53,7% haigetest olid lapsed vanuses 1–9 aastat, 53,4% haigetest oli meessoost. 47,8% haigestunutest olid koolieelikud, 16,8% – kooliõpilased ja 19,4% – töötavad inimesed.

Joonis 18.

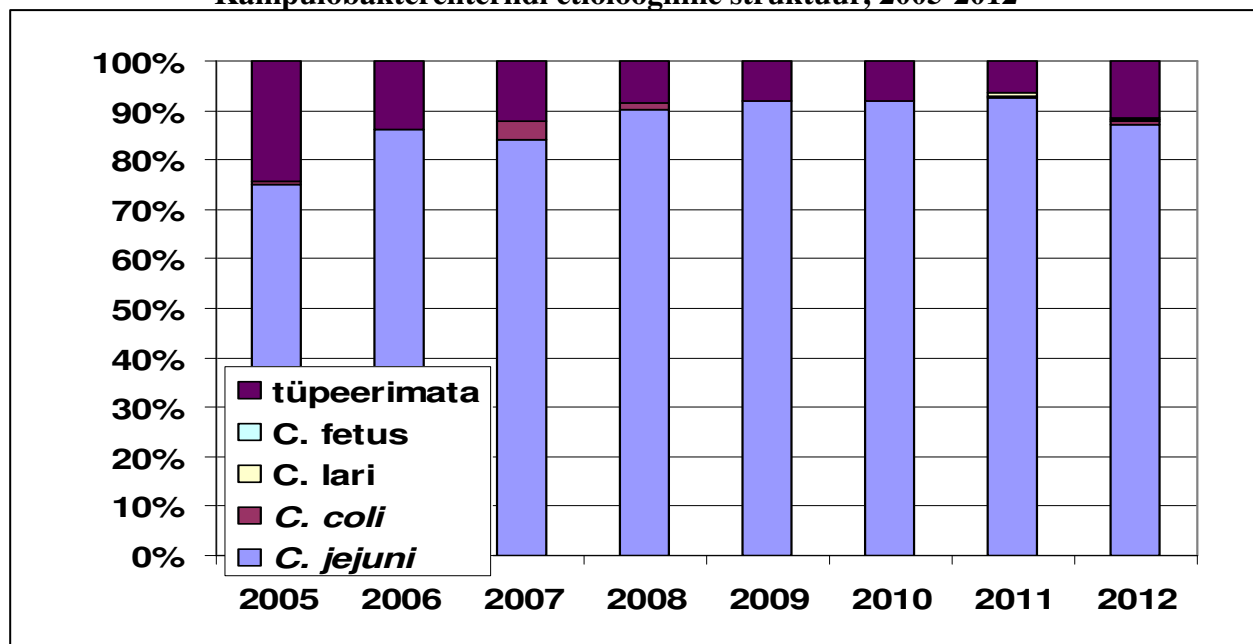
Kampülobakterenteriidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2005-2012

87,3% juhtude puhul oli tegemist *C. jejuni* (234 juhtu) poolt põhjustatud kampülobakterenteriidiga. Ühel juhul tuvastati *C. lari*, ühel juhul *C. coli*, ühel juhul *C. fetus* ning 11,6% tekitajatest jäi tüppeerimata.

Joonis 19.

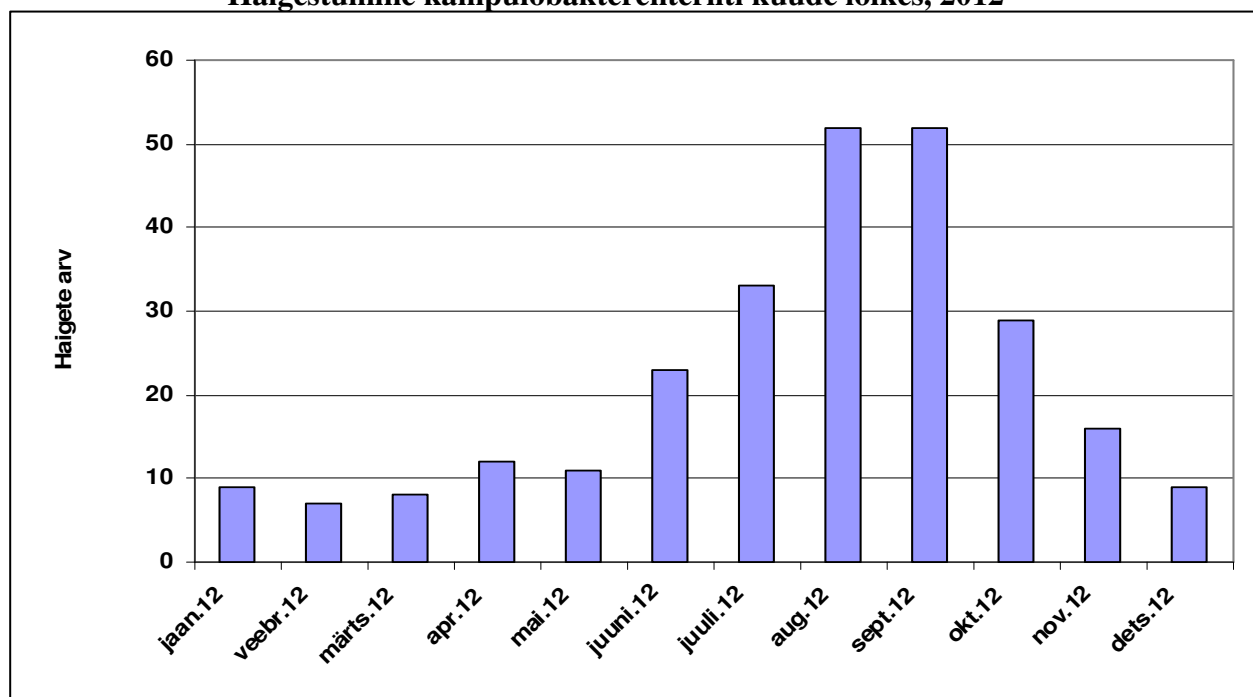
Kampülobakterenteriidi etioloogiline struktuur, 2005-2012

Haigestumise tõus oli suvel-sügisel, juulist oktoobrini haigestus 61,9% registreeritud haigestest. Esines seitse rühmaviisilist haigestumist kahe-kolme haigega.

Joonis 20.

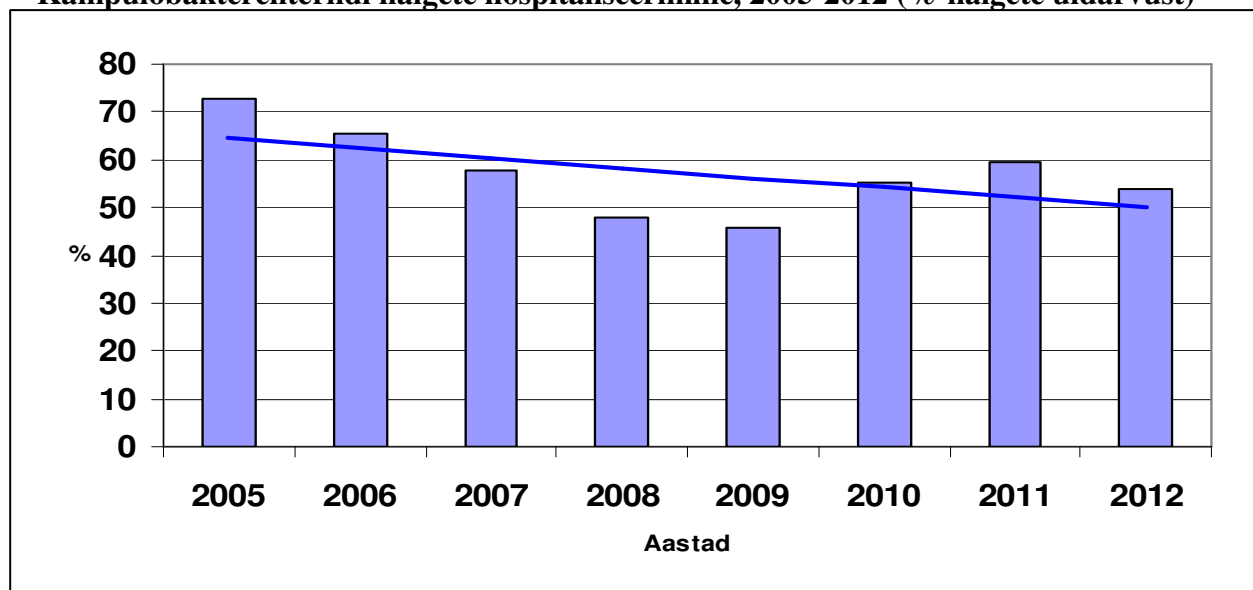
Haigestumine kampülobakterenteriiti kuude lõikes, 2012

Hospitaliseeriti 53,7% haigestest.

Joonis 21.

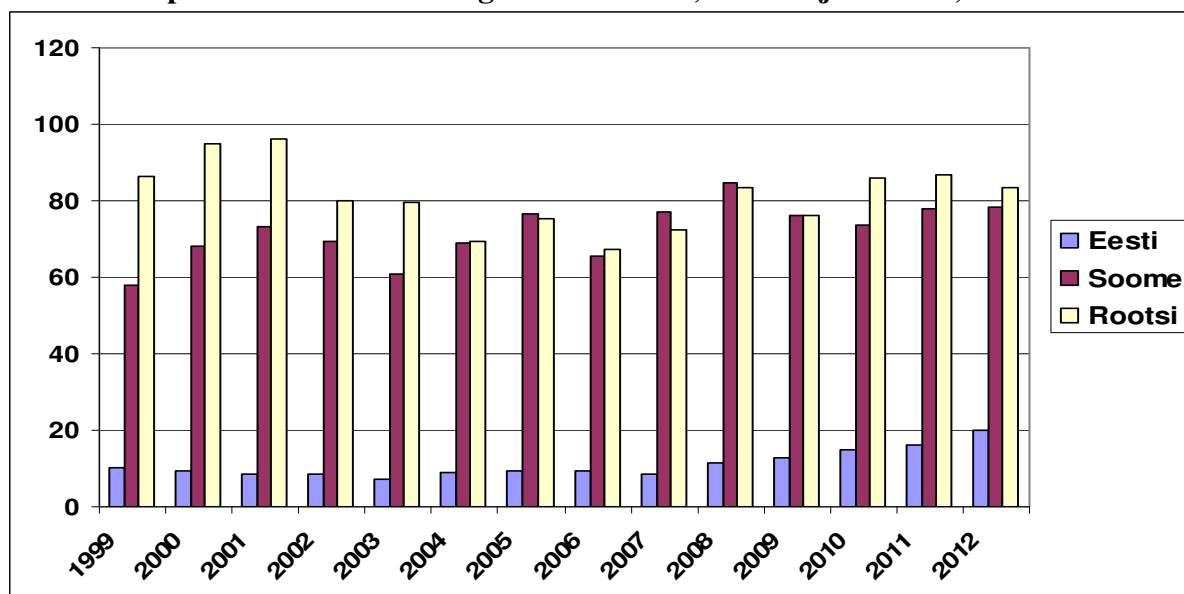
Kampülobakterenteriidi haigete hospitaliseerimine, 2005-2012 (% haigete üldarvust)

15 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Bulgaarias üks, Indias kolm, Indoneesias üks, Itaalias üks, Kreekas üks, Leedus üks, Prantsusmaal üks, Suurbritannias kolm, Tais üks, Türgis üks, Ukrainas üks).

Joonis 22.

Kampülobakterenteriiti haigestumus Eestis, Soomes ja Rootsis, 1999-2012

Tabel 5.

***Campylobacter*'i antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2012**

Preparaat	Uuritud tüvede %	Tundlik (%)	Resistentne (%)
Gentamütsiin	35,4	94,7	1,0
Ampitsilliin	33,6	41,1	41,1
Amoksitsilliin/Klavulaanhape	34,7	88,2	6,4
Erütromütsiin	84,0	98,2	1,3
Tetratsükliin	79,5	77,9	19,2
Nalidiksiinhape	36,6	30,6	67,3
Tsiprofloksatsiin	91,4	33,5	65,3

Tabel 6.

***Campylobacter*'i resistentsus, 2007-2012 (%)**

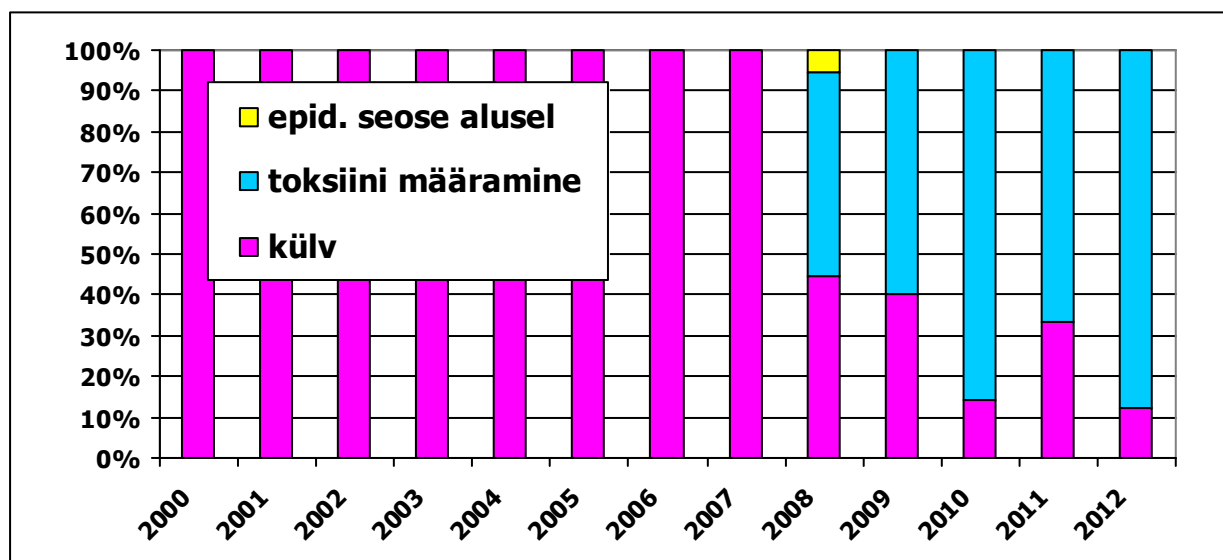
Preparaat	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Gentamütsiin	-	-	0,0	-	1,5	1,0
Ampitsilliin	-	0,0	0,0	-	35,5	41,1
Amoksitsilliin/Klavulaanhape	-	-	0,0	-	9,8	6,4
Erütromütsiin	6,5	6,7	0,0	0,0	2,1	1,3
Tetratsükliin	21,9	26,5	21,0	20,5	28,8	19,2
Nalidiksiinhape	51,2	19,2	45,8	31,2	42,3	67,3
Tsiprofloksatsiin	50,0	37,0	49,7	45,7	57,4	65,3

***E. coli* soolenakkus (A04.0-A04.4)**

Registreeriti kaheksa haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,6. 2011. a oli üheksa juhtu ehk 0,7 juhtu 100 000 elaniku kohta.

Seitsmel juhul on diagnoos kinnitatud *Shiga*-toksiini määramise meetodiga, ühel juhul - bakterioloogiliselt.

Joonis 23.

***E.coli* soolenakkuse diagnoosi kinnituse meetod, 2000-2012**

Nakkust registreeriti Lääne-Virumaal, Pärnumaal ja Tartumaal. Kõrgem haigestumus oli Pärnumaal (neli juhtu ehk 4,5 100 000 el. kohta).

50,0% haigetest olid 1-9-aastased lapsed. 75,0% haigetest oli meessoost, 37,5% - eelkooliealised kodused lapsed. Hospitaliseeriti 62,5% haigetest.

Kolmel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Egiptuses üks, Ukrainas kaks). Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud.

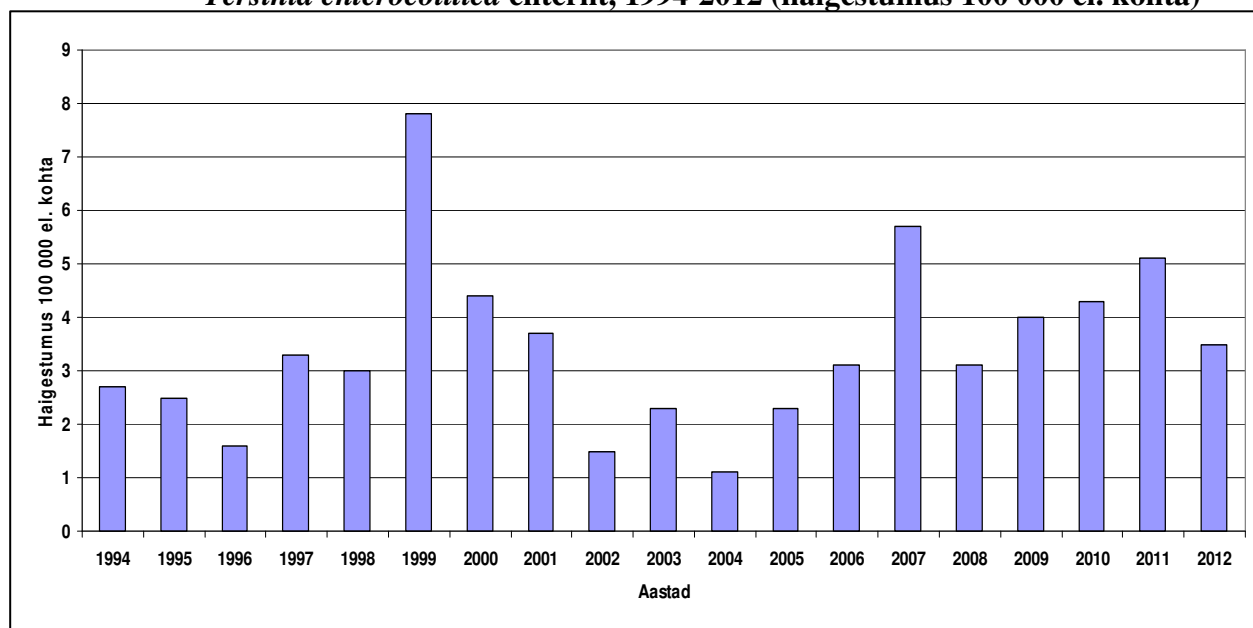
***Yersinia enterocolitica* enteriit (A04.6)**

Registreeriti 47 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 3,5 (2011. a oli 69 haiget ehk 5,1 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Nakkust registreeriti kaheksas maakonnas ning Tallinnas. Kõrgem haigestumus oli Järvamaal (13,9 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (8,5) ning Ida-Virumaal (7,1).

Joonis 24.

***Yersinia enterocolitica* enteriit, 1994-2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)**

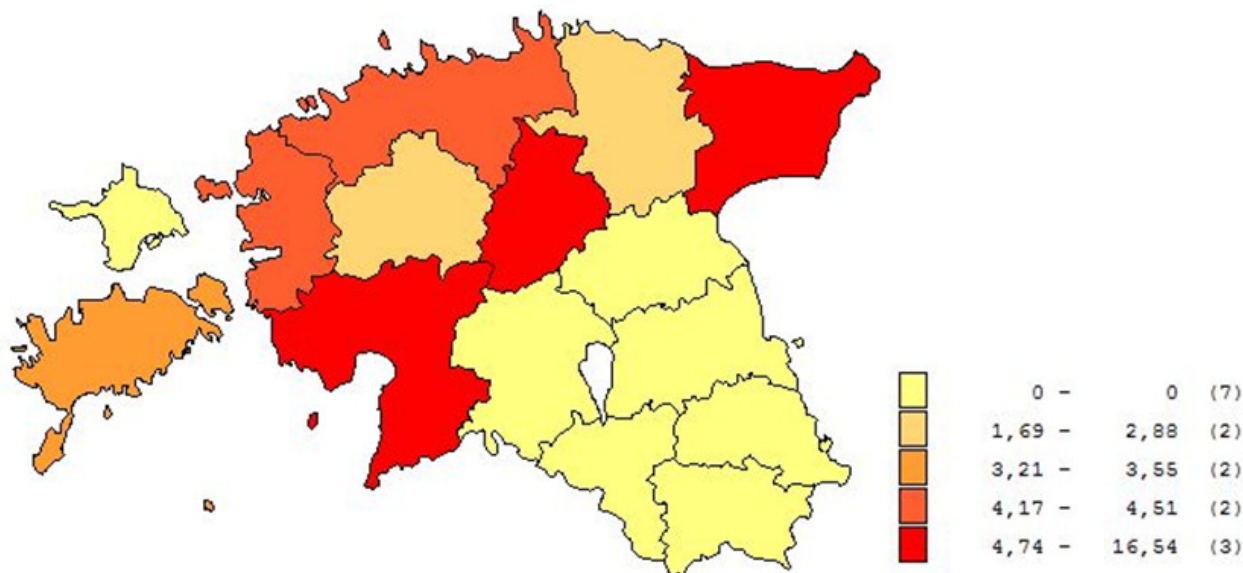

38,3% haigetest olid lapsed vanused 0–4 aastat ning 14,9% - täiskasvanud vanuses 30-39 aastat. 53,2% haigetest oli meessoost, 46,8% koolieelikud ning 29,8% – töötavad isikud. Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud.

Ühel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Marokos). Hospitaliseeriti 48,9% haigetest. Maksimaalne haigete arv (48,9%) haigestus jaanuarist märtsini.

Joonis 25.

***Yersinia enterocolitica* enteriiti haigestumus maakonniti, 2012
(100 000 el. kohta)**

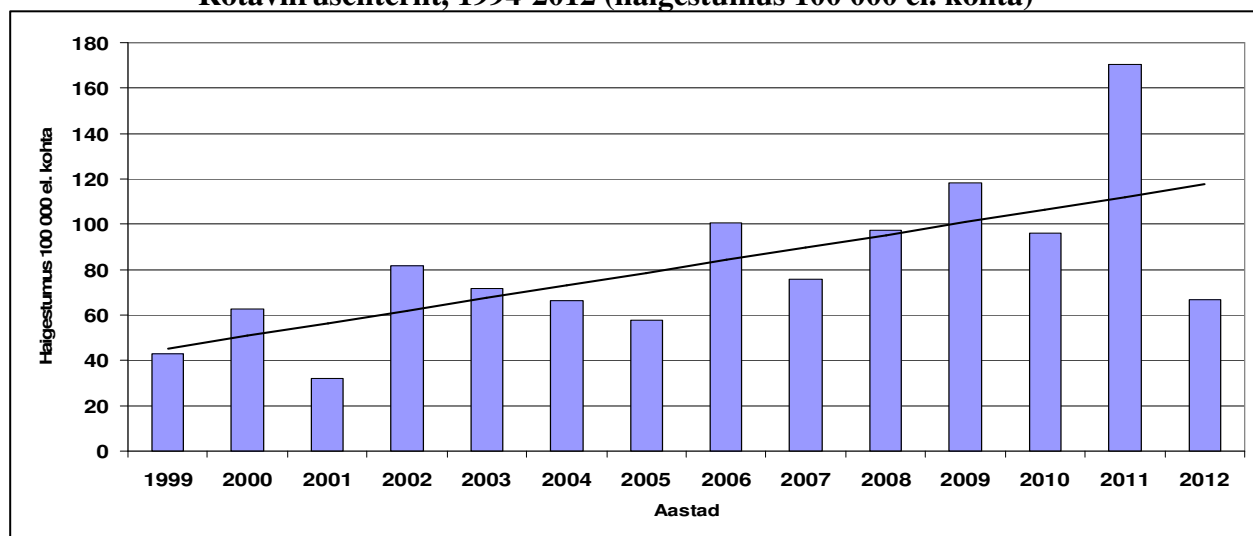

Rotaviirusenteriit (A08.0)

Haigeid registreeriti 892, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 66,6 (2011. a oli 2 287 haiget ehk 170,7 juhtu 100 000 elaniku kohta).

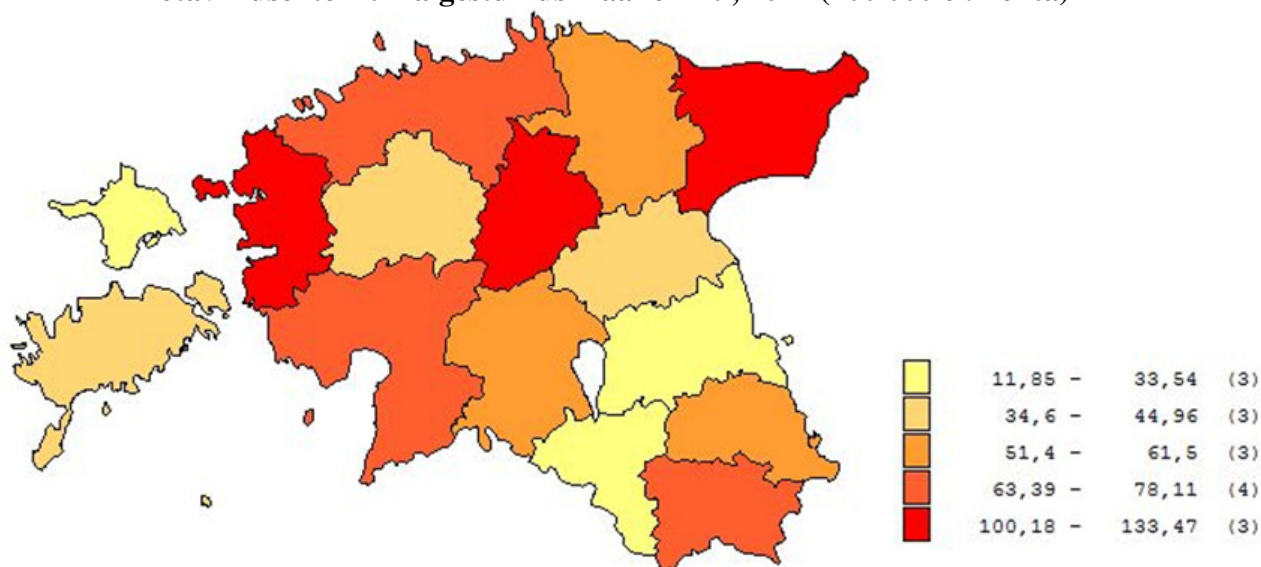
Joonis 26.

Rotaviirusenteriit, 1994-2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 27.

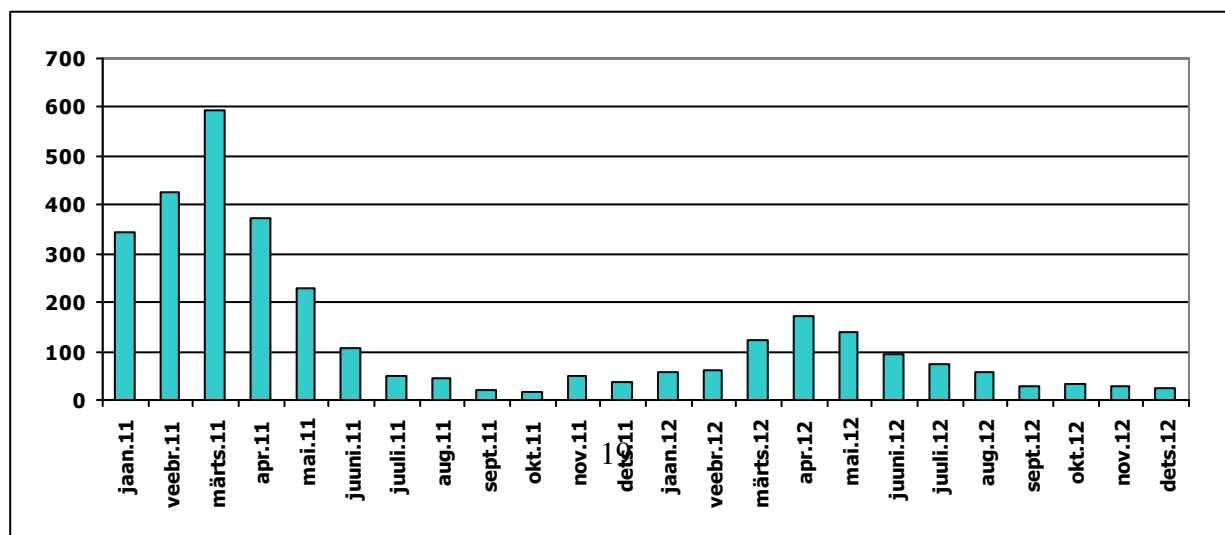
Rotaviirusenteriiti haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

Nakkust registreeriti kõikides maakondades. Kõrgem haigestumus oli Läänemaal (117,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Järvamaal (105,8), Ida-Virumaal (100,3) ning Harjumaal (90,0). Maksimaalne haigete arv oli kevadel, märtsist maini haigestus 49,7% haigete üldarvust.

Joonis 28.

Rotaviirusenteriidi haigusjuhtude registreerimine kuude kaupa, 2011-2012

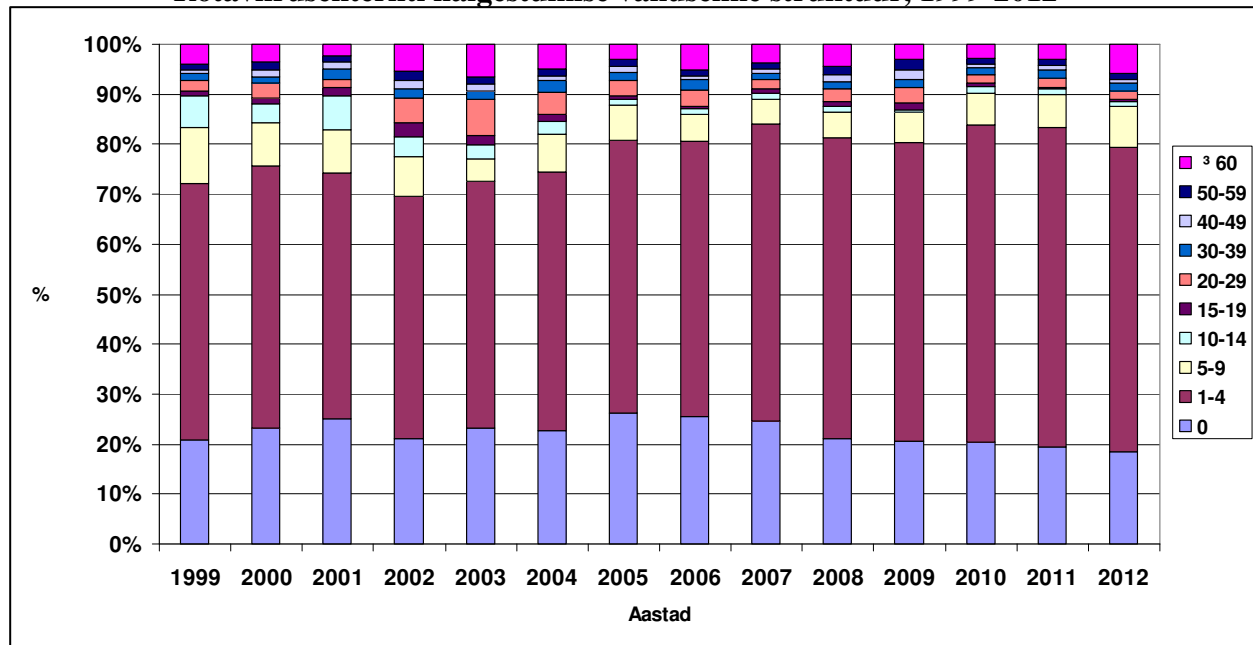
Haigetest 79,4% olid kuni 4-aastased lapsed, enamik haigestunudest olid kodused koolieelikud (60,0%).

Mehi oli 51,6%, naised – 48,4%.

83,7% rotaviirusenteriidi juhtude üldarvust moodustavad sporaadilised haigusjuhud, 16,3% haigetest registreeriti kolletes 2-6 juhuga. Hospitaliseeriti 89,9% haigetest.

Joonis 29.

Rotaviirusenteriiti haigestumise vanuseline struktuur, 1999-2012

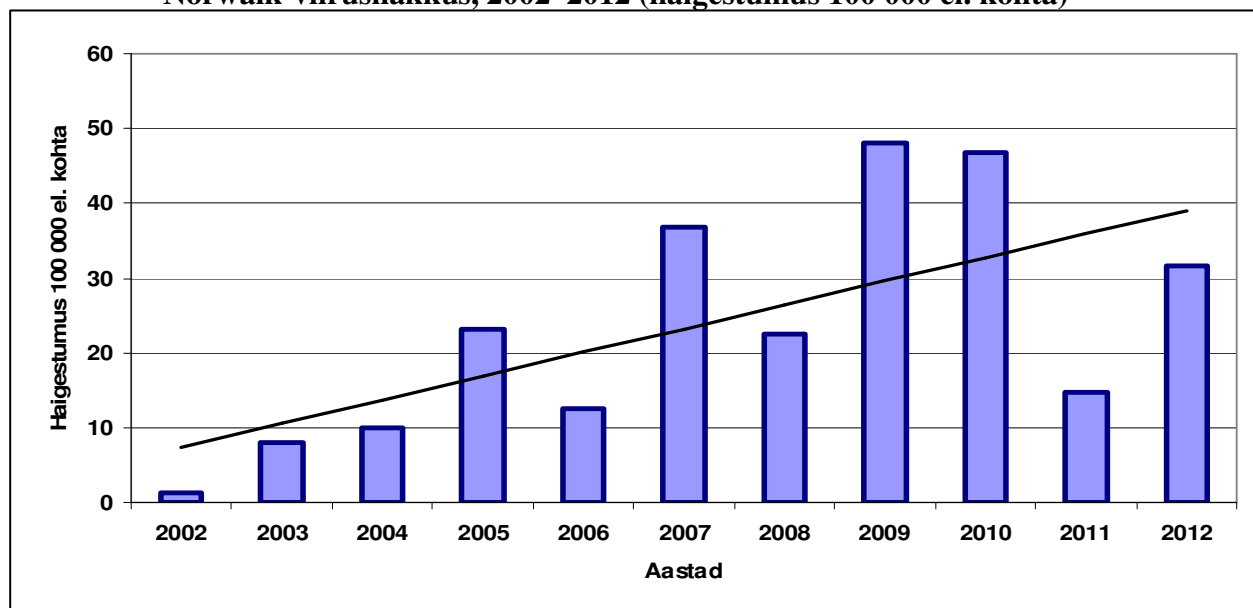
12 juhul toimus nakatumine väljaspool Eestit (Bulgaarias kolm, Egiptuses üks, Etioopias üks, Hispaanias kaks, Iirimaa üks, Prantsusmaal üks, Saksamaal üks, Singapuris üks, Ungaris üks).

Norwalk-viirusnakkus (A08.1)

Haigeid registreeriti 423, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 31,6 (2011. a oli 201 haiget ehk 15,0 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 30.

Norwalk-viirusnakkus, 2002–2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

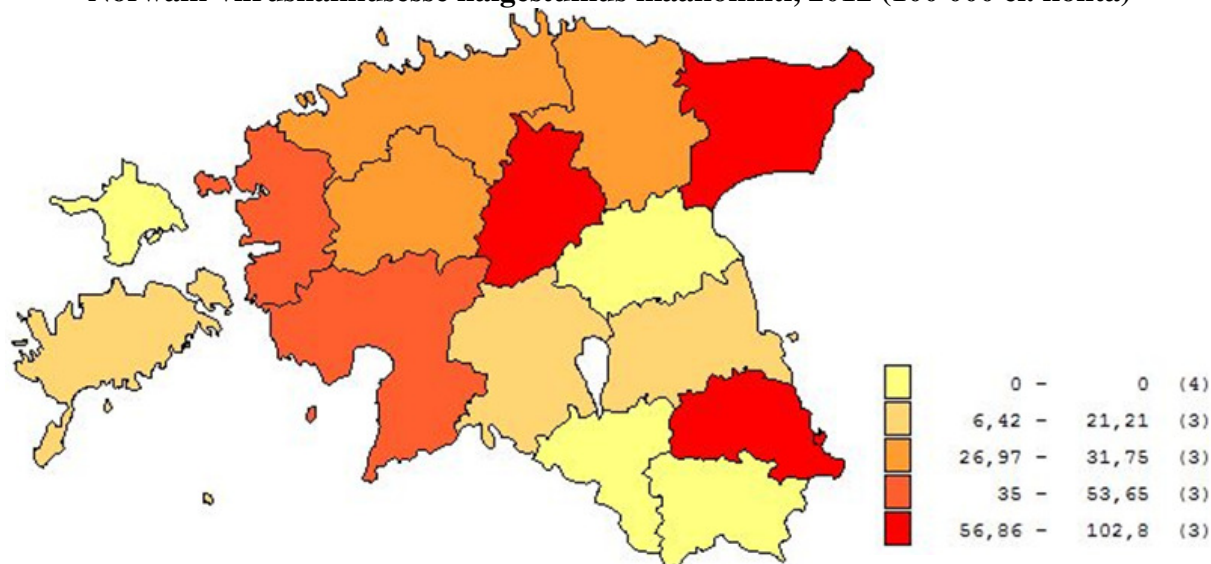

Nakkust registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaa, Jõgevamaa, Valgamaa ja Võrumaa. Kõrgem haigestumus oli Põlvamaal (91,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Järvamaal (66,8) ja Ida-Virumaal (61,8).

85,6% Norwalk-viirusnakkuste üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 11,1% haigetest registreeriti kolletes 2-3 juhuga. Esines üks rühmaviisiline haigestumine 14 juhuga haiglas.

Joonis 31.

Norwalk-viirusnakkusesse haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

Haigetest 64,0% olid 0-4-aastased lapsed, enamik haigestunutest olid koolieelsed lapsed (67,4%). Mehi oli 44,9%, naisi – 55,1%.

Hospitaliseeriti 94,6% haigetest. Kuuel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Egiptuses kolm, Filipiinidel üks, Hispaanias üks, Soomes üks). Maksimaalne haigete arv haigestus jaanuarist aprillini (69,3% haigete üldarvust).

Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkused (A04.8;A05.0;A05.2–A05.8; A08.5; A08.2–A08.3)

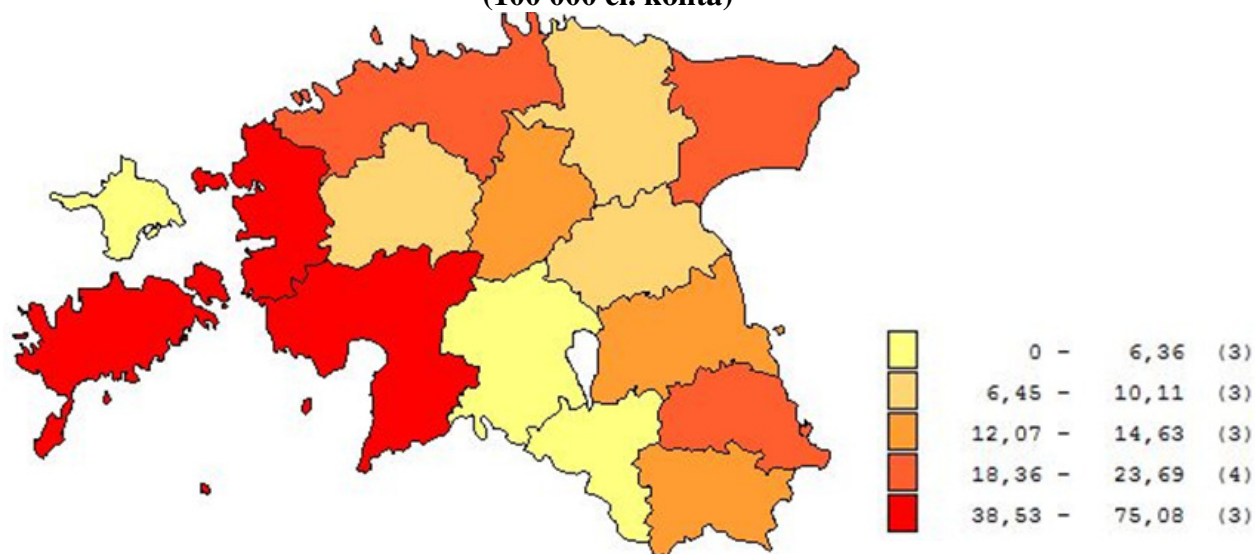
Registreeriti 286 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 21,3 (2011. a oli 145 juhtu ehk 10,8 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkusi registreeriti kõikides maakondades, v. a Hiiumaa. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (66,9 juhtu 100 000 elaniku kohta), Läänemaal (66,2) ja Saaremaal (34,8).

70,2% haigetest olid kuni 4-aastased lapsed. Naissoost haigeid oli 47,6% ja meessoost – 52,4%. 74,9% haigestunutest olid koolieelikud, 12,6% – mittetöötavad isikud.

Joonis 32.

**Soole muudesse täpsustatud nakkushaigustesse haigestumus maakonniti, 2012
(100 000 el. kohta)**

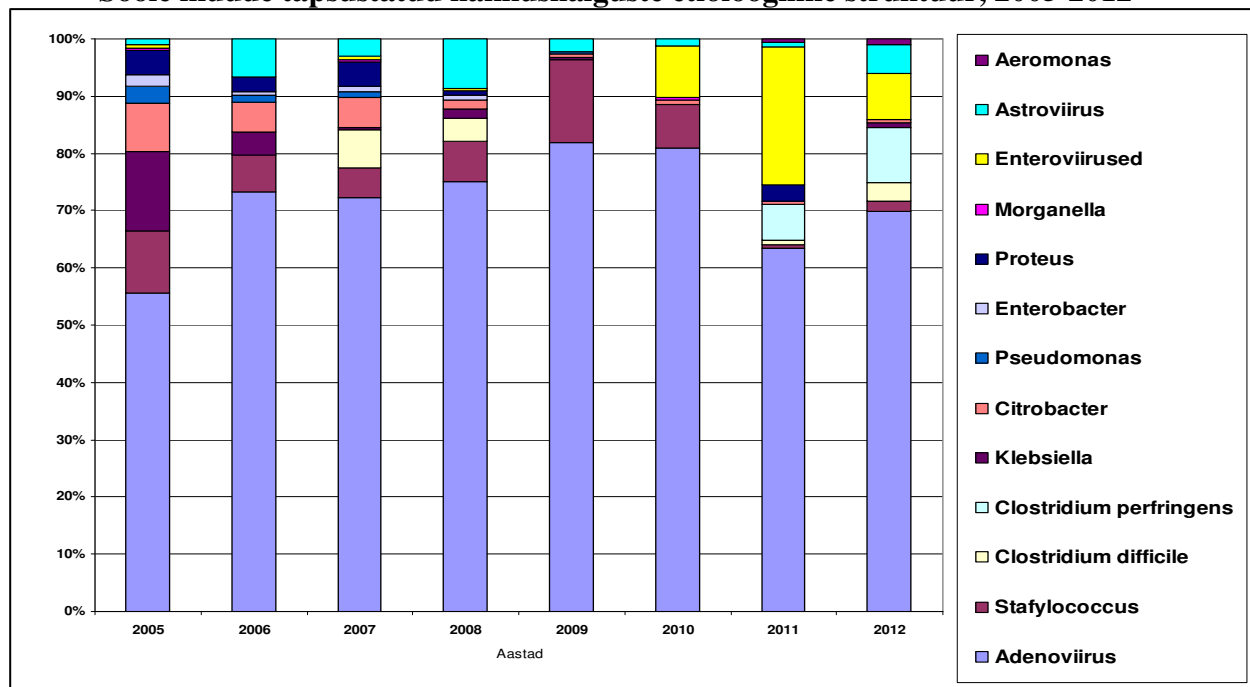
Etioloogiliselt tuvastati sagedamini järgmisi tekitajaid: 69,9% adenoviirus, 9,8% *Clostridium perfringens*, 8,0% enteroviirused, 4,9% astroviiirus, 3,1% *Clostridium difficile*. Üksikjuhtudel oli tekitajaks *Aeromonas* spp, *Citrobacter freundii*, *Klebsiella* spp ja *Staphylococcus* spp.

Neljal juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Bulgaarias kaks, Kreekas üks ja Vietnami üks, kõik adenoviirusenteriidid). Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Hospitaliseeriti 83,2% haigetest.

Haigestumise tõus oli sügisel (52,1% haigete üldarvust haigestus augustist detsembrini).

Joonis 33.

Soole muude täpsustatud nakkushaiguste etioloogiline struktuur, 2005-2012

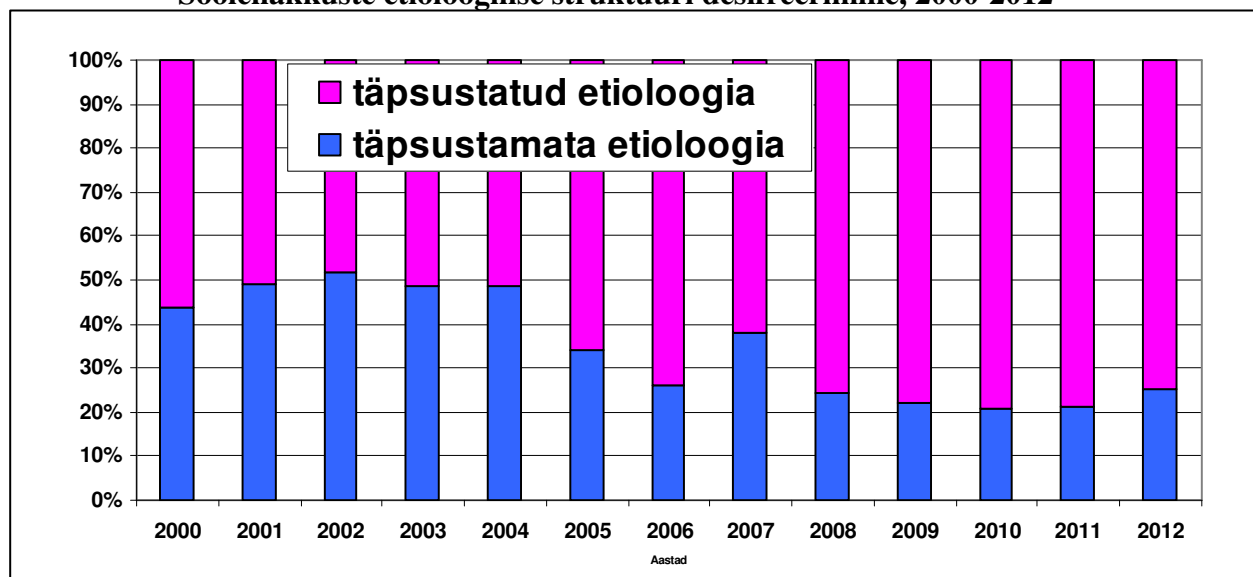

Soole täpsustamata bakter- ja viirusnakkused (A04.9; A08.4; A05.9)

Soole täpsustamata nakkused moodustasid 25,1% registreeritud soolenakkuste üldarvust (2011. a – 21,1%, 2010. a – 21,0%). Haigeid registreeriti 840, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 62,7 (2011. a oli 958 haiget ehk 70,6 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 34.

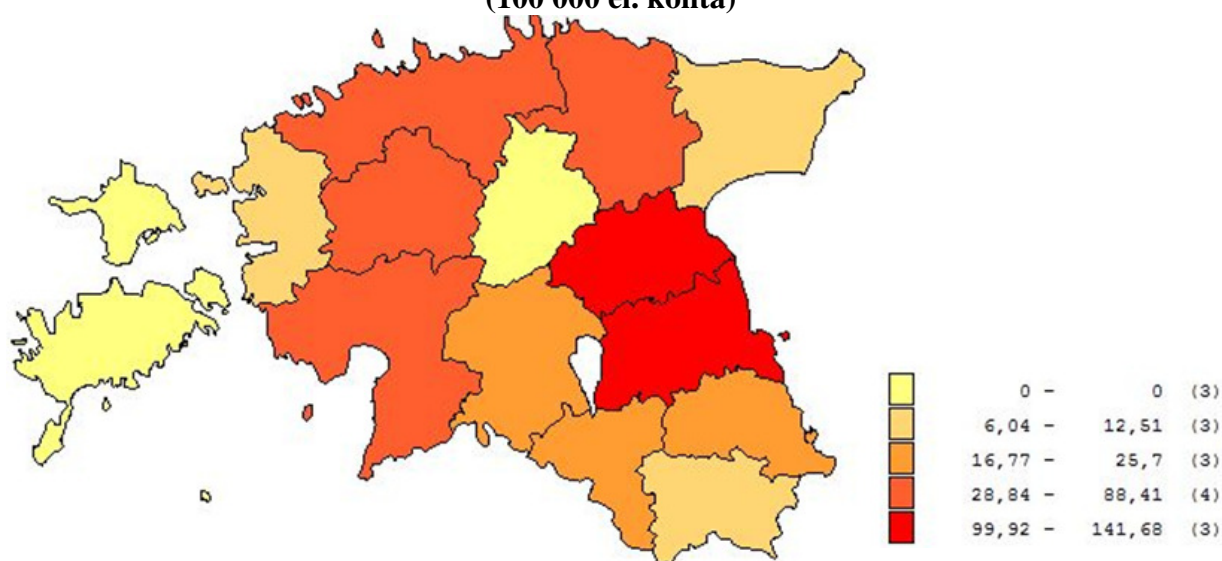
Soolenakkuste etioloogilise struktuuri dešifreerimine, 2000-2012

Haigusjuhte ei registreeritud Hiiumaal, Järvamaal ja Saaremaal. Suurem haigestumus oli Tartumaal (141,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tallinnas (98,5) ja Jõgevamaal (85,2). 58,2% haigestest olid kuni 4-aastased lapsed, naised oli 48,9% ja mehi 51,1%. 68,7% haigestunudest olid koolieelikud.

Joonis 35.

Täpsustamata etioloogiaga soolenakkustesse haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

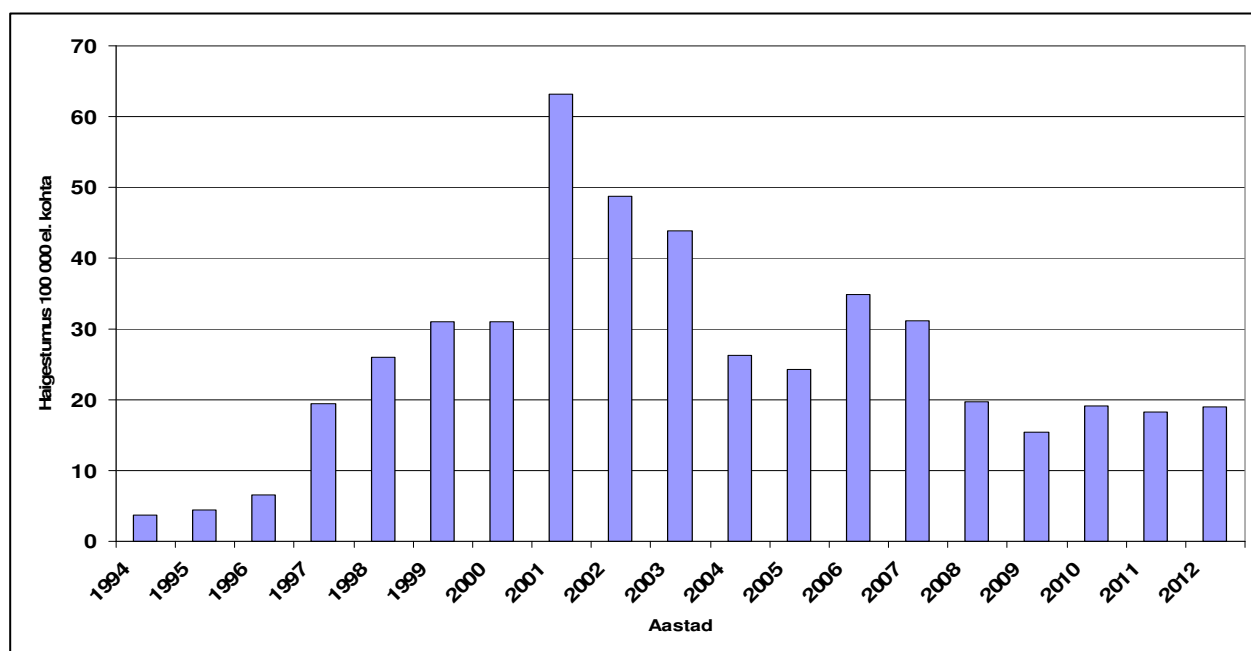
87,7% soole täpsustamata bakter- ja viirusnakkuste üldarvust moodustavad sporaadilised haigusjuhud, 12,3% haigestest registreeriti kolletes 2-5 juhuga. Esines üks rühmaviisiline haigestumine 35 haigusjuhuga Tallinna koolis. Hospitaliseeriti 84,2% haigestest. Seitsmel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Hispaanias kolm, Soomes kaks, Indias üks ja Poolas üks). Maksimaalne haigete arv oli talvel-kevad, jaanuarist märtsini haigestus 45,7% registreeritud haigestunudest.

Lamblias ehk giardiaas (A07.1)

Registreeriti 254 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 19,0 (2011. a oli 245 juhtu ehk 18,3 juhtu 100 000 elaniku kohta). 253 juhul diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud, ühel juhul – kliinilise pildi alusel.

Joonis 36.

Lambliiaas, 1994-2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

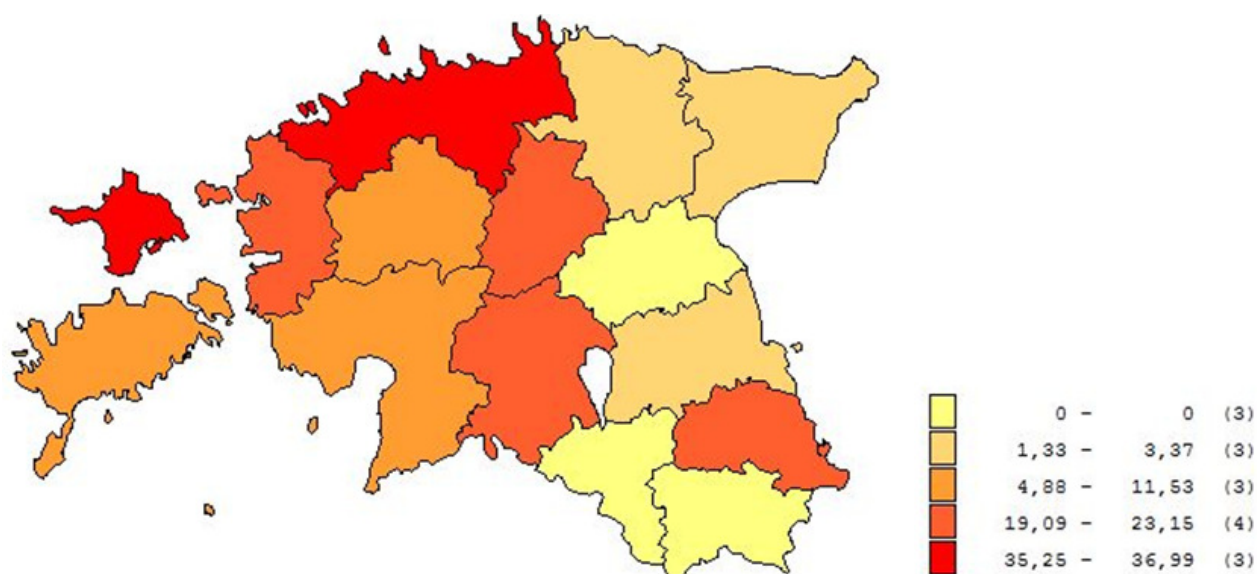
Nakkust registreeriti kõikides maakondades, v. a. Jõgevamaa, Valgamaa ja Võrumaa. Suurem haigestumus oli Harjumaal (51,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tallinnas (34,7) ja Hiiumaal (30,0).

Haigetest 87,4% olid lapsed vanuses 1–14. Mehi oli 48,0%, naisi 52,0%. 65,8% haigestunudest moodustasid koolieelikud (nii koolieelses lasteasutuses käivad kui ka kodused), 29,9% - koolilapsed.

Maksimaalne haigete arv haigestus sügisel septembrist novembrini (32,3% registreeritud haigestunudest).

Joonis 37.

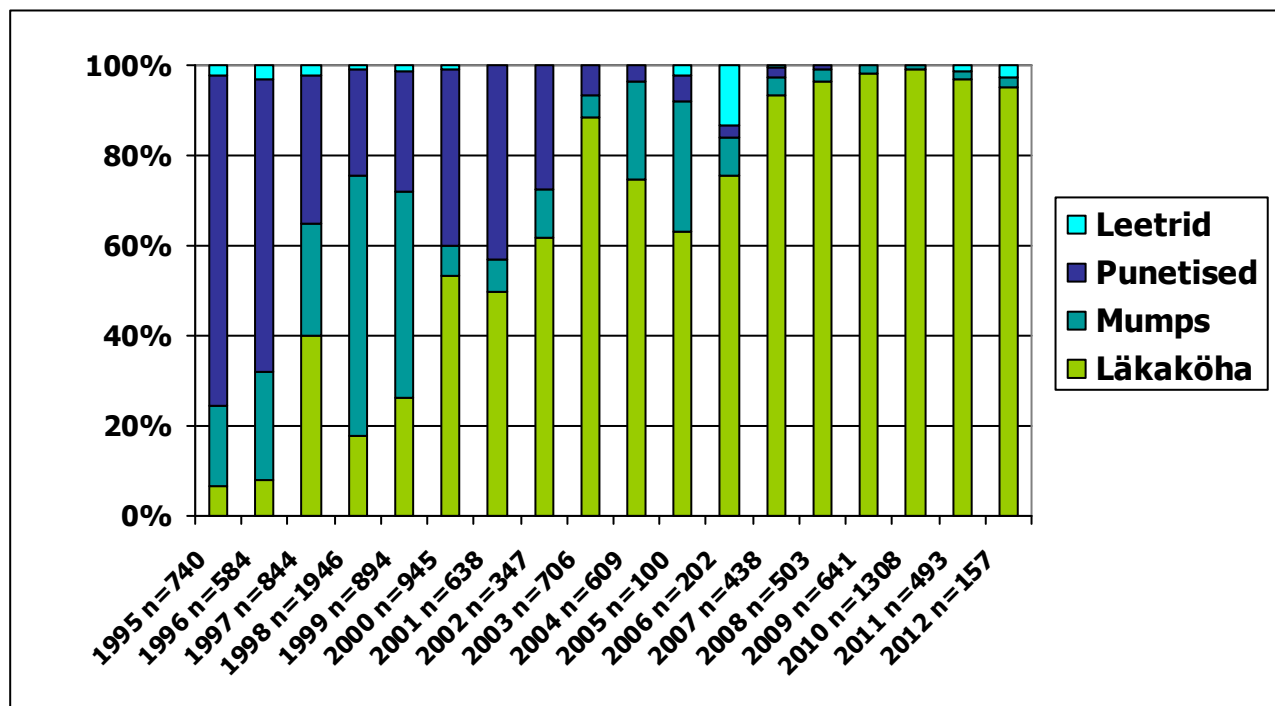
Lambliiaasi haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

Piisknakkushaigused

Joonis 38.

Vaktsiin-vältitavad nakkused. Haigestumise struktuur, 1995 – 2012

Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused (J06) ja gripp (J10-J11)

2012. aastal registreeriti 156 025 ülemiste hingamisteede ägedate respiratoorsete viirusnakkuste haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 11 642,0 (2011. aastal oli 178 856 juhtu ehk 13 346,2 100 000 el. kohta). Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused moodustasid 87,5% Eestis registreeritud nakkushaigustest.

Haigetest oli mehi 44,3% ja naisi 55,7%. 48,7% moodustasid lapsed vanuses kuni 14 a, 23,3% vanuses 20–39 a. Kõige suurem haigestumus oli Harjumaal (14 337,2 100 000 el. kohta), Tallinnas (13 692,8) ja Narvas (13 209,1).

Maksimaalne haigete arv (5 700 juhtu) registreeriti 9. nädalal (2011. aastal – 8 057 juhtu 4. nädalal).

2012. aastal registreeriti 1 711 gripi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 127,7 (2011. aastal oli 5 488 juhtu ehk 409,5 100 000 el. kohta). Haigetest oli mehi 48,0% ja naisi 52,0%. 44,7% haigete üldarvust moodustasid lapsed vanuses 0–14 a, 14,4% - üle 60-aastased isikud. Kõige suurem haigestumus oli Viljandimaal (388,7 100 000 el. kohta), Läänemaal (305,3) ja Lääne-Virumaal (247,4).

Maksimaalne haigete arv registreeriti 11. nädalal – 184 gripijuhtu (2011. aastal – 5. nädalal 684 haigusjuhtu).

Tabel 7.

Gripi vastu vaktsineerimine, 2000–2012

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Vaktsineeritute arv	25601	20685	26854	24066	29277	23648	23983	20750	32666	17375	17119	13618
sh lapsi kuni 14a	1845	1532	2600	2100	2479	1923	1441	2074	3757	1714	1421	939
Vaktsineeritud elanikkonnast %	1,9	1,5	2	1,8	2,2	1,8	1,8	1,5	2,4	1,3	1,3	1,0

Gripi hooaeg 2011/2012

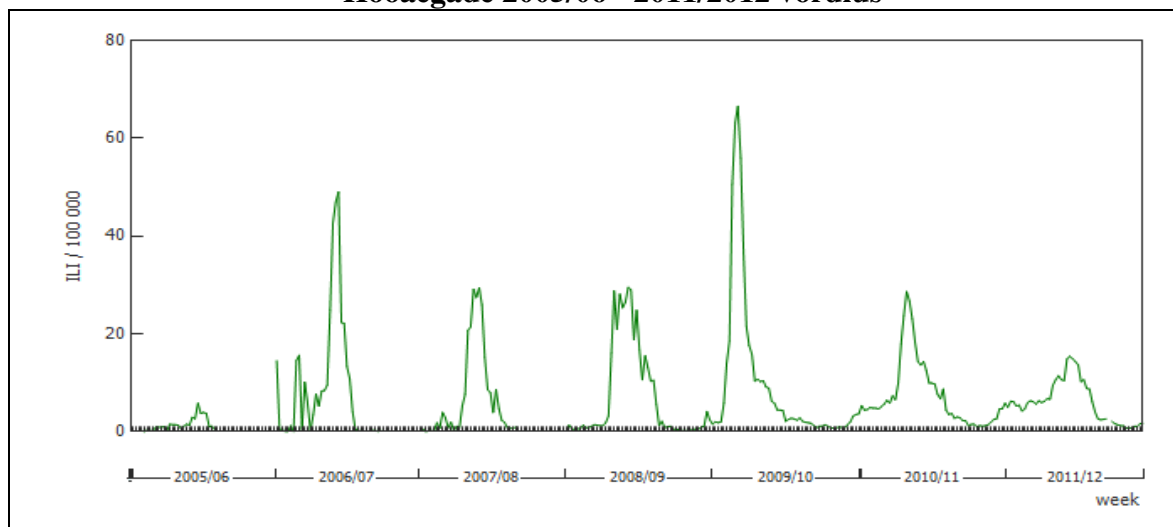
Kokku haigestus 2011/2012 hooajal grippi hinnanguliste arvestuste järgi kuni 50 000 inimest (hooajal 2010/2011 – 85 000 ja pandeemia ajal kuni 120 000).

Gripp jõudis meile kuu aega hiljem kui tavaliselt. Haigestumus hakkas kasvama veebruarist ja jõudis haripunkti märtsi keskel. Haigestumuse intensiivsus jäi varasemate aastate sama perioodi tavatasemele alla ning oli 2006/2007. a alates kõige leebem hooaeg.

Võrreldes eelmise hooajaga vähenes haigestumus ägedatesse respiratoorsetesse haigustesse 22%, gripitaolistesse haigustesse 20%, laboratoorselt kinnitatud gripiviiruste arv vähenes 58% võrra.

Joonis 39.

Hooegade 2005/06 - 2011/2012 võrdlus

Võrreldes eelmise hooajaga kasvas haigestumus vanusrühmas kuni 4-a laste seas 25 % ning vanemaealiste (65 ja enam) inimeste seas 6%. Teistes vanusrühmades vähenes haigestumus vastavalt 25% vanuses 5 kuni 14 a ja 13% võrra täiskasvanute seas.

Kõrgendatud haigestumist 0-4 vanusrühmas võib seletada gripiviiruse A(H3N2) domineerimisega, mis viimati oli ringluses 2009. aastal ja seetõttu oli antud vanuserühma vastupanuvõime tõenäoliselt nõrgenenud.

Samas arvestades, et gripiviirus A(H3N2) on tegelikult olnud ringluses aastast 1968 ja olnud meilgi praktiliselt igatavaliseks külaliseks, võis olla koolilastel ja täiskasvanud inimestel säilinud teatud immuunsus.

Gripi etioloogia

Gripihooajal diagnoositi Eestis laboratoorselt kinnitatud grippi 468 juhul, neist 428 olid A-gripi ja 40 B-gripi viirused. Alatüpeeriti 143 A-gripiviirust, need kõik olid A gripiviiruse alatüübid H3N2.

Haigestumist põhjustanud gripiviirused olid tundlikud põhiliste gripiravimite oseltamiviiri ja zanamiviiri vastu.

Gripi haigestumise raskusaste täiskasvanutel

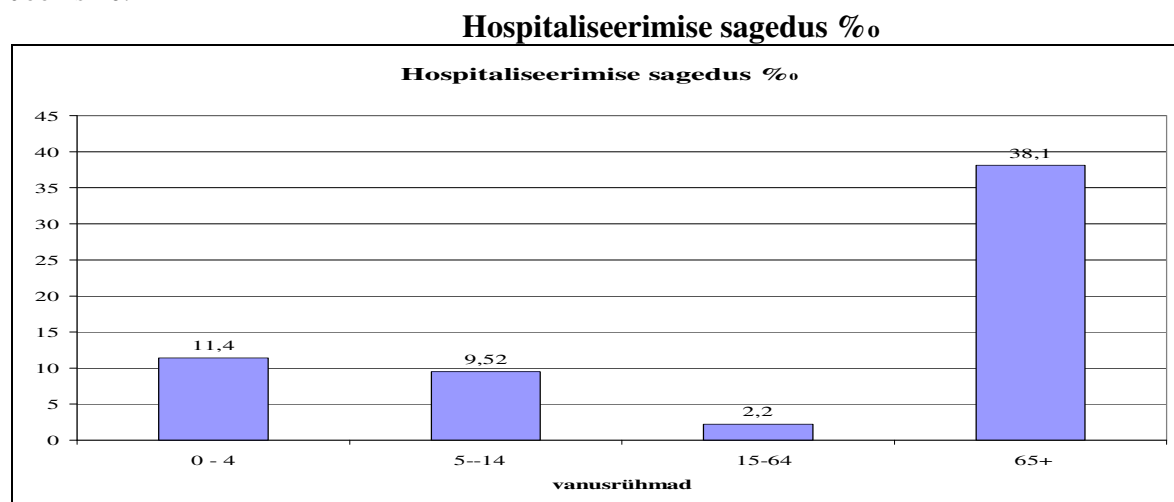
Gripi raskusaste ja epidemioloogilise ohtlikkuse tase sõltuvad otseselt gripiviiruse tüvest. Gripiviiruse A(H3N2) põhjustatud haigestumise kulgu loetakse üsna raskeks, seda just sagedaste tüsistuste ning suremuse ohu tõttu.

Kõige enam haigestusid grippi lapsed, kuid hospitaliseerimised ja surmajuhud tekkisid peamiselt kõrge riskiga isikute grupis – eeskätt eakad ja krooniliste haigustega inimesed.

Terviseinfosüsteemi andmetel hospitaliseeriti alates jaanuarist gripi tõttu kokku 261 inimest, neist 42,5% olid lapsed vanuses 0-4 aastat, 20,7% - lapsed vanuses 5-14 ja 27,6% - vanemeealised inimesed. Täiskasvanud inimeste osakaal oli 9,2%.

Hospitaliseerimise sageduse näitajaid (inimeste arv, kes vajasisid gripi tõttu hospitaliseerimist) kogu haigusjuhtumite arvu kohta teatud vanusrühmas, mis väljendatakse ‰ (suhe hospitaliseerimiste ja kõikide haigusjuhtude vahel)) analüüsides, saab öelda, et kogu haigestunutest vajab gripi tõttu haigla ravi ainult 11,37‰ lastest 0-4 vanusrühmas, 9,5‰ lastest vanuses 5-14 ning 38,1‰ inimestest vanuses 65+. Täiskasvanute hospitaliseerimise sagedus oli vaid 2,2‰.

Joonis 40.

Raskekujuliste gripijuhtude (intensiivravi vajavate gripijuhtude) ülevaade põhineb Lääne-Tallinna Keskhaigla, Põhja-Eesti Regionaalhaigla ja Tartu Ülikooli Kliinikumi andmetel. Andmed laste kohta esitas ainult Tartu Ülikooli Kliinikum, teiste lastehaiglate kohta andmed puuduvad.

Kolme haigla andmetel vajab alates jaanuarist gripi tõttu intensiivravi kokku 16 inimest vanuses 7 elukuust – 91 eluaastat, neist riskirühmadesse kuulusid 14 inimest ehk 87,5%. Üks inimene oli eelnevalt terve, teise inimese kohta andmed kaasuvatest haigustest puudusid.

Hapnikuravi läbi maski said või olid juhitava hingamisel/kunstlikul ventileerimisel 14 patsienti (87,5 %).

Andmed vaksineerimise kohta kas puudusid või on kindlalt teada, et inimesed ei olnud vaksineeritud. Eeldada võib, et kõik intensiivravi vajanud patsiendid olid vaksineerimata.

Kaasuvatest haigustest olid esikohal kardiovaskulaarsed haigused - 9 (64,3%), neist kahel lisandusid ka kopsu probleemid, kahel – onkoloogilised haigestumised ning ühel diabeet.

Teisel kohal olid onkoloogilised patsiendid – 3 (21,4%). Üksikute juhtudena olid kaasuvatest haigustest HIV-nakkus ja skisofreenia.

Kolme haigla andmete põhjal suri alates jaanuarist gripi tõttu 4 inimest vanuses 49 kuni 71 eluaastat. Ühe inimese kohta andmed kaasuvate haiguste kohta puuduvad, teised kõik kuulusid riskirühmadesse, kõik olid vaksineerimata.

Kaasuvatest haigustest oli kahel juhul tegemist kardiovaskulaarsete haigustega. Surma põhjusteks oli kahel korral kahepoolne pneumoonia, septiline šokk ja *S. aureuse* tekkene sepsis gripi tüsistusena.

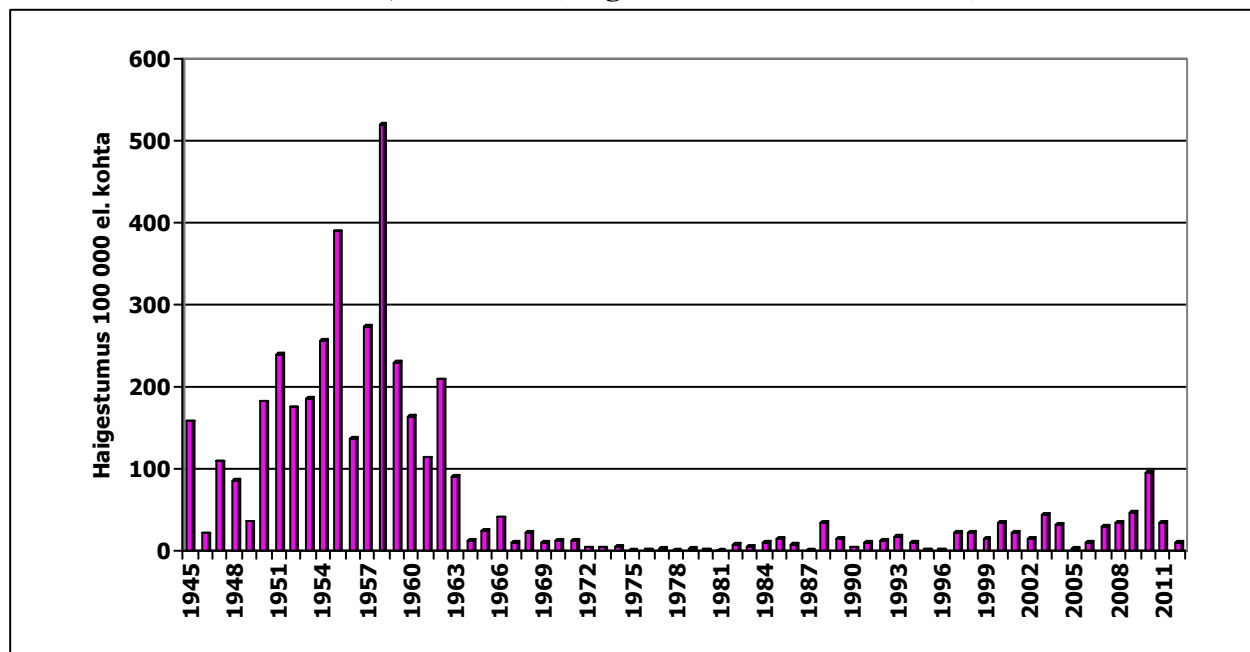
Läkaköha (A37.0)

Registreeriti 149 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 11,1 (2011. a oli 478 juhtu ehk 35,7 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Nakkust registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaa, Saaremaa ja Viljandimaa. Kõrgem haigestumus oli Ida-Virumaal (47,6 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (17,9), Valgamaal (17,8) ja Lääne-Virumaal (16,5).

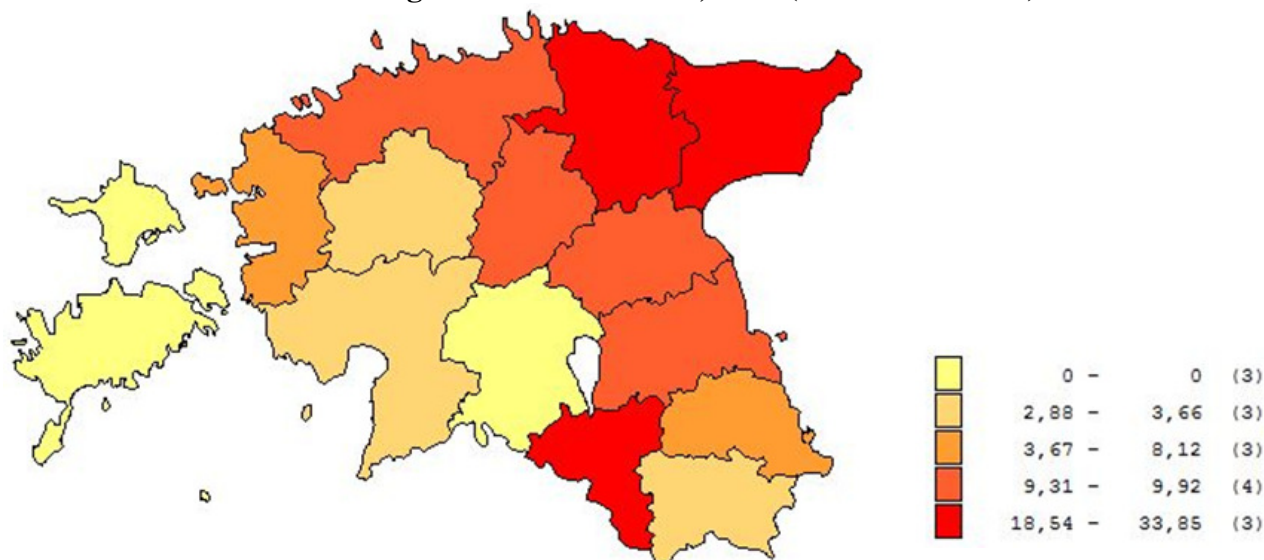
Joonis 41.

Läkaköha, 1945-2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 42.

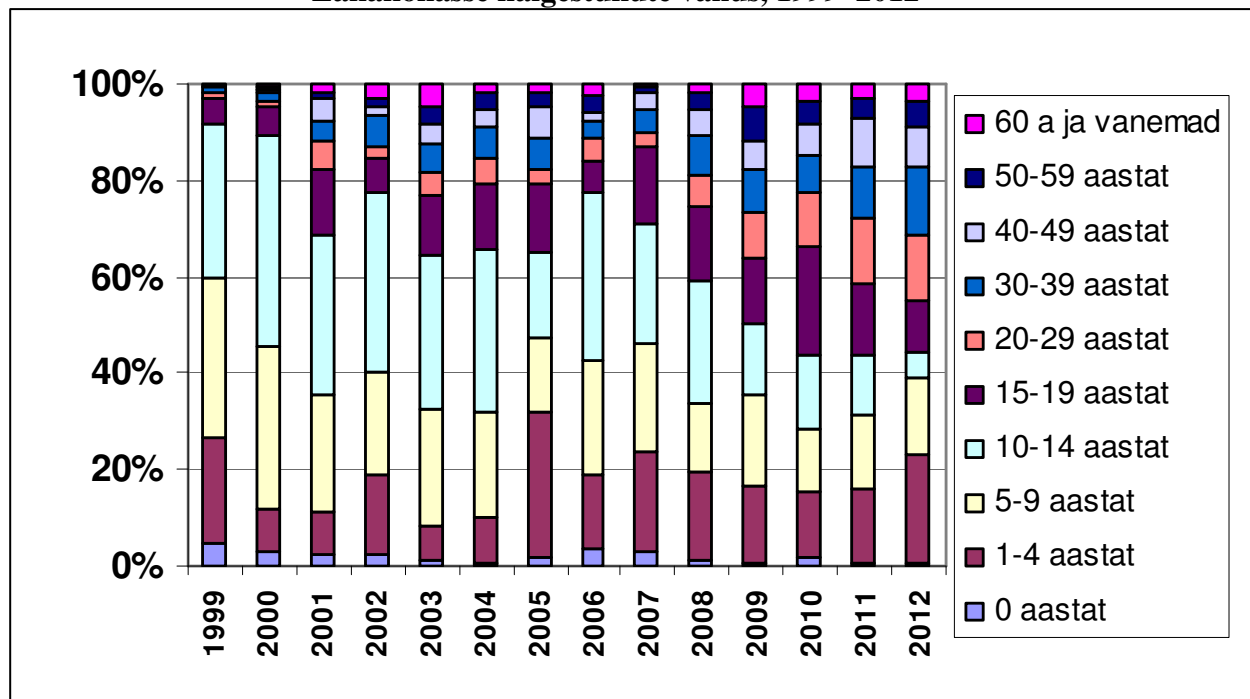
Läkaköhasse haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

Haigestusid peamiselt 1–9-aastased lapsed (38,2%) ja 20–39-aastased isikud (27,5%%). Eelkooliealised lapsed moodustasid 32,9%, töötavad isikud – 32,2% ja kooliõpilased – 19,5% haigete üldarvust. Haigestunutest oli naisi 61,7%, mehi – 38,3%.

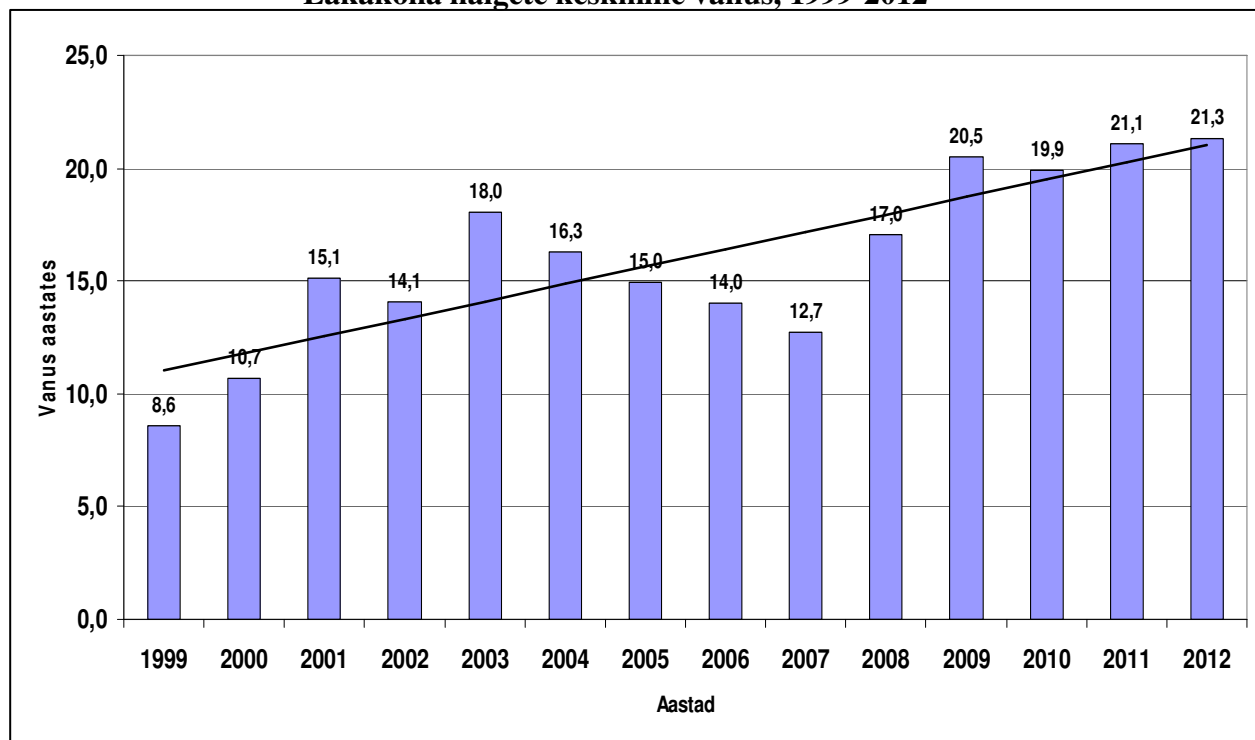
Joonis 43.

Läkaköhasse haigestunute vanus, 1999–2012

Joonis 44.

Läkaköha haigete keskmine vanus, 1999–2012

Sporadilised haigusjuhud moodustasid 89,9% üldarvust. 10,1% haigetest registreeriti kolletes 2-3 juhuga. Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud. Kõrgeim haigestumine oli talvel, jaanuaris-veebruaries registreeriti 50,3% haigete üldarvust. Hospitaliseeriti 9,4% haigetest. Haigetest oli 57,0% isikut vaksineeritud.

Tabel 8.

Immuniseeritud läkaköha haigete intervall viimase kaitsepookimise ja haigestumise vahel, 2012

	1 nädal	2 nädalat	3 nädalat	1 kuu	2-6 kuud	7-12 kuud	1 aasta	2 aastat	3 aastat	4 aastat	5 aastat	6 aastat	üle 6 aasta	Teadmata	KOKKU
1 doos															0
2 doosi						1									1
3 doosi							2	1		1			1		5
4 doosi					4	6	10	2	6	8	1		17	10	64
5 doosi	1				1		6	3							11
Teadmata dooside arv														4	4
KOKKU	1	0	0	0	5	7	18	6	6	9	1	0	18	14	85

Tabel 9.

Laste immuniseerimine läkaköha vastu, 2012 (%)

	Vakts-tud 7k.-10a.	Vakts-tud 2a.	Alal. v/n 0-10a.	I revakts. 2-10a.	II revakts. 7-10a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-10a
KOKKU	96,3	94,6	0,1	93,6	88,1	2,6
Tallinn	95,6	93,2	0,1	91,8	57,5	3,1
Harjumaa	96,4	94,4	0,1	93,2	89,3	2,3
Hiiumaa	96,7	94,3	0,3	96,6	58,1	2,7
Ida-Virumaa	98,8	96,8	0,2	96,9	61,1	0,7
Narva	98,1	95,6	0,1	96,3	64,0	1,3
Jõgevamaa	99,0	96,6	0,0	98,2	61,6	0,8
Järvamaa	98,0	96,4	0,1	97,4	63,1	1,3
Läänemaa	97,9	97,8	0,1	96,4	58,5	1,3
Lääne-Virumaa	97,8	96,7	0,2	96,4	61,2	1,2
Põlvamaa	98,0	95,6	0,0	97,0	59,2	1,5
Pärnumaa	96,0	92,4	0,1	92,4	61,9	2,1
Raplamaa	98,7	96,5	0,1	98,3	62,6	1,8
Saaremaa	98,1	97,0	0,2	95,9	63,7	1,3
Tartumaa	97,4	95,3	0,1	96,2	65,7	2,2
Valgamaa	96,8	91,9	0,1	95,9	55,2	2,4
Viljandimaa	97,8	97,8	0,1	97,5	62,4	1,5
Võrumaa	98,3	98,1	0,1	97,6	59,3	1,2

Difteeria (A36)

2012. a ei registreeritud difteeria haigusjuhte. Difteeria tekitaja suhtes uuriti 779 tonsilliidihaiget.

Tabel 10.

Laste immuniseerimine difteeria ja teetanuse vastu, 2012 (%)

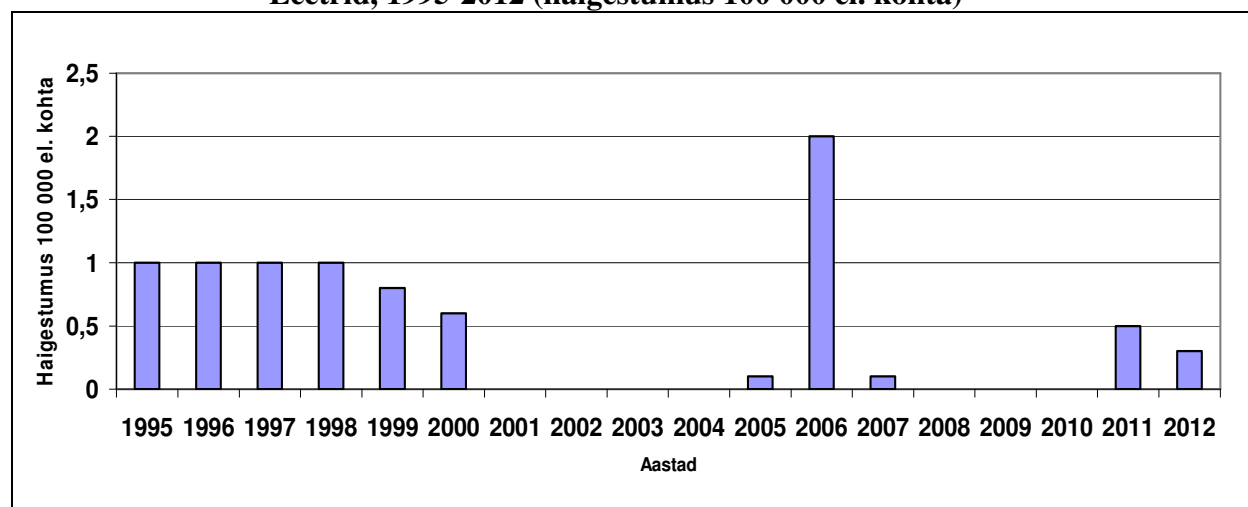
	Vakts- tud 2a	Vakts-tud 7k.-14a.	I rev. 2-14a.	II rev. 7-14a.	Alal. v/n 0-14a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-14a
KOKKU	94,6	97,0	95,1	93,0	0,1	2,1
Tallinn	93,2	95,8	92,8	88,8	0,1	3,0
Harjumaa	94,4	96,4	93,2	91,6	0,1	2,3
Hiiumaa	94,3	96,7	96,6	95,2	0,3	2,7
Ida-Virumaa	96,8	99,0	97,6	96,4	0,0	0,6
Narva	95,6	98,2	96,6	95,8	0,1	1,3
Jõgevamaa	96,6	99,1	98,3	98,1	0,0	0,8
Järvamaa	96,4	98,0	97,4	95,7	0,1	1,3
Läänemaa	97,8	97,9	96,4	95,5	0,1	1,3
Lääne- Virumaa	96,7	97,9	97,1	93,8	0,1	1,2
Põlvamaa	95,6	98,1	97,2	95,2	0,0	1,5
Pärnumaa	92,4	96,9	94,8	94,6	0,1	2,1
Raplamaa	96,5	98,7	98,3	98,4	0,1	1,9
Saaremaa	97,0	98,3	96,5	95,0	0,1	1,3
Tartumaa	95,3	97,6	96,8	94,7	0,1	2,0
Valgamaa	91,9	96,8	95,9	94,1	0,2	2,4
Viljandimaa	97,8	97,8	97,5	96,5	0,1	1,5
Võrumaa	98,1	98,3	97,6	95,4	0,1	1,2

Leetrid (B05)

Registreeriti 4 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,3 (2011. a 7 haigusjuhtu või 0,5 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid püstitati seroloogilise uuringu alusel. Leetrite suhtes uuriti 154 vereseerumi proovi.

Joonis 45.

Leetrid, 1995-2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigust registreeriti Tallinnas, Harjumaal ja Jõgevamaal.

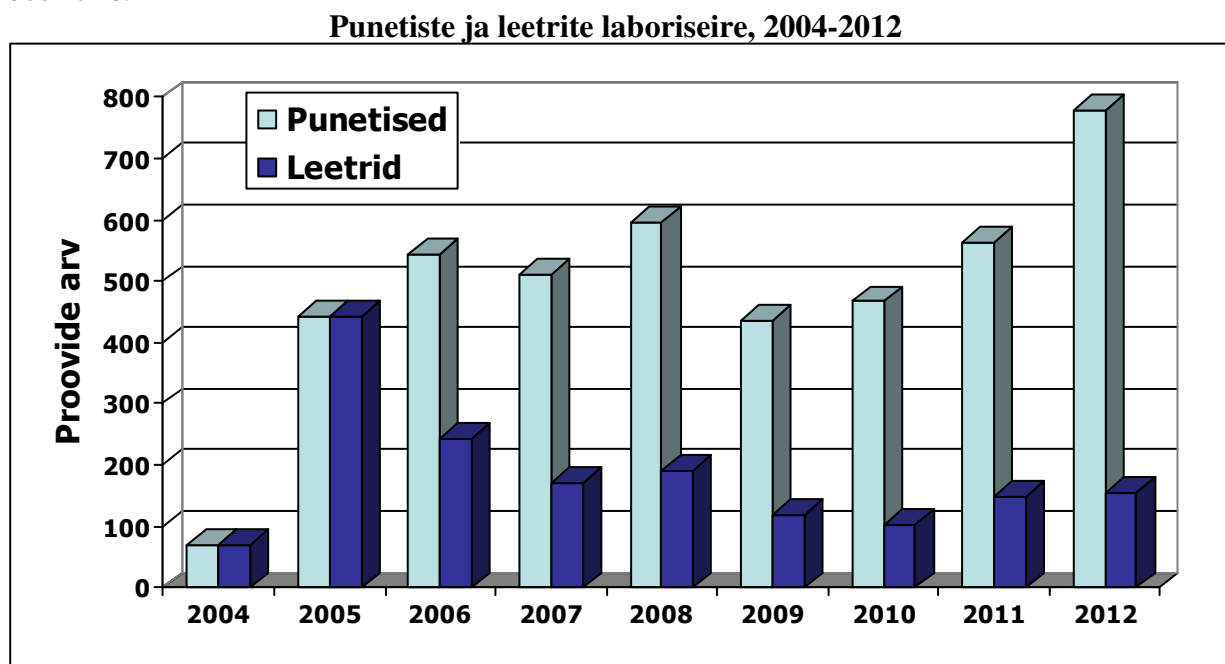
75,0% haigestest olid isikud vanuses 30-49 aastat. Kõik haiged olid naised. Töötavad isikud moodustasid 75,0% haigete üldarvust, kooliõpilased – 25,0%.

Kahel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Tais ja Indias). Tekkis üks kolle kolme haigusjuhuga (sissetoodud ja sellega seotud kaks haigusjuhtu). Hospitaliseeriti 100,0% haigetest. Kolm haiget haigestusid aprillis-mais, üks - novembrikuus. Haigestunutest oli vaktsineerimata üks (25,0%), vaktsineeritud ühe doosiga üks (25,0%) ning vaktsineerimisstaatus ei ole teada kahel (50,0%) patsiendil.

Punetised (B06; P35.0)

2012. aastal punetiste haigusjuhte ei esinenud (eelmine haigusjuht registreeriti Eestis 2009. aastal). Punetiste suhtes uuriti 569 vereseerumi proovi.

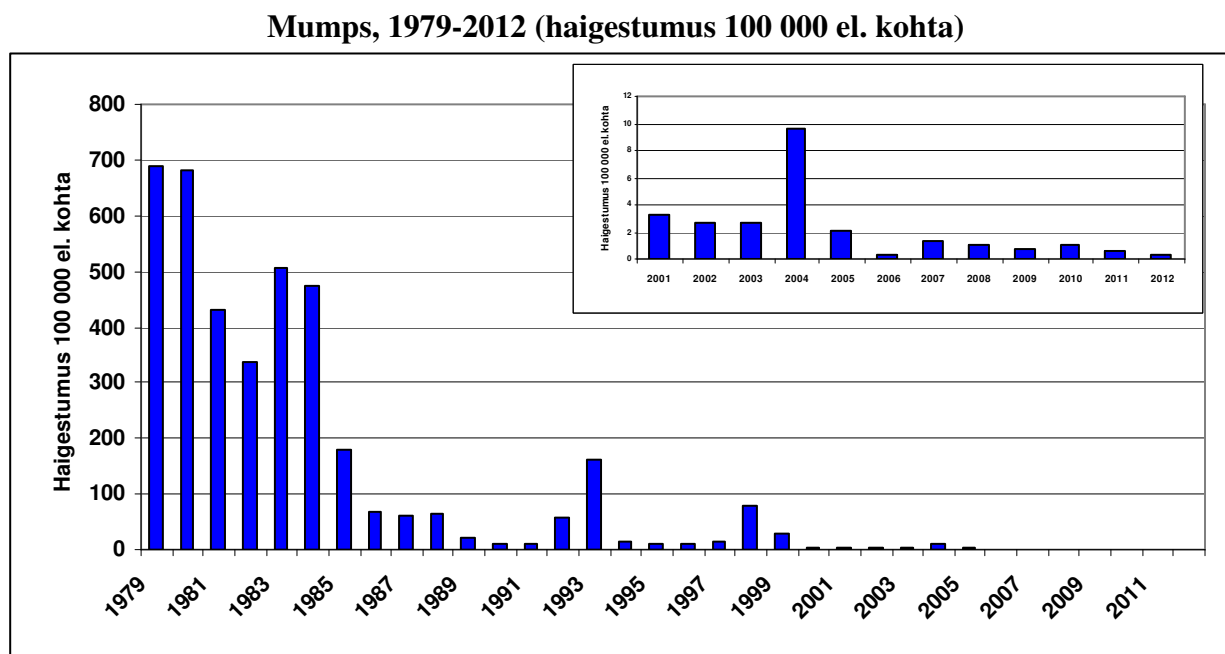
Joonis 46.

Mumps (B26)

Registreeriti 4 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,3 (2011. a oli 8 haiget ehk 0,6 juhtu 100 000 elaniku kohta). Diagnoosid püstitati seroloogilise uuringu alusel ühel ja kliinilise pildi alusel kolmel haigel.

Joonis 47.

Haigust registreeriti Tallinnas (0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja Harjumaal (1,6). Kõik haiged olid lapsed vanuses 5-14 a. Poisid ja tüdrukud haigestusid võrdselt. Kooliõpilased moodustasid 75,0% haigete üldarvust, koolieelikud – 25,0%. Kõik haigusjuhud olid sporaadilised. Kõik haiged viibisid kodusel ravil. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud. 50,0% haigestest haigestusid jaanuarikuus, 50,0% – aprillis-mais. Haigestunute oli vaktsineerimata üks (25,0%) ja vaktsineeritud ühe vaktsiini doosiga kolm (75,0%) last.

Tabel 11.

Laste immuniseerimine leetrite, punetiste ja mumpsu vastu, 2012 (%)

	MMR		Leetrid			Punetised		Mumps	
	Vaktsitud 2a.	Vaktsineerimisest keeld 0-14a	Vaktsitud 1-14a.	Revakts. 13-14a.	Alal. v/n 1-14a	Vaktsitud 1-14a.	Revakts. 13-14a.	Vaktsitud 1-14a.	Revakts. 13-14a.
KOKKU	93,6	2,5	96,3	89,9	0,2	96,3	89,9	96,3	89,9
Tallinn	91,9	3,8	94,7	85,8	0,2	94,7	85,8	94,7	85,8
Harjumaal	92,0	2,8	95,4	91,9	0,1	95,4	91,9	95,4	91,9
Hiiumaa	94,3	3,0	96,2	94,2	0,3	96,2	94,2	96,2	94,2
Ida-Virumaa	96,4	0,8	98,6	91,8	0,1	98,6	91,8	98,6	91,8
Narva	94,3	1,4	97,9	92,1	0,2	97,9	92,1	97,9	92,1
Jõgevamaa	95,5	1,1	98,4	92,1	0,0	98,4	92,1	98,4	92,1
Järvamaa	96,1	1,4	98,1	95,3	0,1	98,1	95,3	98,1	95,3
Läänemaa	96,0	1,0	97,1	88,0	0,3	97,1	88,0	97,1	88,0
Lääne-Virumaa	95,6	1,2	97,7	92,1	0,2	97,7	92,1	97,7	92,1
Põlvamaa	96,0	1,6	97,6	93,9	0,1	97,6	93,9	97,6	93,9
Pärnumaa	93,9	2,4	96,8	88,5	0,2	96,8	88,5	96,8	88,5
Raplamaa	95,7	1,7	98,5	95,5	0,2	98,5	95,5	98,5	95,5
Saaremaa	97,0	1,2	97,9	96,2	0,3	97,9	96,2	97,9	96,2
Tartumaa	94,5	2,4	96,7	91,5	0,2	96,7	91,5	96,7	91,5
Valgamaa	91,9	2,3	96,3	83,4	0,3	96,3	83,4	96,3	83,4
Viljandimaa	97,2	1,2	98,0	95,5	0,1	98,0	95,5	98,0	95,5
Võrumaa	93,6	1,2	97,8	94,7	0,1	97,8	94,7	97,8	94,7

Meningokokknakkus (A39)

Registreeriti 6 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,4 (2011. a oli 8 haiget ehk 0,6 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud.

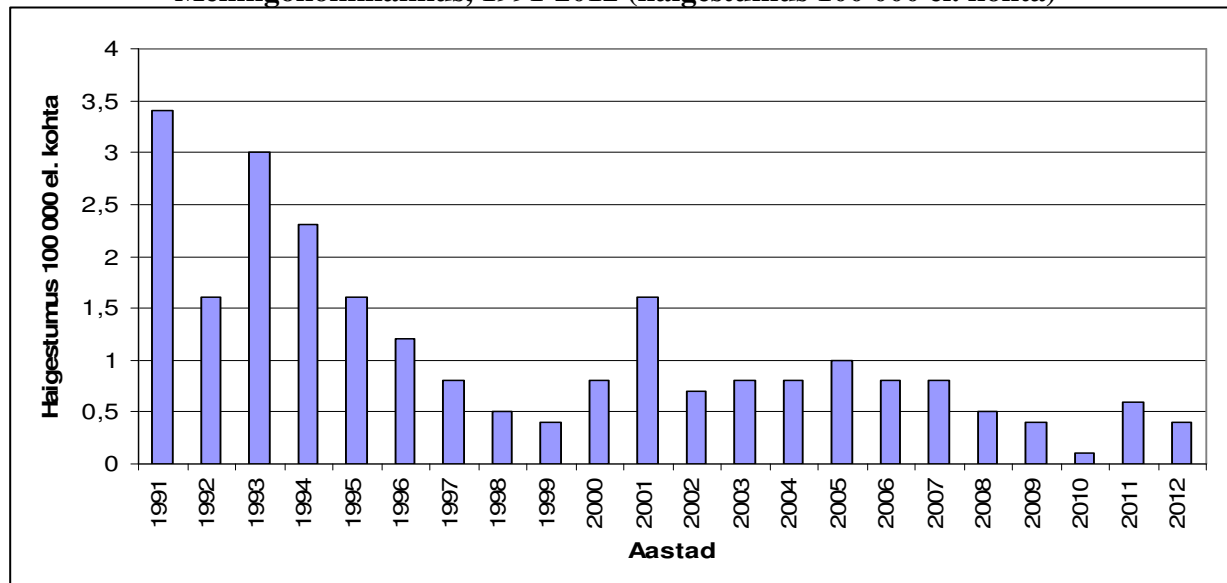
Kliiniliselt avaldus haigus meningokokktseemiana (kaks juhtu) ja meningiidina (neli juhtu). Letaalseid juhte ega nakatumist väljaspool Eestit ei esinenud.

Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (0,8), Ida-Virumaal (1,0), Põlvamaal (6,5) ja Raplamaal (2,7). Haigestunute 33,3% olid lapsed vanuses 0-4 a, 33,3% - noorukid 15-19 a ning 33,3% - üle 30-aastased isikud. Mehi oli 66,7%, naisi – 33,3%.

Haigusjuhud olid sporaadilised. Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud. Kõik haiged hospitaliseeriti. Mikrobioloogiliselt oli valdavalt tekitajaks neljal juhul *N. meningitidis* serogrupp B, ühel juhul *N. meningitidis* serogrupp A ning ühel juhul mittegruppeeruv *N. meningitidis*.

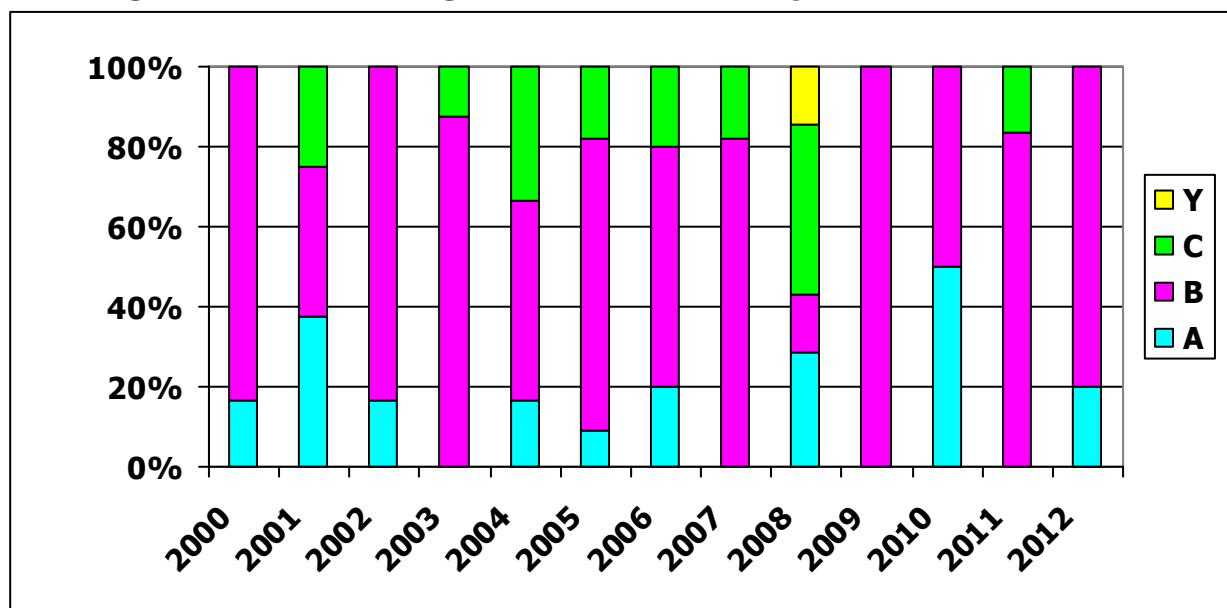
Joonis 48.

Meningokokknakkus, 1991-2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 49.

Meningokokknakkuse etioloogiline struktuur (*N.meningitidis* serotüübid), 2000-2012

2012. aastal vaktsineeriti meningokokknakkuse vastu 139 inimest, nendest 0-14 a. lapsi – 43, noorukeid (15-17 a.) – 2 ja täiskasvanuid – 94. Revaktsineeriti 15 täiskasvanud isikut.

***Haemophilus influenzae* nakkus (A41.3; G00.0; J14; A49.2)**

Registreeriti 43 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 3,2 (2011. a oli 49 juhtu ehk 3,6 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt. Kliiniliselt avaldus haigus kolmel juhul meningiidina, 38 juhul kopsupõletikuna ja kahel juhul täpsustamata nakkusena. Oli kaks letaalset juhtu.

Nakkushaigust registreeriti viies maakonnas ning Tallinnas. Suurem haigestumine oli Pärnumaal (14,7 haigusjuhtu 100 000 el. kohta), Tallinnas (5,5) ja Harjumaal (3,1).

Enamus haigestunutest olid üle 60-aastased isikud (62,8%). Mehi oli 46,5% ja naisi 53,5%. 66,7% haigestunutest olid mittetöötavad inimesed.

Kõik haigusjuhud olid sporaadilised. Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud. Hospitaliseeriti 90,7% haigetest.

Tabel 12.

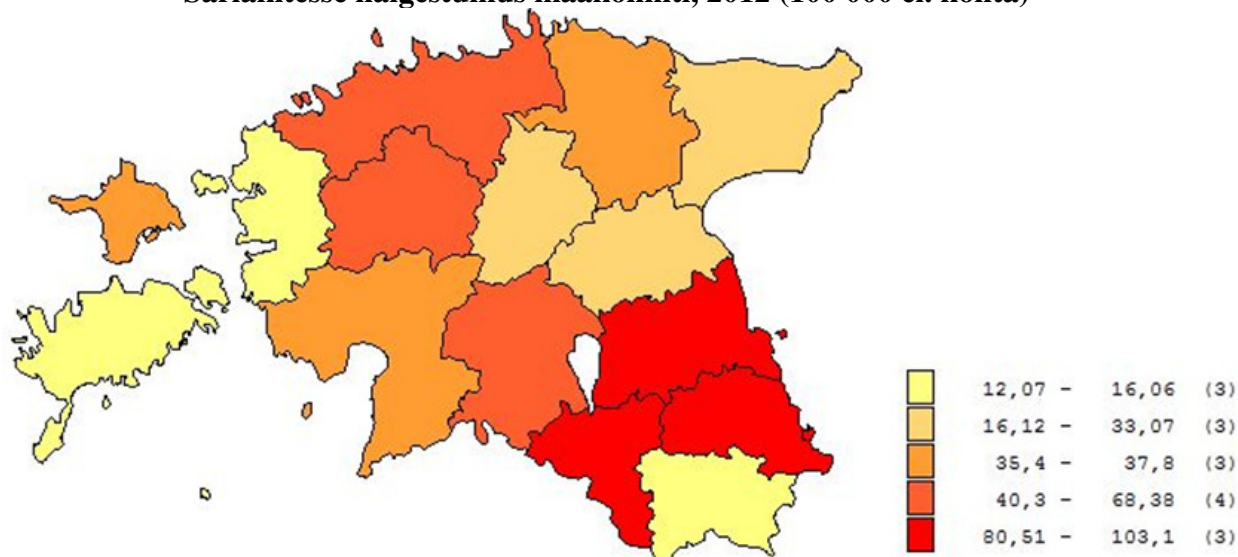
Laste immuniseerimine *Haemophilus influenzae* tüüp B vastu, 2012. a (%)

	Vakts-tud 7k-14a	Vakts-tud 2a.	Alal. v/n 0-14a	Revakts . 2-14a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-14a
KOKKU	64,5	95,1	0,1	52,1	1,8
Tallinn	70,9	94,6	0,1	58,8	2,6
Harjumaa	71,2	94,4	0,0	57,8	2,1
Hiiumaa	55,9	94,3	0,3	50,5	2,5
Ida-Virumaa	58,3	96,8	0,0	41,8	0,5
Narva	60,9	95,6	0,1	44,1	1,2
Jõgevamaa	56,0	96,6	0,0	40,0	0,7
Järvamaa	57,2	96,4	0,1	45,4	1,1
Läänemaa	51,7	97,8	0,0	45,6	0,6
Lääne-Virumaa	60,1	96,7	0,1	48,9	1,0
Põlvamaa	62,0	95,6	0,0	49,3	1,3
Pärnumaa	59,7	92,4	0,1	49,7	2,0
Raplamaa	47,3	96,5	0,0	49,2	1,4
Saaremaa	60,4	97,0	0,1	44,8	1,3
Tartumaa	64,0	95,2	0,1	50,0	1,7
Valgamaa	56,3	91,9	0,1	42,4	2,2
Viljandimaa	58,7	97,8	0,0	45,6	1,3
Võrumaa	57,9	98,1	0,1	51,6	1,1

Sarlakid (A38)

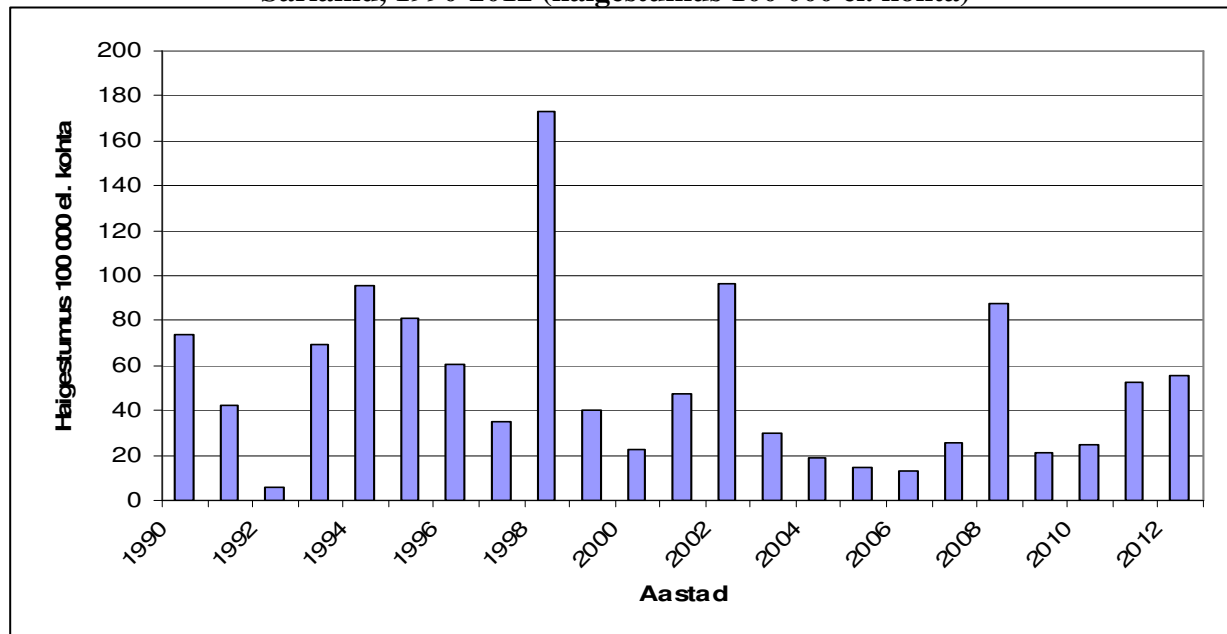
Registreeriti 740 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 55,2 (2011. a vastavalt 706 ja 52,7). Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Suurem haigestumus oli Tartumaal (102,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (88,5) ja Põlvamaal (81,5).

Joonis 50.

Sarlakitesse haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

Joonis 51.

Sarlakid, 1990-2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigestunutest 94,6% moodustasid 1–9-aastased lapsed. Mehi oli 54,3%, naisi 45,7%. Haigestumise tõus oli talvel-kevel. Jaanuarist aprillini haigestus 61,8% haigete üldarvust. Hospitaliseeriti 3,9% haigetest.

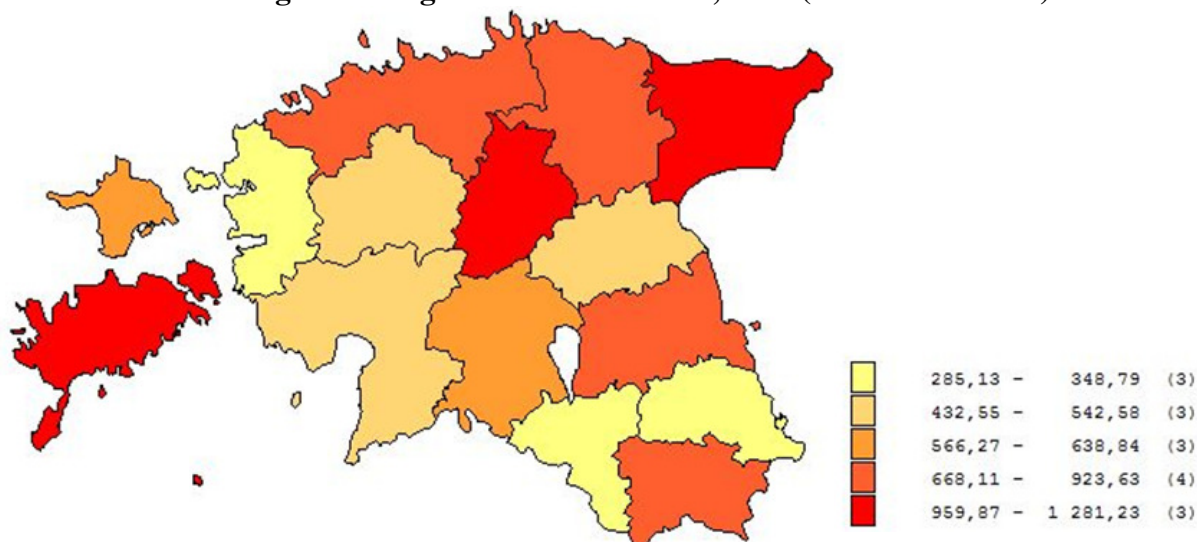
Kahel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Poolas ja Venemaal).

Tuulerõuged (B01)

Registreeriti 9 070 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 676,8 (2011. a vastavalt 8995 ja 671,2). Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Suurem haigestumus oli Saaremaal (1155,6 juhtu 100 000 elaniku kohta), Narvas (1006,9) ja Harjumaal (919,1).

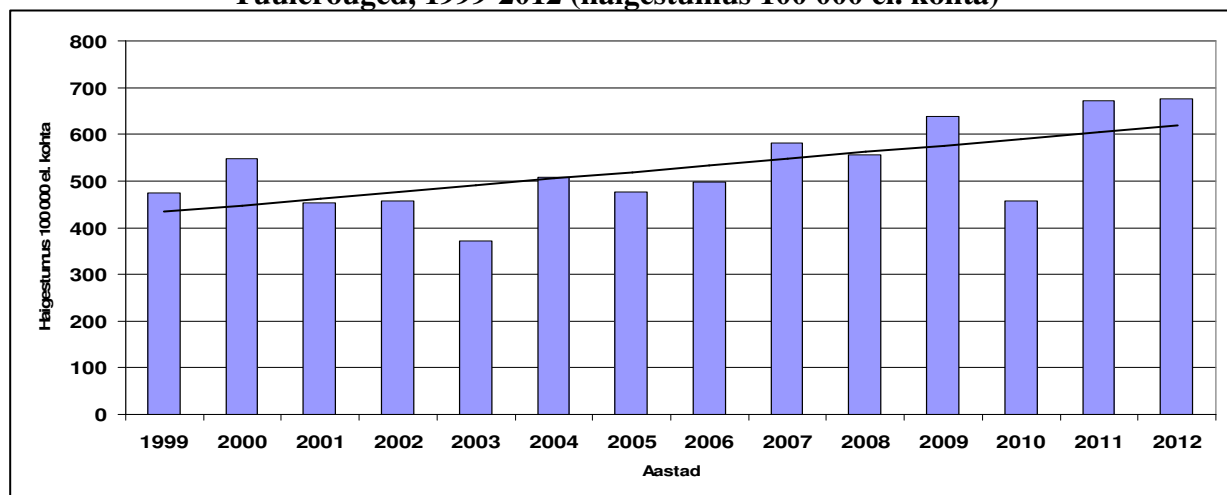
Joonis 52.

Tuulerõugetesse haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

Joonis 53.

Tuulerõuged, 1999-2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

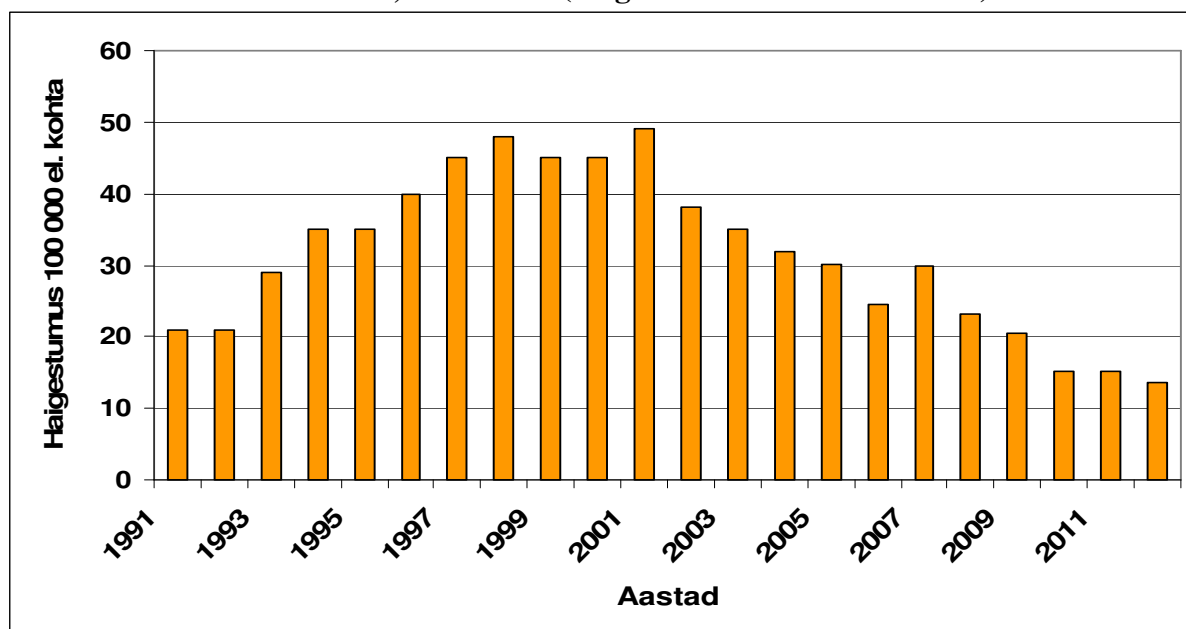
Haigestunutest 62,0% moodustasid 1-4-aastased ja 26,1% – 5-9-aastased lapsed. Mehi oli 50,8%, naised 49,2%. Rohkem haigusjuhte oli talvel-kevad, jaanuaris-mais registreeriti 69,8% haigete üldarvust.

Tuberkuloos (A15-A19)

Registreeriti 183 uut haigusjuhtu, haigestumus oli 13,7 juhtu 100 000 elaniku kohta (2011. a oli 202 juhtu ehk 15,1 juhtu 100 000 elaniku kohta). 169 haigel oli hingamiselundite tuberkuloos (haigestumus 100 000 elaniku kohta 12,6).

Joonis 54.

Tuberkuloos, 1991–2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kõrgeim haigestumus tuberkuloosi oli Narvas (29,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (26,3) ja Valgamaal (23,7).

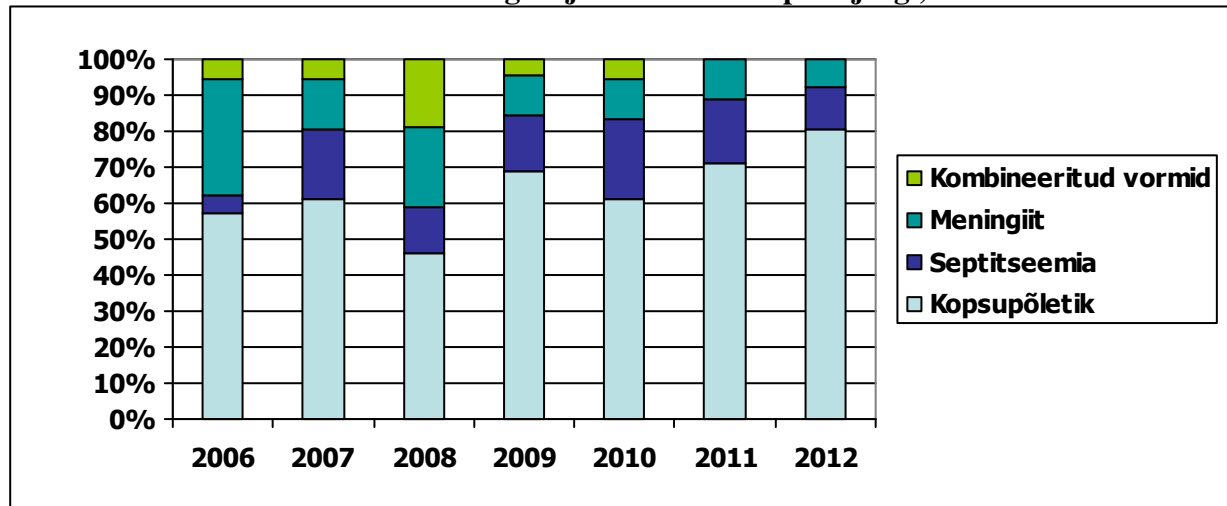
Ohurühmaks olid 30-49-aastased (36,6% haigete üldarvust) ja üle 50-aastased inimesed (46,0%). Mehed moodustasid 71,0% ja naised 29,0% haigestunutest. Haigusjuhte registreeriti aastaringelt.

Pneumokokknakkus (A40.3; G00.1; J13)

Registreeriti 104 pneumokokknakkust, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 7,8 (2011. a oli 62 juhtu ehk 4,6 100 000 elaniku kohta). 99,0% diagnoosidest kinnitati laboratoorselt, 1,0% põhines diagnoos kliinilisel pildil ja epidemioloogilisel seosel laboratoorselt tõestatud juhuga.

Joonis 55.

Pneumokokknakkuse haigete jaotus kliinilise pildi järgi, 2006-2012

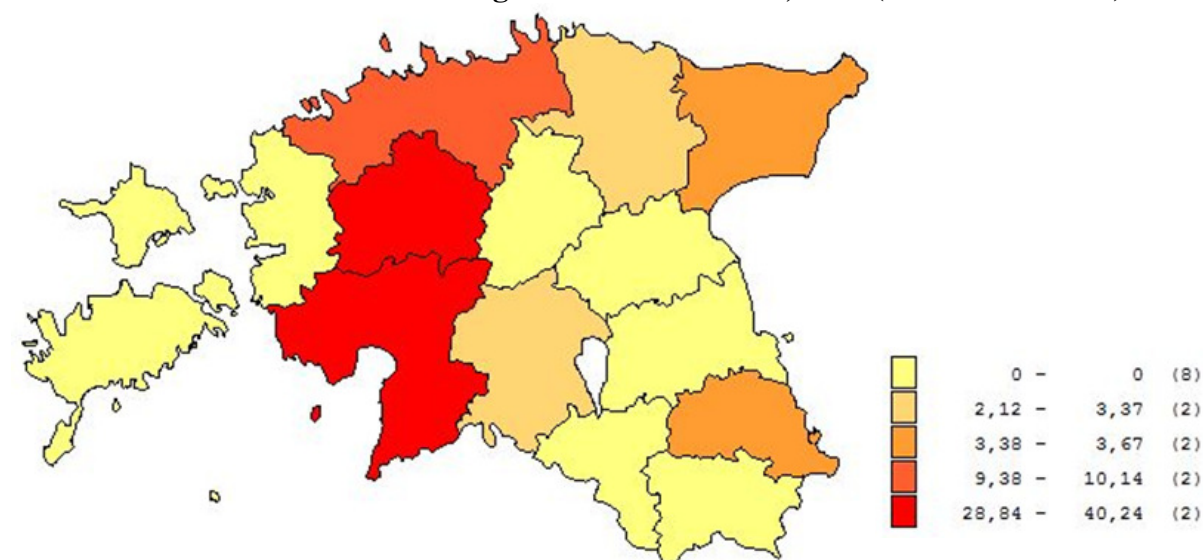

Kliiniliselt avaldus haigus järgmiselt: septitseemiana 11,5% juhtudest, meningiidina 7,7% juhtudest, kopsupõletikuna 80,8% juhtudest. Oli 6 letaalselt juhtu.

Nakkushaigust registreeriti 7 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (37,4 juhtu 100 000 elaniku kohta), Raplamaal (27,3) ja Tallinnas (10,0).

Joonis 56.

Pneumokokknakkusesse haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

Haigetest 66,3% olid 50-aastased ja vanemad isikud ning 17,3% olid 1-9-aastased lapsed. Mehi oli 58,6%, naisi 41,4%. 56,7% haigete üldarvust moodustasid mittetöötavad isikud ja 15,4% - koolieelsed lapsed.

Haigestumise tõus oli veebruaris-juunis, haigestusid 56,7% haigetest. Kõik haigusjuhud olid sporaadilised. 98,1% haigetest hospitaliseeriti. Ühel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Türgis).

2012. aastal vaktsineeriti pneumokokknakkuse vastu 900 inimest, nendest 0-14 a. lapsed – 828, noorukeid (15-17 a.) – 2 ja täiskasvanuid – 70. Revaktsineeriti 151 inimest, nendest 0-14 a. lapsed – 88, noorukeid (15-17 a.) – 8, täiskasvanuid – 55.

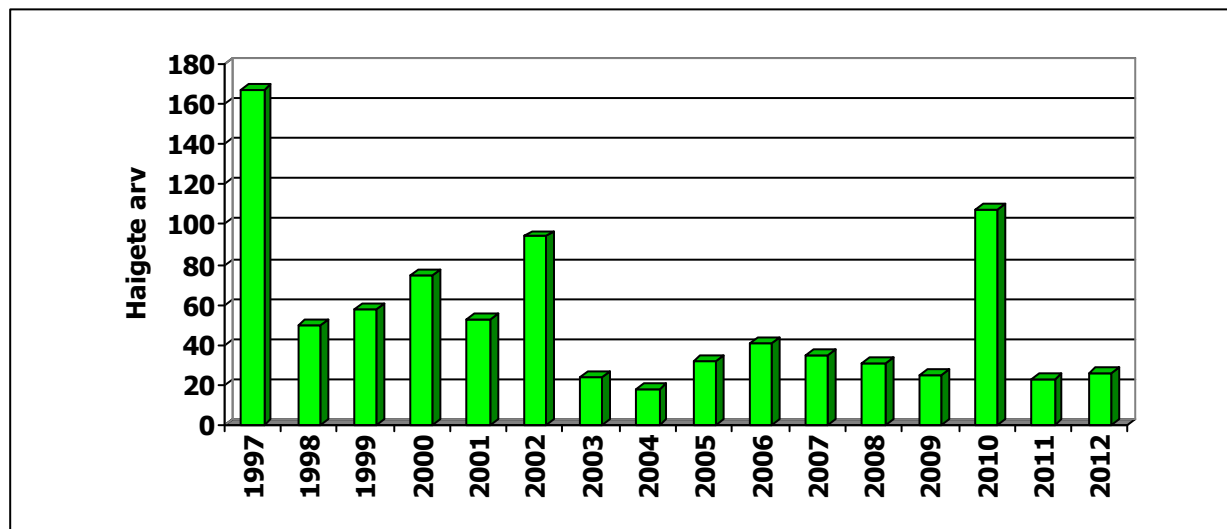
2012. aastal jätkuvalt tüpeeriti *S. pneumoniae* kultuure verest ja liikvorist. Uuriti 129 kultuuri, tuvastati 31 erinevat tekitaja serotüüpi.

Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid (A85; A87)

Registreeriti 26 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,9 (2011. a oli 23 juhtu ehk 1,7 juhtu 100 000 elaniku kohta). 80,8% diagnoosidest kinnitati laboratoorselt.

Joonis 57.

Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid, 1997-2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

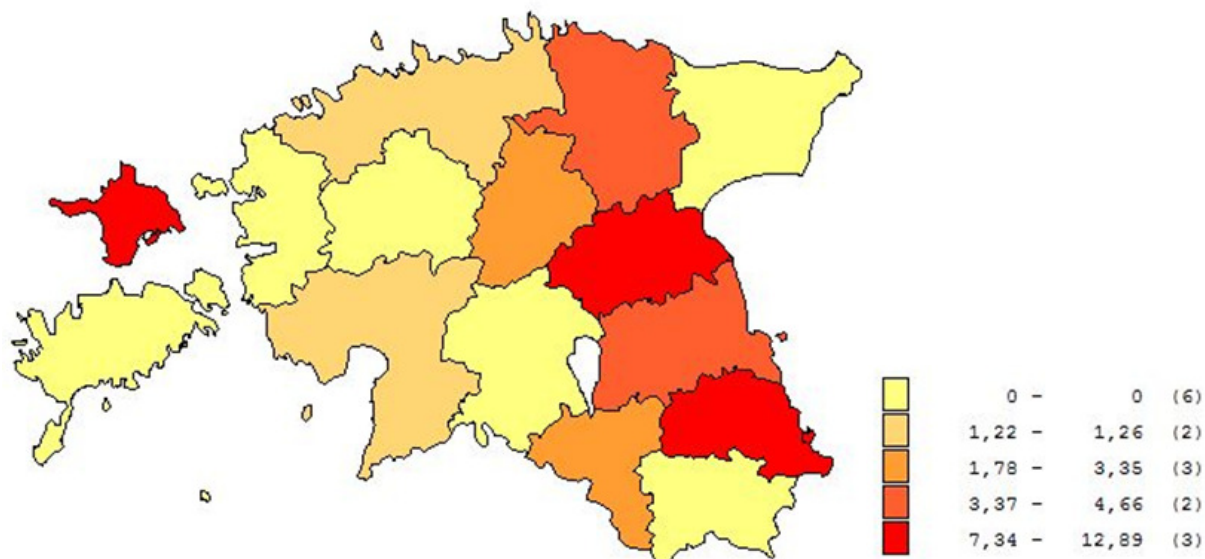
Nakkushaigust registreeriti 8 maakonnas ning Tallinnas. Suurem haigestumus oli Jõgevamaal (11,0), Hiiu maal (10,0 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja Põlvamaal (6,5).

Haigetest 26,9% olid 20-39-aastased isikud ning 19,2% – 15-19-aastased noorukid. Mehi oli 46,2%, naisi 53,8%. 44,8% haigestunudest olid töötavad isikud, 31,0% – eelkooliealised lapsed.

Haigestumise tõus oli suvel-sügisel, juulist novembrini haigestus 84,6% kõikidest aasta jooksul registreeritud haigetest. Kõik haigusjuhud olid sporaadilised. Hospitaliseeriti 88,5% haigetest.

Joonis 58.

Muudesse viirusentsefaliitidesse ja -meningiitidesse haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

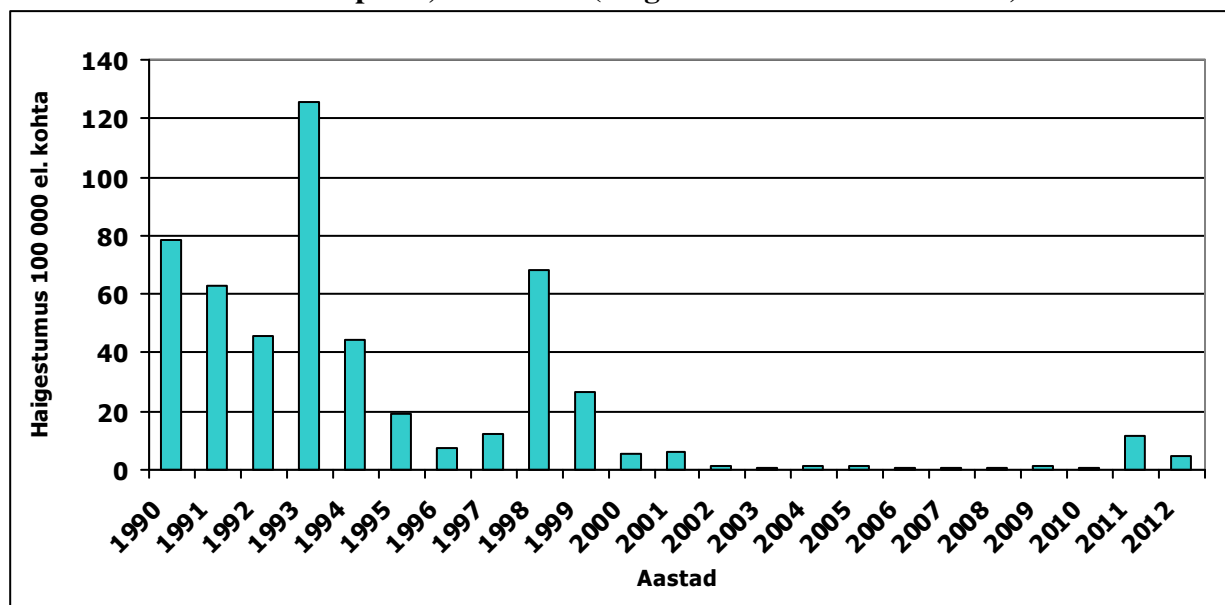
Viirushepatiitid ja HIV

A-viirushepatiit (B15)

Esines 63 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 4,7 (2011. a haigestus 154 inimest ehk 11,5 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati seroloogiliselt.

Joonis 59.

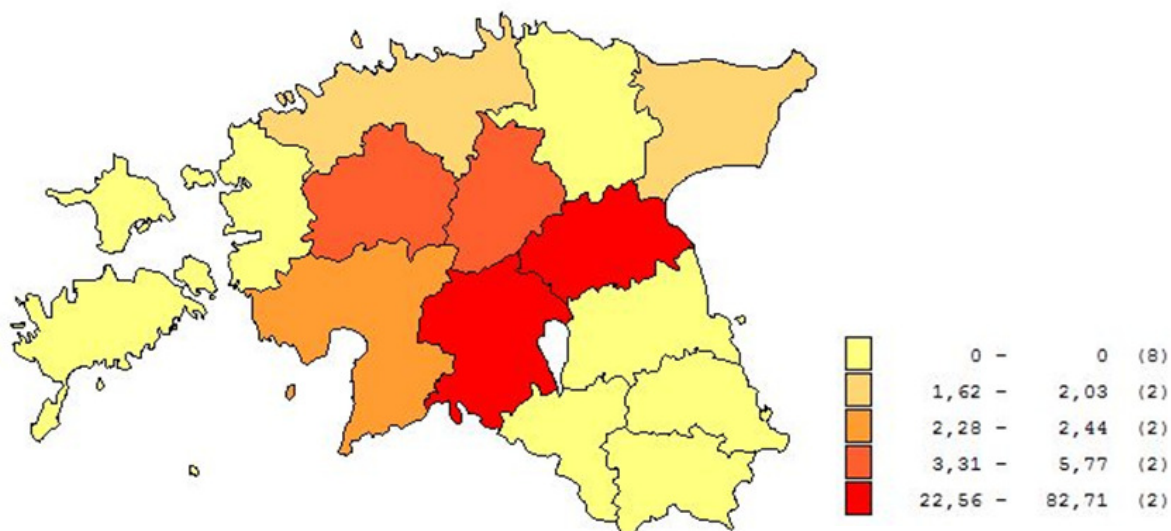
A-viirushepatiit, 1994-2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigestunuid registreeriti 5 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Viljandimaal (70,8 100 00 el. kohta), Jõgevamaal (19,2) ja Raplamaal (5,5).

Joonis 60.

A-viirushepatiiti haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

Kolmel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Egiptuses üks, Soomes üks ja Usbekistanis üks). 38,1% haigusjuhtude üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 33,3% haigetest registreeriti kolletes 2–6 juhuga, esines kaks rühmaviisilist haigestumist 9 haigusjuhuga (Viljandimaal elukohas ja koolis).

57,0% haigetest olid vanuses üle 20 aastat, 30,2% - 1-14 aastat. Mehi oli 55,6% ning naisi 44,4%. 34,9% haigestunutest olid töötavad, 31,7% - koolilapsed ning 20,6% - mittetöötavad inimesed.

2012. aastal vaktsineeriti A-viirushepatiidi vastu 5 172 inimest, neist 0-14a lapsi – 896, noorukeid (15-17 a) – 171, täiskasvanuid – 4 105. Revaktsineeriti 1 155 inimest, neist 0-14a lapsi – 80, noorukeid (15-17 a) – 51, täiskasvanuid – 1 024.

Joonis 61.

A-viirushepatiidi vastu vaktsineeritud isikute arv, 1999-2012

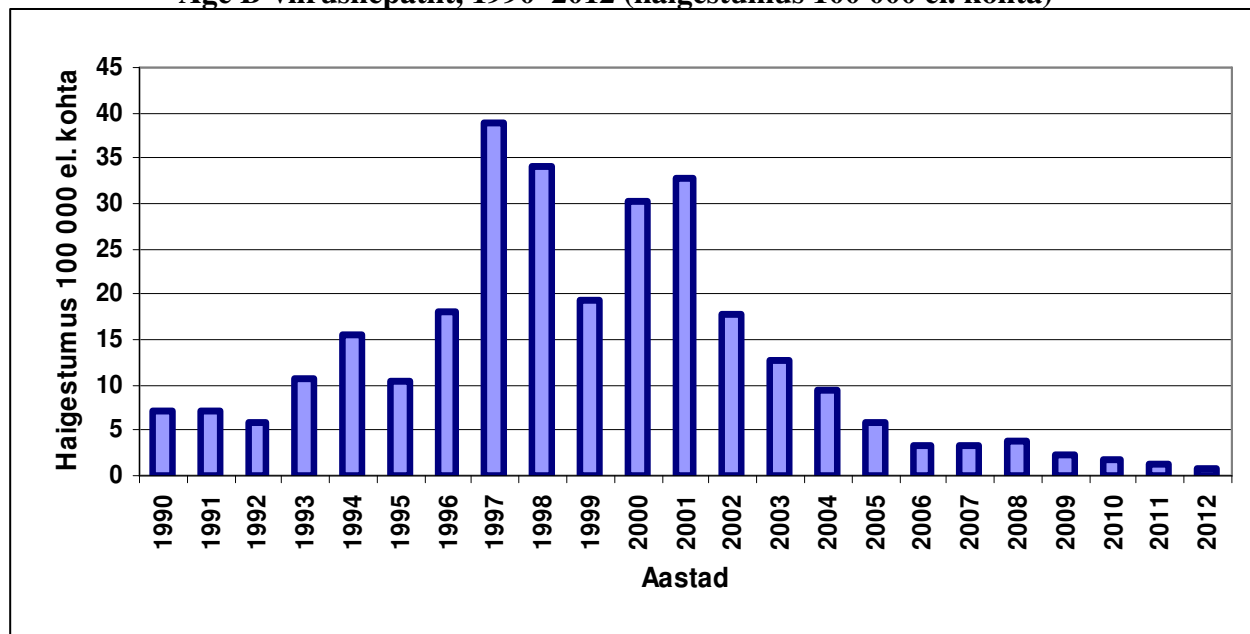

Äge B-viirushepatiit (B16)

Registreeriti 9 ägedat B-viirushepatiidi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,7 (2011. a oli 16 juhtu ehk 1,2 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 62.

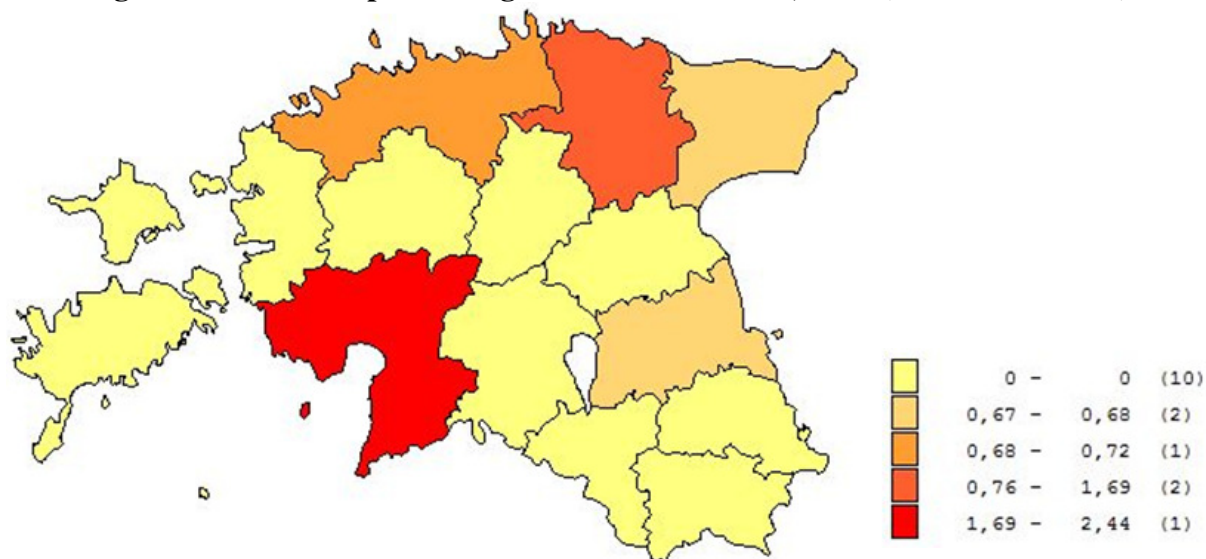
Äge B-viirushepatiit, 1990–2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kõik haigusjuhud kinnitati laboratoorselt. Registreeriti üks B-viirushepatiidi + C-viirushepatiidi seganakkus. Nakkushaigust registreeriti neljas maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (2,3 juhtu 100 000 elaniku kohta), Lääne-Virumaa (1,5) ja Narvas (1,5).

Joonis 63.

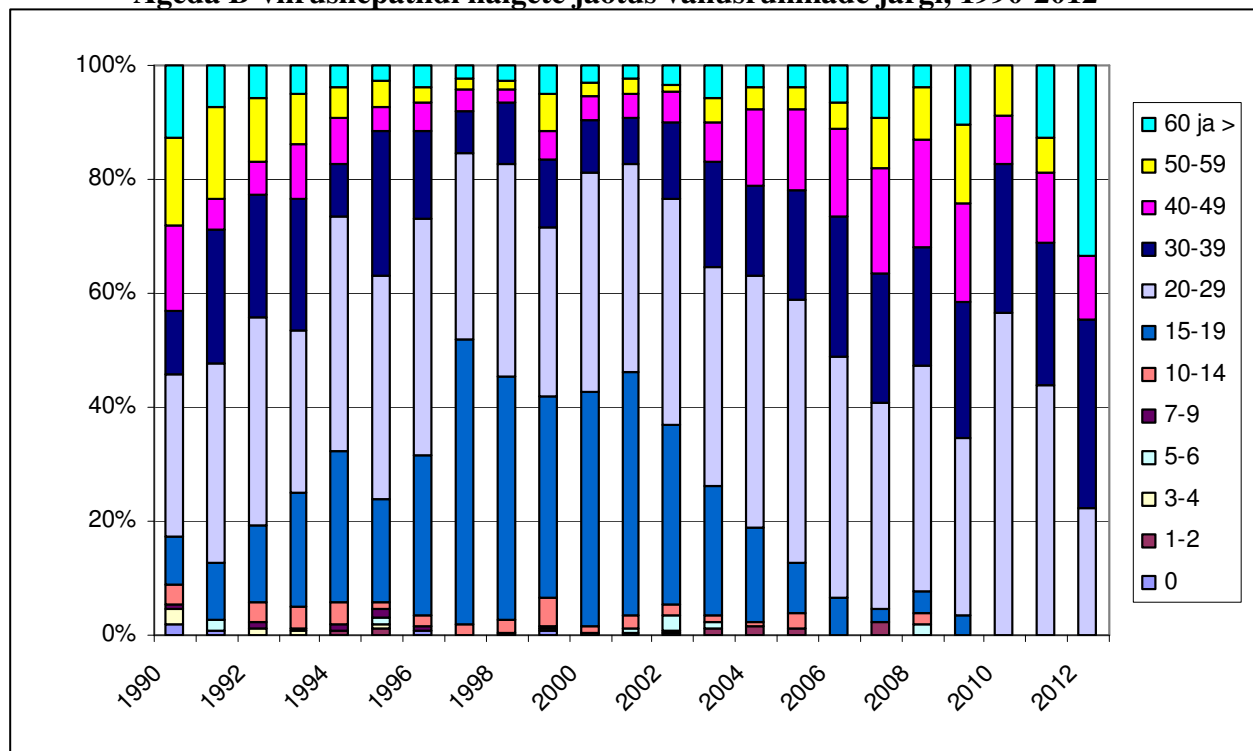
Ägedasse B-viirushepatiiti haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

Haigestunutest oli 20–39-aastaseid 55,5%. Ei esinenud ühtegi haigusjuhtu alla 20-aastastel isikul. Mehi oli 55,6%, naisi – 44,4%.

Joonis 64.

Ägeda B-viirushepatiidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 1990-2012

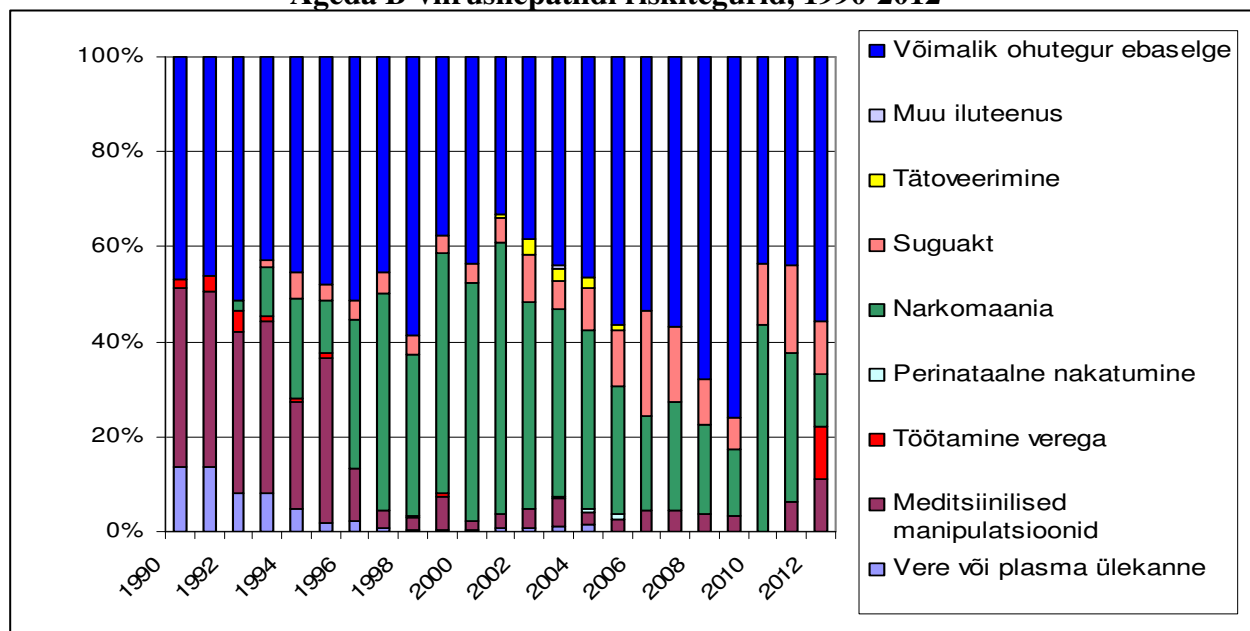

55,6% haigetest moodustasid mittetöötavad ja 44,4% töötavad inimesed. Sesoonsus ei ole välja kujunenud.

Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud. Hospitaliseeriti 77,8% haigetest.

Oletatavad nakatumise viisid olid: narkootikumide parenteraalne kasutamine 11,1% juhtudest, seksuaalne tee 11,1%, meditsiinilised manipulatsioonid – 11,1%, töötamine verrega – 11,1%. 55,6% juhtude puhul jäi riskitegur välja selgitamata (2011. a – 43,8%, 2010. a – 43,5%, 2009. a – 75,9%, 2008. a – 67,9%, 2007. a – 56,8%).

Ägeda B-viirushepatiidi riskitegurid, 1990-2012

2012. aastal vaktsineeriti B-viirushepatiidi vastu 26 362 inimest, neist 0-14a lapsi – 24 532, noorukeid (15-17 a) – 113, täiskasvanuid – 1 717. Revaktsineeriti 152 inimest, neist 0-14a lapsi – 2, noorukeid (15-17 a) – 2, täiskasvanuid - 148.

Tabel 13.

Laste immuniseerimine B-viirushepatiidi vastu, 2012 (%)

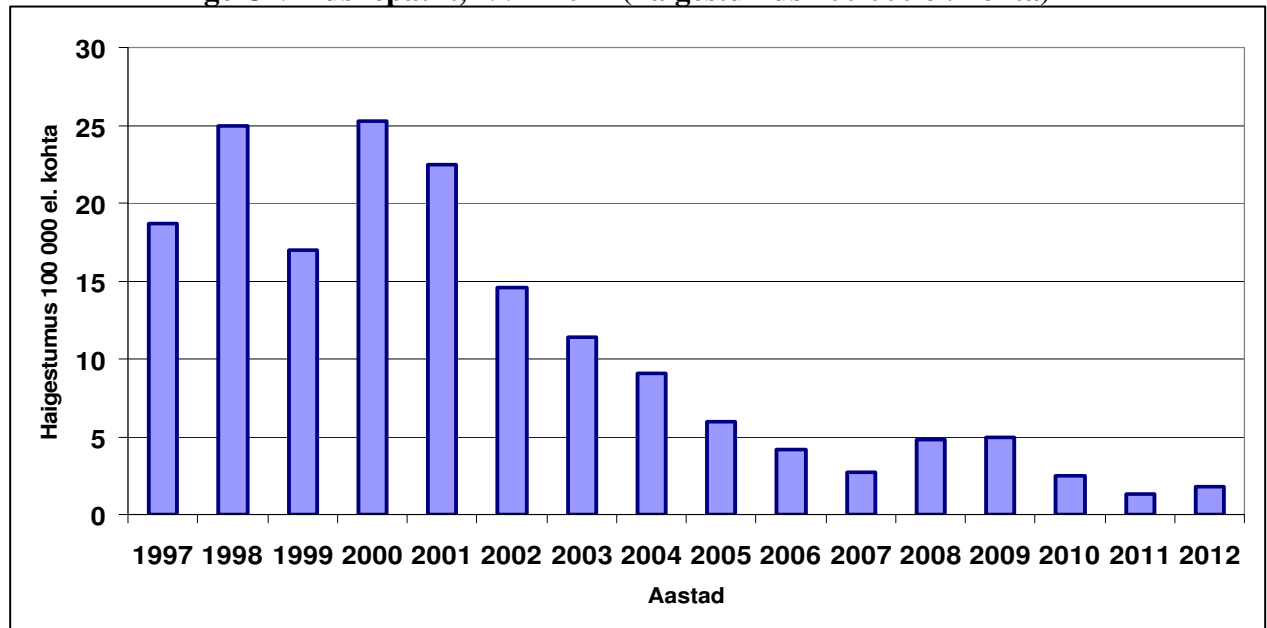
	Vakts-tud 7k-14a	Vakts-tud 2a	Vakts-tud 13-14a.	Alal. v/näid. 0-14a.	Vaktsineeri misest keeld 0-14a
KOKKU	84,4	94,7	93,1	0,1	2,8
Tallinn	90,6	93,2	90,6	0,1	3,6
Harjumaa	83,5	93,4	94,5	0,0	3,1
Hiiumaa	76,5	96,6	96,1	0,1	3,3
Ida-Virumaa	86,7	97,4	96,2	0,0	1,3
Narva	88,7	95,6	94,1	0,2	1,9
Jõgevamaa	78,9	96,6	97,6	0,0	1,2
Järvamaa	79,8	96,9	96,5	0,1	1,5
Läänemaa	73,2	97,8	80,8	0,1	1,3
Lääne-Virumaa	78,1	97,0	92,6	0,1	1,7
Põlvamaa	80,0	95,3	96,2	0,1	2,1
Pärnumaa	78,5	94,7	92,2	0,0	2,7
Raplamaa	81,4	96,0	97,2	0,1	1,7
Saaremaa	80,4	96,4	95,5	0,2	1,7
Tartumaa	82,4	95,0	93,0	0,1	3,1
Valgamaa	73,7	91,9	90,2	0,2	3,9
Viljandimaa	79,3	98,2	96,0	0,1	1,7
Võrumaa	76,9	98,3	97,0	0,1	1,7

Äge C-viirushepatiit (B17.1)

Registreeriti 24 ägedat C-viirushepatiidi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,8 (2011. a oli 17 juhtu ehk 1,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 66.

Äge C-viirushepatiit, 1994-2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kõik haigusjuhud on laboratoorselt kinnitatud. Registreeriti üks C-viirushepatiidi + B-viirushepatiidi seganakkus.

Nakkushaigust registreeriti kuues maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Narvas (8,8 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (6,1) ja Viljandimaal (3,6).

Joonis 67.

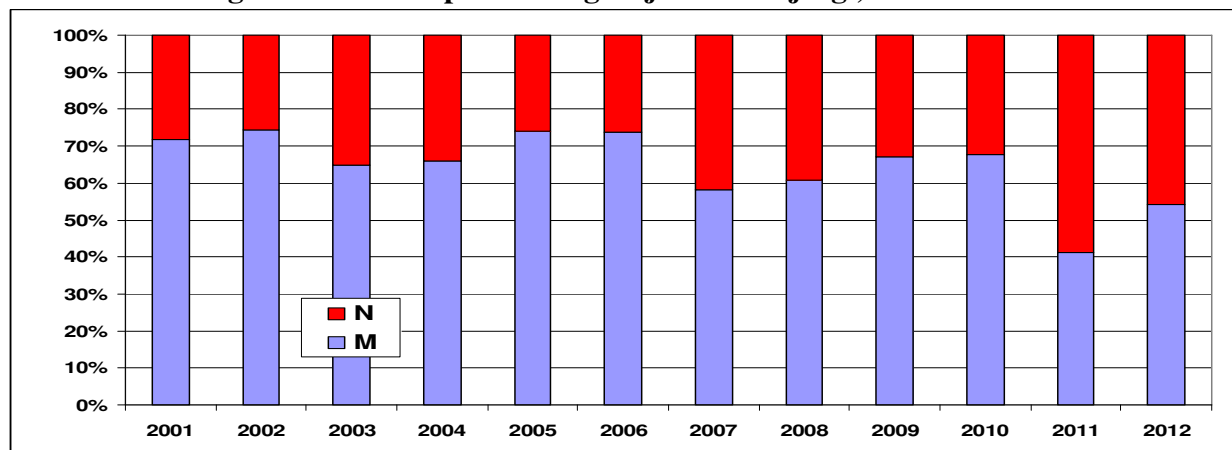
Ägedasse C-viirushepatiiti haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

50,0% haigestunutest olid 20–39-aastased ning 20,8% - 40-49-aastased isikud. Mehi oli 54,2% ja naisi 45,8%. 45,8% moodustasid töötavad ja 41,7% - mittetöötavad inimesed.

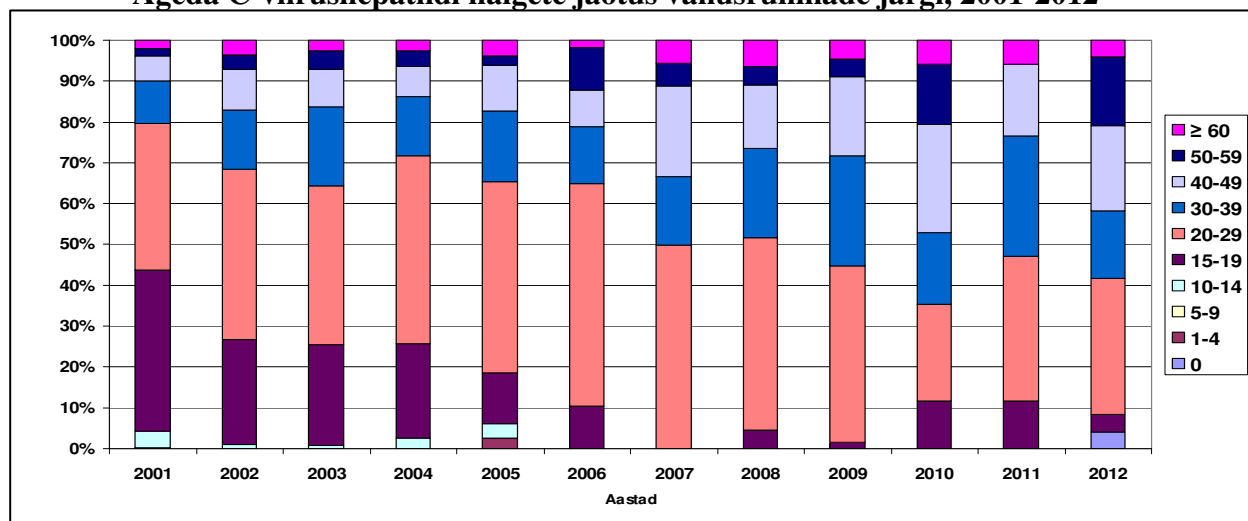
Joonis 68.

Ägeda C-viirushepatiidi haigete jaotus soo järgi, 1994-2012

Joonis 69.

Ägeda C-viirushepatiidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2001-2012

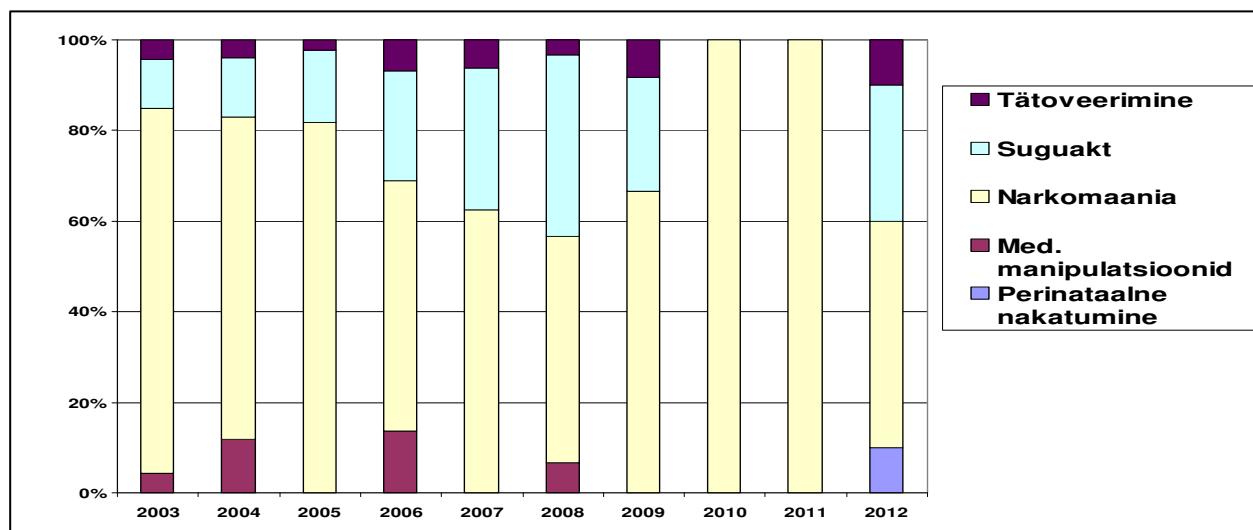

Haigusjuhte registreeriti aastaringselt. Hospitaliseeriti 41,7% haigetest.

Oletatavad nakatumise viisid olid: narkootikumide parenteraalne kasutamine 20,8% juhtudest, sugulisel teel 12,5% juhtudest, tätoveerimisel – 4,2% juhtudest, perinataalselt – 4,2% juhtudest. 58,3% juhtudest jäi riskitegur välja selgitamata (2011. a – 46,5%, 2010. a – 94,1%, 2009. a – 64,2%, 2008. a – 53,1%, 2007. a – 55,6%).

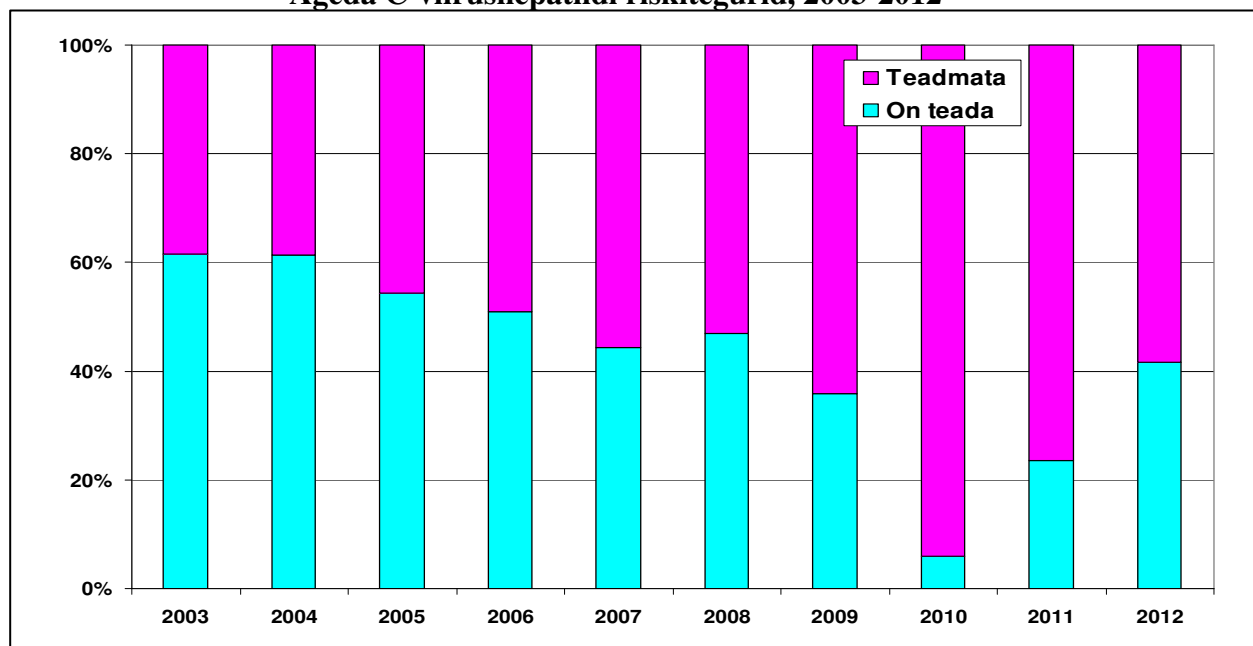
Joonis 70.

Ägeda C-viirushepatiidi oletatav nakatumise viis, 2003-2012

Joonis 71.

Ägeda C-viirushepatiidi riskitegurid, 2003-2012

E-viirushepatiit (B17.2)

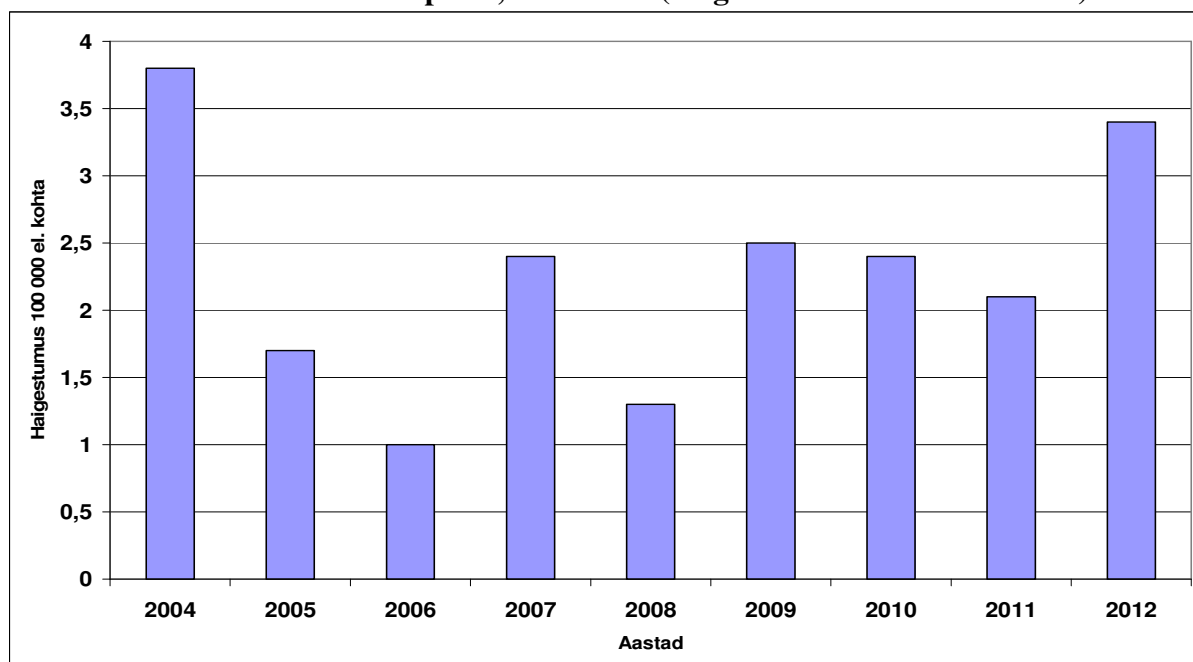
2012. aastal registreeriti Eestis esimene laboratoorselt kinnitatud E-viirushepatiidi haigusjuht.

Krooniline B-viirushepatiit (B18.0-B18.1)

Registreeriti 45 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 3,4 (2011. a oli 29 juhtu ehk 2,1 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 72.

Krooniline B-viirushepatiit, 2004-2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (4,7 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (2,3), Ida-Virumaal (7,1), Narvas (10,3), Läänemaal (3,7) ja Pärnumaal (4,5).

55,6% haigestunudest moodustasid inimesed vanuses 50 aastat ja rohkem ning 37,8% - 30-49-aastased isikud. Mehi oli 62,2%, naisi 37,8%. Tegevusala järgi: 64,4% haigetest olid mittetöötavad ja 28,9% - töötavad isikud. Hospitaliseeriti 48,9% haigetest.

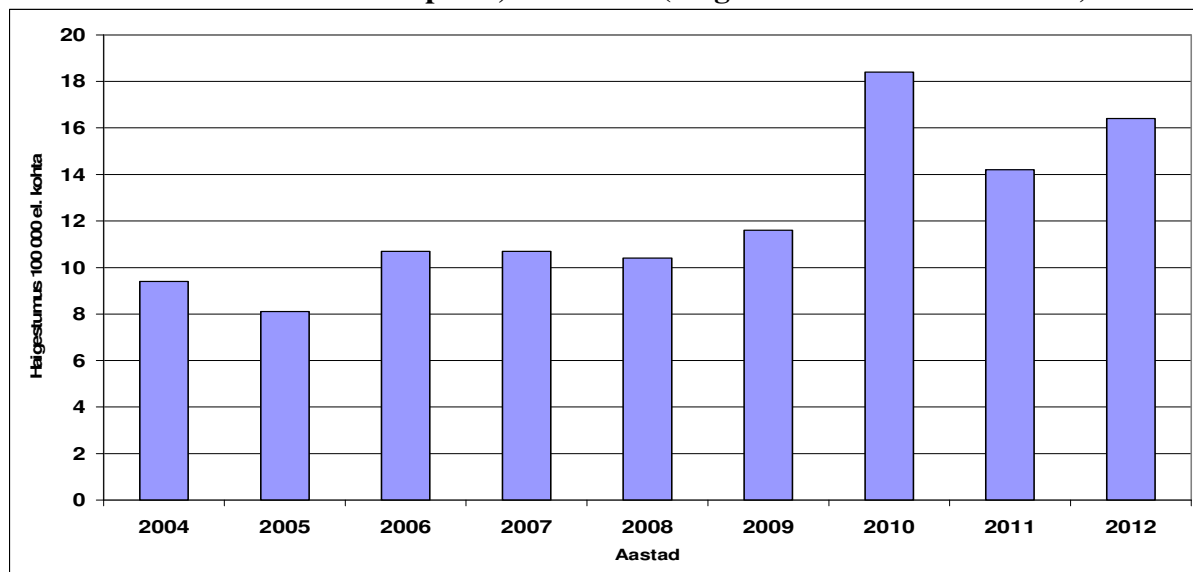
Oletatavad nakatumise viisid olid: narkootikumide parenteraalne kasutamine 15,6% juhtudest, sugulisel teel 13,3% juhtudest, perinataalselt – 2,2%. 68,9% juhtudest jäi riskitegur teadmata.

Krooniline C-viirushepatiit (B18.2)

Registreeriti 220 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 16,4 (2011. a vastavalt 190 ja 14,2).

Joonis 73.

Krooniline C-viirushepatiit, 2004-2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt.

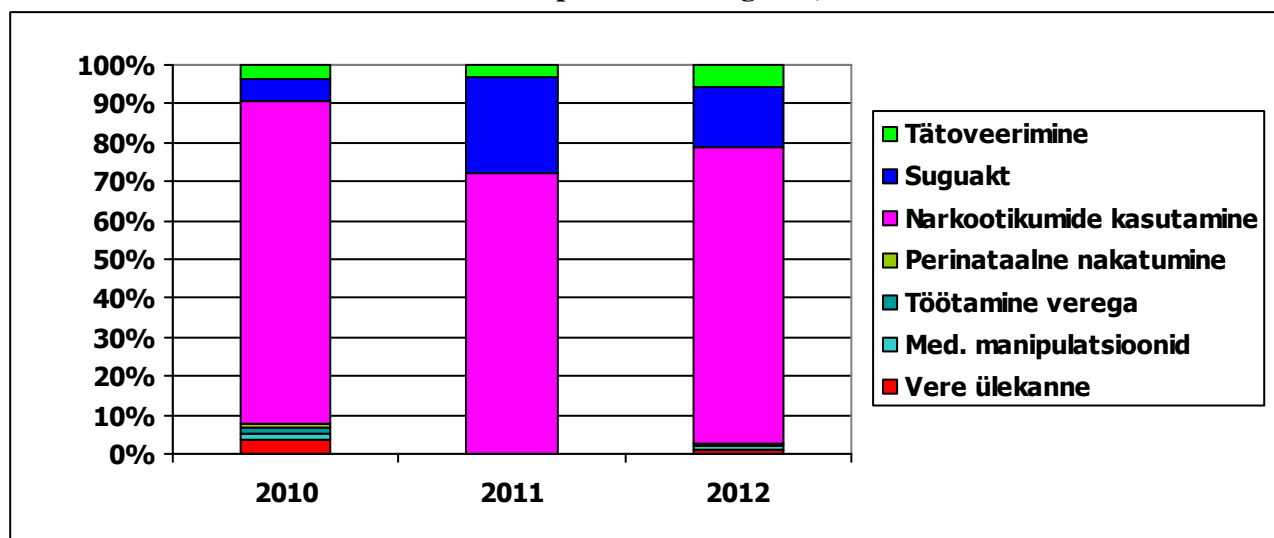
Nakkushaigust registreeriti 10 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Narvas (44,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tartumaal (41,7) ja Ida-Virumaal (25,3).

38,6% haigestunudest olid vanuses 30–39 aastat, 29,5% moodustasid 20-29-aastased isikud. 64,1% haigetest moodustasid mittetöötavad ja 20,9% - töötavad isikud. Mehi oli 71,4%, naisi 28,6%. Hospitaliseeriti 15,0% haigetest.

Oletatav nakatumise viis (riskitegur) on teada 49,5% juhtudest.

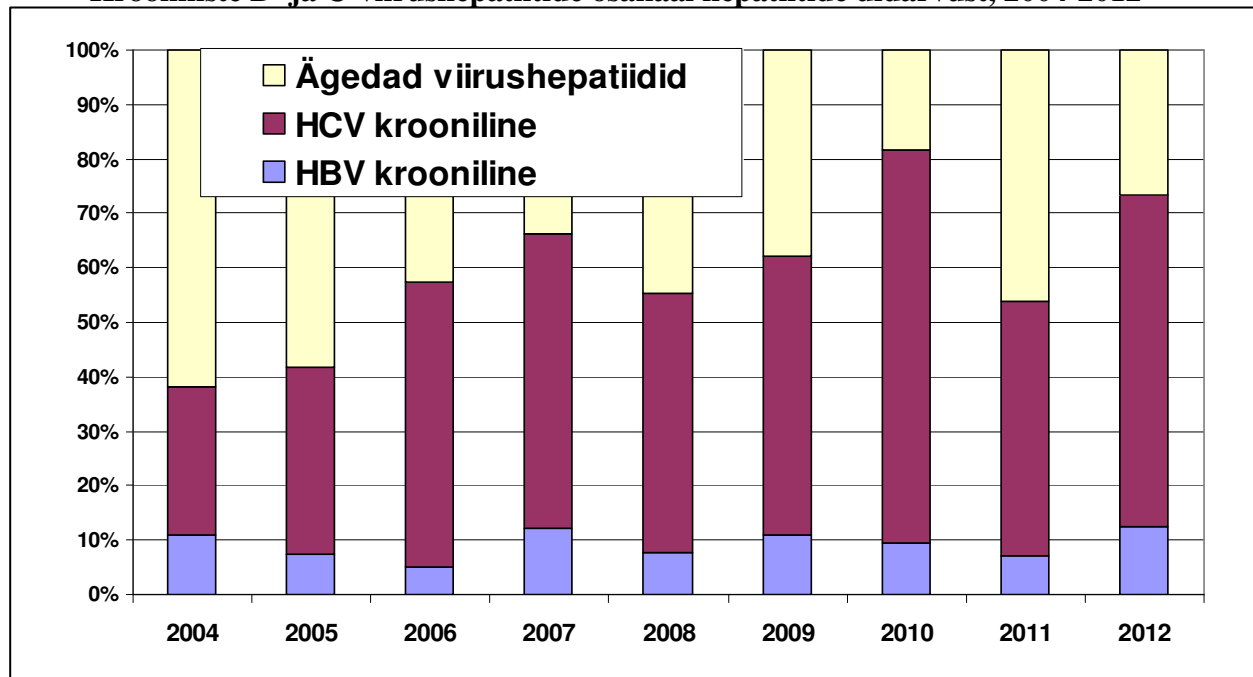
Joonis 74.

Kroonilise C-viirushepatiidi riskitegurid, 2010-2012

Joonis 75.

Krooniliste B- ja C-viirushepatiitide osakaal hepatiidide üldarvust, 2004-2012

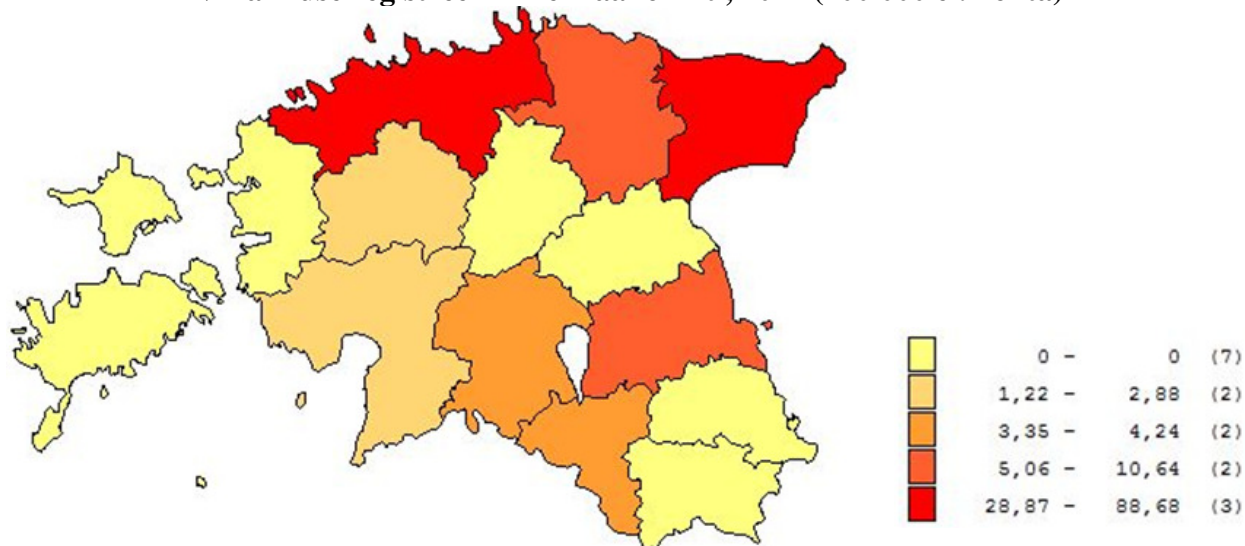

HIV-nakkus (Z21) ja HIV-tõbi (B20-B24)

Kokku on Eestis aastate jooksul (seisuga 31.12.2012. a) HIV-nakkust diagnoositud 8377 inimesel. 2012. aastal registreeriti uusi HIV-nakatunuid 315, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 23,5 (2011. a vastavalt 370 ja 27,6). Enim 2012. a avastatud nakatunuid elab Tallinnas (47,0%) ja Ida-Virumaal (koos Narvaga, 41,6%).

Joonis 76.

HIV-nakkuse registreerimine maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

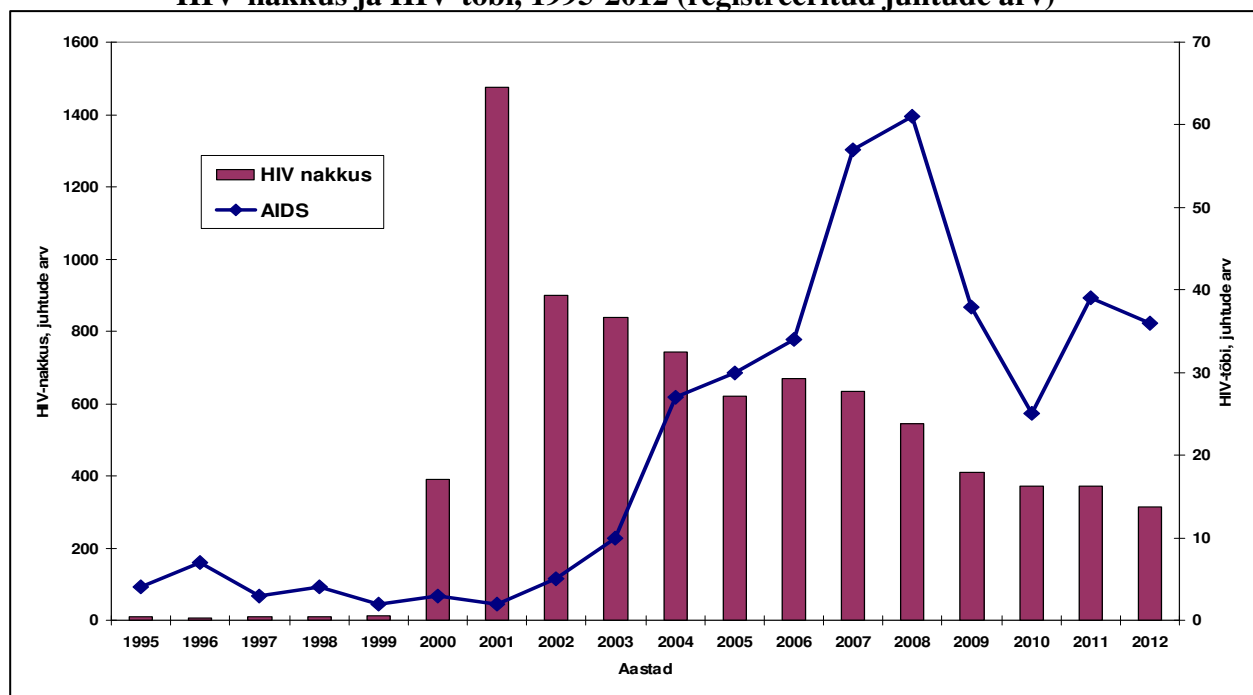

Tabel 14.

HIV-nakkuse registreerimine maakonniti, 1987-2012

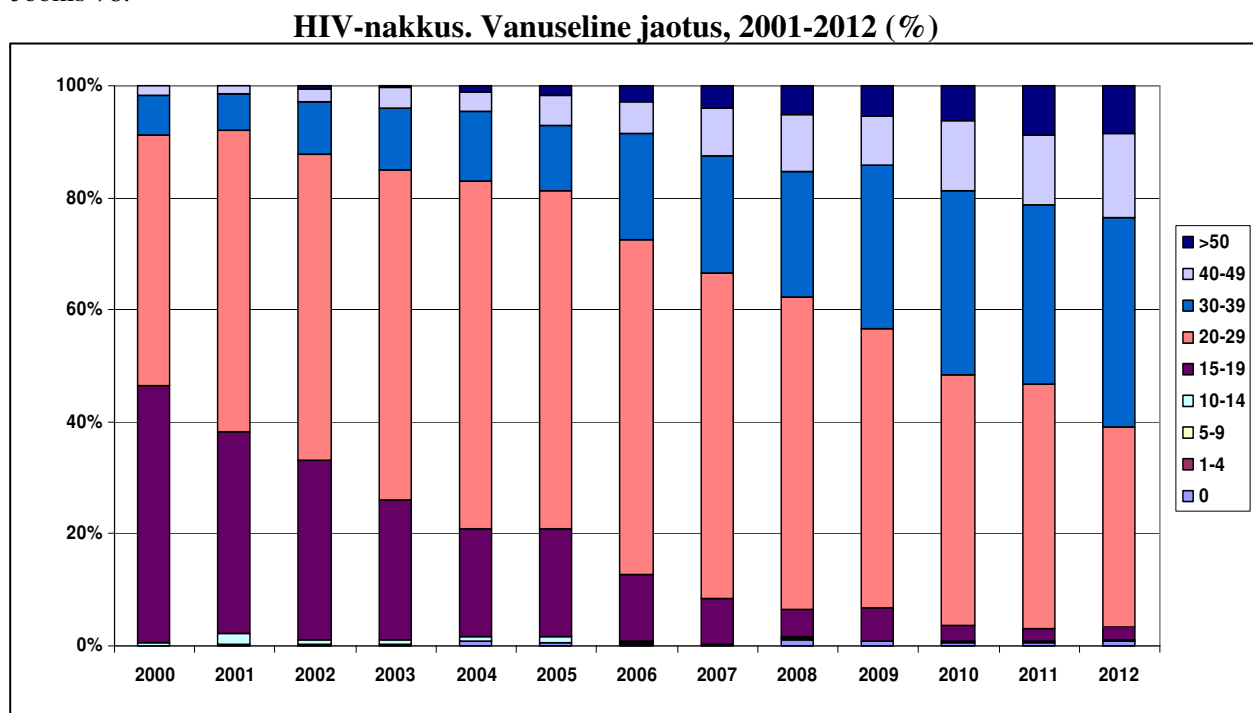
	1987- 1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	Kokku
Tallinn	64	25	528	377	323	262	263	263	240	216	150	165	205	148	3229
Harjumaa	6	3	56	22	39	25	15	12	15	14	43	11		12	273
Hiiumaa				1											1
Ida-Virumaa	11	56	454	261	245	224	147	150	143	123	114	97	81	79	2185
Narva (eraldi)	1	302	409	215	183	193	121	162	170	160	75	71	54	52	2168
Jõgevamaa				1	1		1								3
Järvamaa		1	3	1	1	2		2			3				13
Läänemaa					1		1								2
Lääne-Virumaa	2	1	8	3	20	11	6	9	17	10	2	4	6	3	102
Põlvamaa				1		1			1		1				4
Pärnumaa			4		1	2	1	3	1		2	6	3	1	24
Raplamaa			4	3	1	1				2		1		1	13
Saaremaa		2	1		2			1	1						7
Tartumaa	1		4	13	20	16	64	66	40	20	19	15	20	16	314
Valgamaa				1					2		1		1	1	6
Viljandimaa			3		1	2	1		2		1	2		2	14
Vorumaa					2				1						3
Muu	11					4	1								16
Kokku:	96	390	1474	899	840	743	621	668	633	545	411	372	370	315	8377

Joonis 77.

HIV-nakkus ja HIV-tõbi, 1995-2012 (registreeritud juhtude arv)

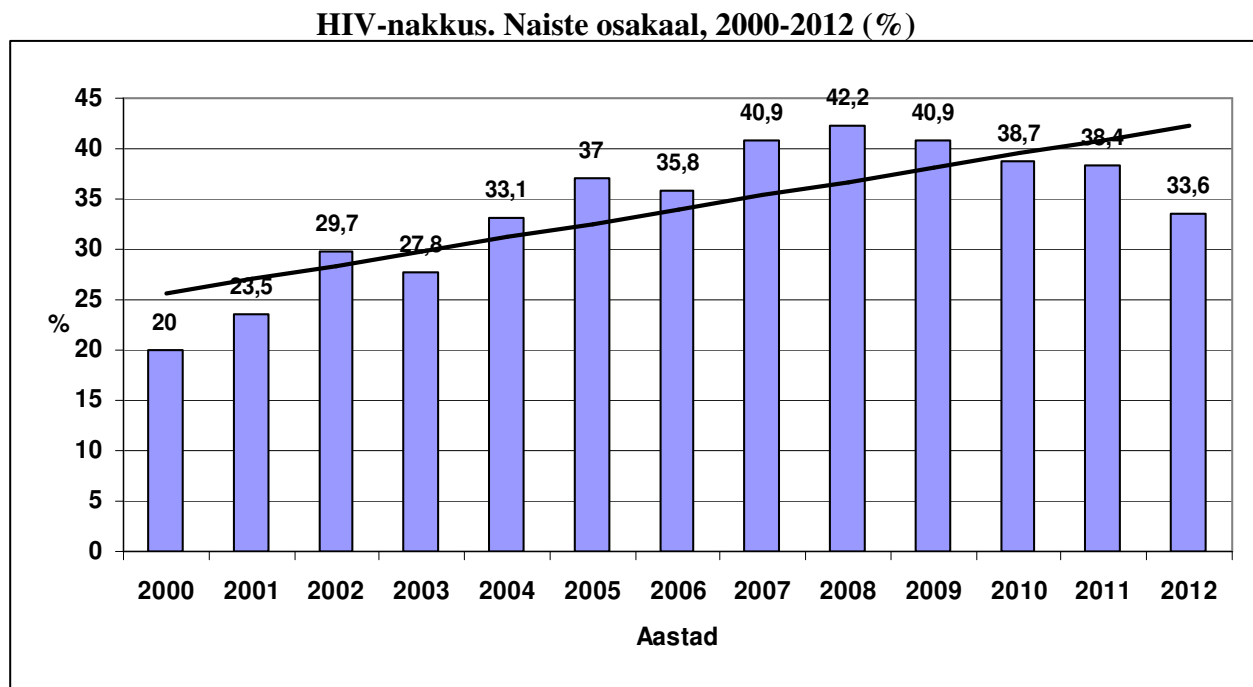
Vanusrühmas 0-4 a diagnoositi HIV-nakkus 4 lapsel. Enamik nakatunutest on vanusrühmades 30–39 (37,1%) ja 20–29 (35,6%). HIV-nakatunutest 66,3% on mehed ja 33,7% naised.

Joonis 78.

Oletatavad levikuteed on teada 64,8% 2012. aasta jooksul avastatud HIV-positiivsetest: emalt lapsele – 4 (1,3% üldarvust), parenteraalne – 72 (22,9%), seksuaalne – 128 (40,6%). 2012. aastal uuriti HI-viiruse suhtes kokku 144 589 isikut (2011. aastal – 147 453, 2010. aastal – 142040, 2009. aastal – 139 471, 2008. aastal – 136 699, 2007. aastal – 116 790). Kokku uuriti aasta jooksul 200 800 proovi.

Joonis 79.

Tabel 15.

HIV-nakkuse suhtes uuritud isikud uuringu põhjuste kaupa, 2007-2012

Uuritud kontingent	2007		2008		2009		2010		2011		2012	
	Uuritute arv	Neist positiivsed	Uuritute arv	Neist positiivsed	Uuritute arv	Neist positiivsed	Uuritute arv	Neist positiivsed	Uuritute arv	Neist positiivsed	Uuritute arv	Neist positiivsed
HIV-tõvestunutega seksuaalvahekorras olnud isikud	22	1						6		5		5
Narkootiliste ainete tarvitajad	213	20	58	26				12		13		8
Suguhaiged	324	4	77					2		1		
Abordilõppega rasedused	2 535	9								3		
Vere- ja elundidoonorid	55 198	7	54 867	5	52 226	8	59 395	7	58 393	3	65 164	4
Rasedad	34 515	52	32 394	41	32 570	45	30 558	30	31 633	20	21049	19
Vere ja organite retsiptendid	3											
Relvajõududes teenivad isikud	64						212		19		57	
Kinnipeetavad isikud	3 982	63	4 160	61	4 944	68	4 431	72	3 970	53	3937	46
Kliinilistel näidustustel uuritud isikud	3 853	87						6		2		
Anonüümselt uuritud isikud	7 837	243	7 475	180	8 510	46	4 591	35	4 035	26	6058	27
Tervishoiutöötajad	613						741		771		773	
Profülaktiselt uuritud isikud	20 503	87	37 668	232	38 788	199	42 112	202	48 632	244	47 551	206
Epidemioloogilistel näidustustel uuritud isikud	1 860	60										
Muud					2 433	45						

Tabel 16.

Testimine HIV-nakkuse suhtes maakonniti, 2012

Piirkond	Testitud isikute arv	Testide arv
Tallinn	76 085	108 037
Harjumaa		
Hiiumaa	125	125
Ida-Virumaa	7 292	8 608
Narva	4 194	4 344
Jõgevamaa	327	334
Järvamaa	756	774
Läänemaa	819	849
Lääne-Virumaa	1 496	1 496
Põlvamaa	593	593
Pärnumaa	9 804	9 811

Piirkond	Testitud isikute arv	Testide arv
Raplamaa	610	610
Saaremaa	581	581
Tartumaa	40 162	62 748
Valgamaa	557	704
Viljandimaa	1 188	1 189
Võrumaa	-	-
Kokku	144 589	200 800

HIV-tõbe diagnoositi 36 nakatunud, haigestumus 100 000 el. kohta oli 2,7 (2011. aastal 39 juhtu ehk 2,9 100 000 el. kohta). Kokku on Eestis aastate jooksul (seisuga 31.12.2012. a) HIV-tõbi diagnoositud 390 inimesel.

Tabel 17.

HIV-tõve registreerimine maakonniti, 1988-2012

Maakond/aasta	1988-1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	Kokku
Tallinn		3	2	2	3	11	10	11	27	27	15	5	10	15	141
Harjumaa				1		2	1	4	1	2	1	10	4	5	31
Hiiumaa				1											1
Ida-Virumaa					1	4	9	7	13	21	12	6	6	9	88
Narva (eraldi)					5	7	8	11	13	10	8	3	15	5	85
Jõgevamaa							1		1						2
Järvamaa															0
Läänemaa														1	1
Lääne-Virumaa						1					1	1	1	1	5
Põlvamaa															0
Pärnumaa						1							3		4
Raplamaa										1	1				2
Saaremaa					1										1
Tartumaa						1			1						2
Valgamaa							1	1	1						3
Viljandimaa															0
Võrumaa															0
Muu/teadmata	23				1										24
Kokku:	23	3	2	4	11	27	30	34	57	61	38	25	39	36	390

Nakkushaigust registreeriti Tallinnas, Harjumaal, Ida-Virumaal, Narvas, Läänemaal ja Lääne-Virumaal. Suurem haigestumus oli Ida-Virumaal (9,1 100 000 elaniku kohta), Narvas (7,4) ja Harjumaal (3,9).

72,2% haigestunutest moodustasid inimesed vanuses 20-39 aastat. Mehi oli 69,4%, naisi 30,6%.

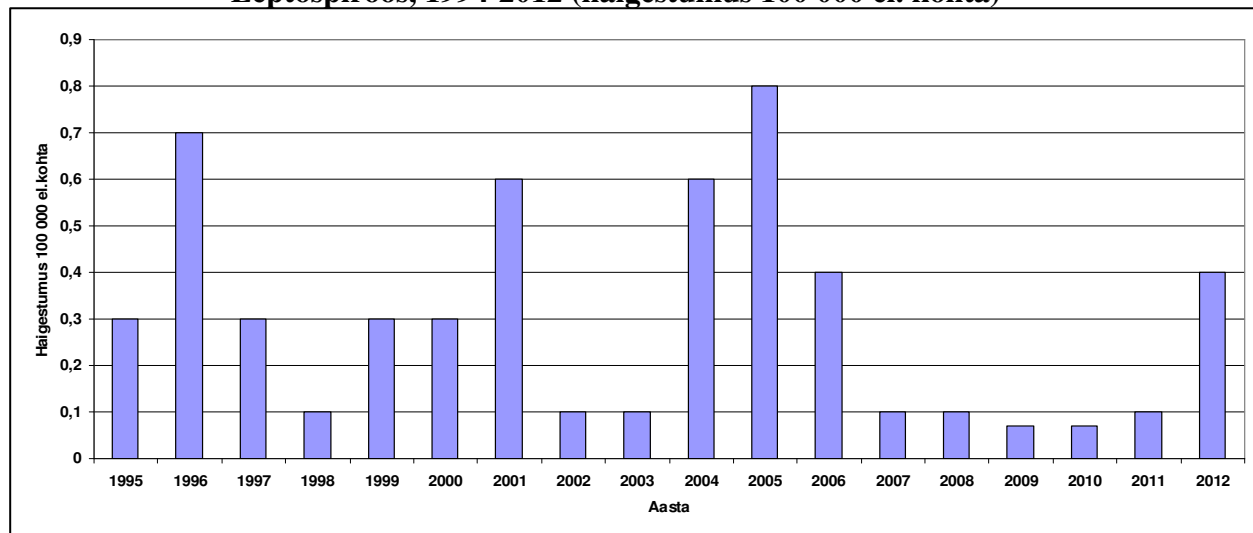
Muud zoonoosid

Leptospiroos (A27)

Registreeriti 5 leptospiroosi juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,4 (2011. a oli kaks juhtu ehk 0,1 juhtu 100 000 elaniku kohta). Nakkust registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Jõgevamaal (2,7), Põlvamaal (3,2) ja Saaremaal (5,8).

Joonis 80.

Leptospiroos, 1994-2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

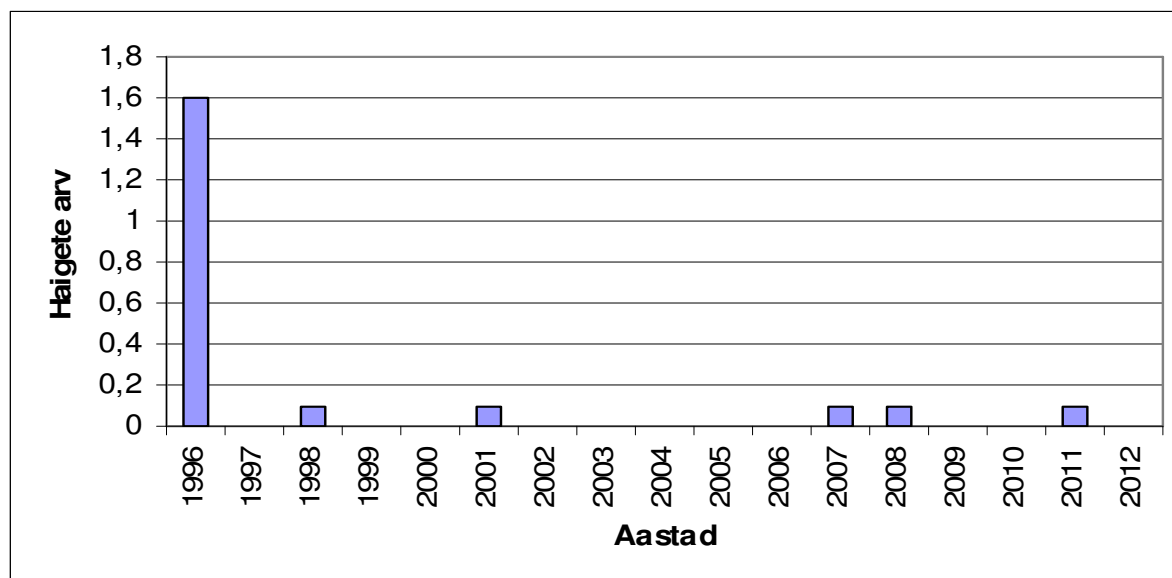
Kõik diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud (*Leptospira pomona*, *Leptospira grippotyphosa*, *Leptospira bratislava* ja kahel juhul tüpeerimata *Leptospira* spp). 40% haigetest olid mehed, 60% - naised. 40% haigetest olid vanuses 30-39 a, 40% - üle 60 a. 60% olid töötavad isikud ning 40% - pensionärid. Kõik haiged olid hospitaliseeritud, paranesid. Nakatumine toimus kolmel juhul oletatavalt elukohas, ühel juhul – väljaspool Eestit (Prantsusmaal), ühel juhul nakatumise asjaolud ei selgunud.

Tulareemia (A21)

Haigusjuhte ei registreeritud (2011. aastal oli kaks haigusjuhtu ehk 0,1 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 81.

Tulareemia, 1996-2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

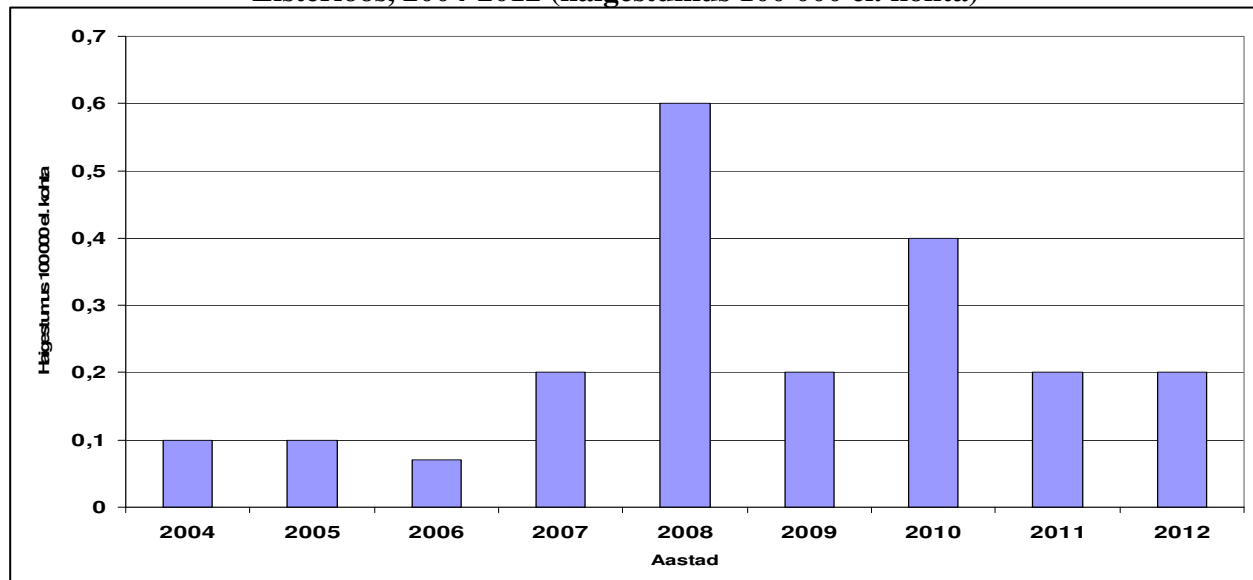

Listerioos (A32)

Registreeriti 3 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,2 (2011. a oli samuti 3 juhtu ehk 0,2 100 000 elaniku kohta). Nakkushaigust esines Tallinnas (0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja Põlvamaal (3,2).

Joonis 82.

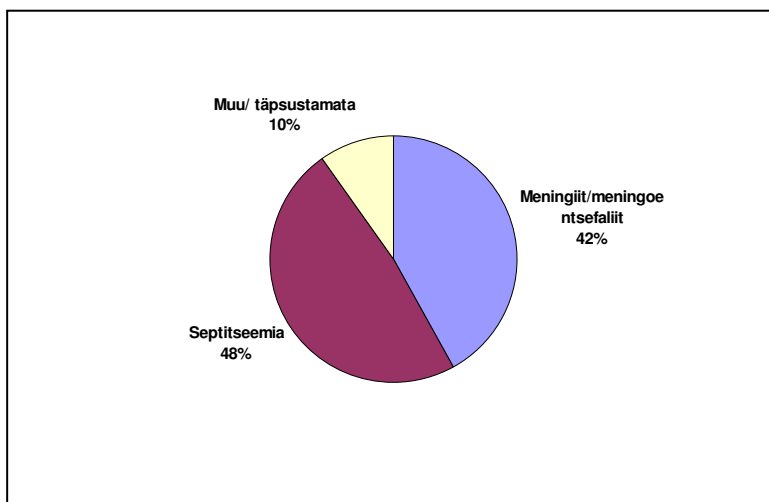
Listerioos, 2004-2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kõik diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud, kliiniliselt avaldus haigus ühel juhul listeriaseptitseemiana ja kahel juhul listeriameningiidi ja –meningoentsefaliidina.

Joonis 83.

Listerioosi kliinilised vormid, 2004-2012

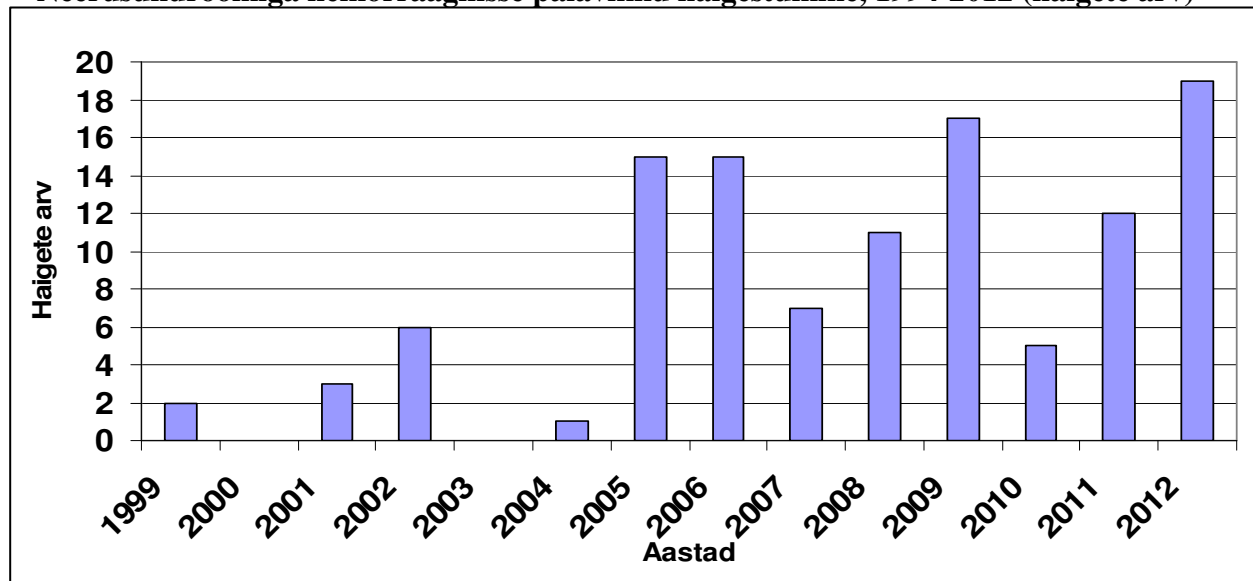
Kõik haiged olid vanuses üle 50 aastat. Haigetest oli üks töötav isik ja kaks pensionäri. Kõik haiged hospitaliseeriti, esines üks letaalne juht.

Neerusündroomiga hemorraagiline palavik (A98.5)

Registreeriti 19 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,4 (2011. a oli 12 juhtu ehk 0,9 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 84.

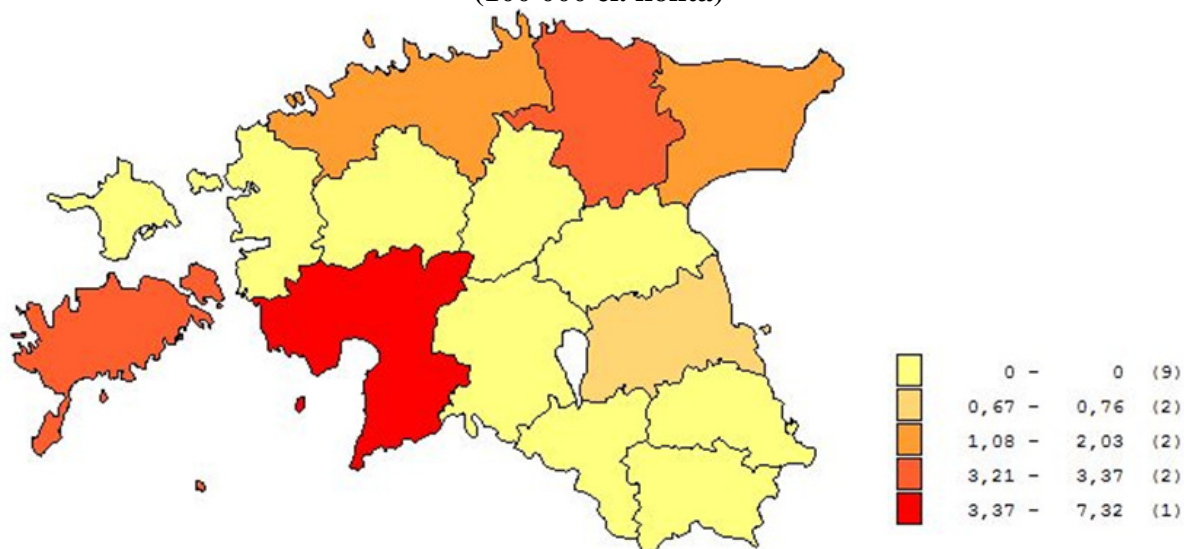
Neerusündroomiga hemorraagilisse palavikku haigestumine, 1994-2012 (haigete arv)

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. Nakkushaigust registreeriti kuues maakonnas ning Tallinnas. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (6,8 100 000 el. kohta), Lääne-Virumaal (3,0) ja Saaremaal (2,9).

Joonis 85.

**Neerusündroomiga hemorraagilisse palavikku haigestumus maakonniti, 2012
(100 000 el. kohta)**

52,7% haigetest moodustasid 40-59-aastased isikud ning 36,9% - 20-39-aastased isikud. Mehi oli 89,5% ja naisi 10,5%. 68,4% olid töötavad ja 31,6% - mittetöötavad isikud.

Hospitaliseeriti 94,7% haigetest. Letaalseid juhte ei olnud. Ühel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Soomes).

Enamus haigetest haigestus augustis-novembris (63,2%).

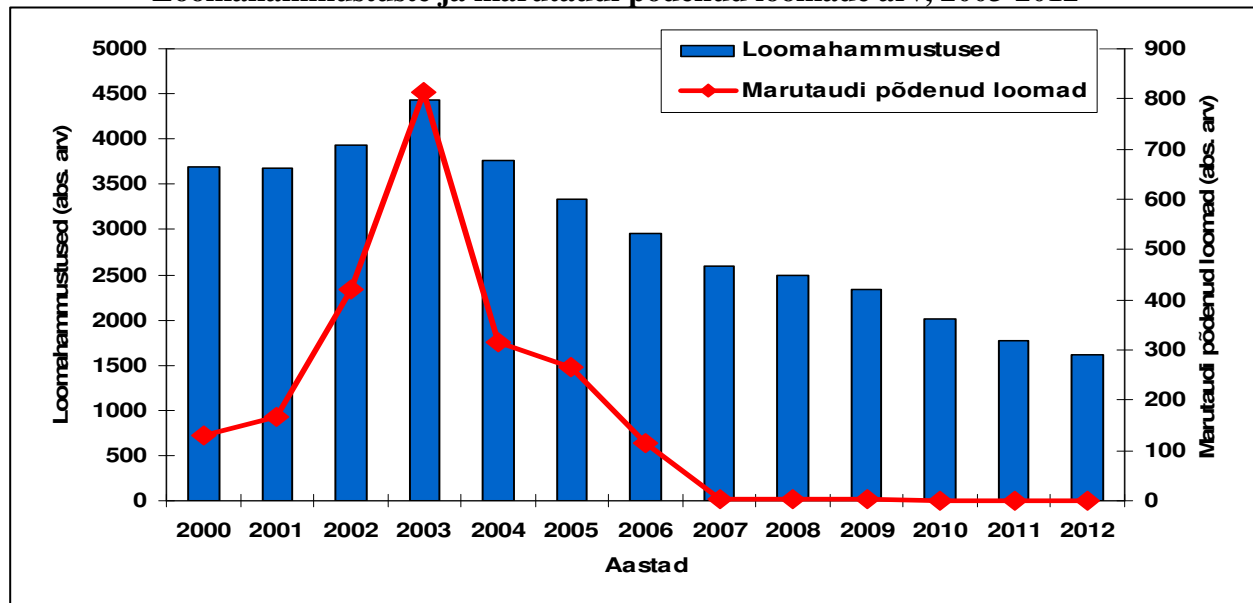
Marutõbi ja loomahammustused (T14.1)

2012. aastal inimesed marutõppe ei haigestunud (eelmine haigusjuht registreeriti 1986. a).

Registreeriti 1 608 loomahammustuse juhtu, 100 000 elaniku kohta 120,0 (2011. a vastavalt 1771 ja 132,1).

Joonis 86.

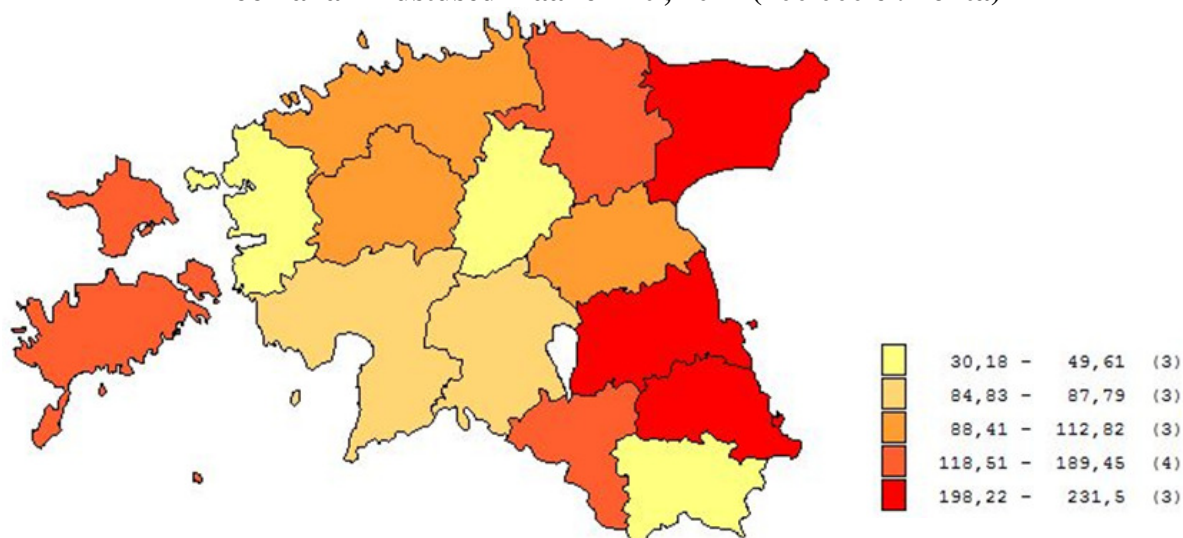
Loomahammustuste ja marutaudi põdenud loomade arv, 2003-2012

Enim registreeriti loomahammustusi Ida-Virumaal (241,1 juhtu 100 000 elaniku kohta), Põlvamaal (202,0) ja Tartumaal (197,5).

Joonis 87.

Loomahammustused maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

Inimesi ründasid kõige sagedamini koerad (69,3%) ja kassid (26,7%). Inimesi rünnanud loomade seas olid deegu, hamster, hiir, hobune, hunt, ilves, kobras, kährik, küülik, merisiga, metskits, mutt, mäger, nirk, nugis, orav, papagoi, rebane, rohtlahaukur, rott, siil, tuhkur, vares ja veis.

Puretud inimeste vanuseline jaotus: kuni 14-aastaseid – 27,1%, 50-aastaseid ja vanemaid – 34,2%. Mehi oli 46,5%, naisi – 53,5%.

Veterinaar- ja Toiduameti andmetel ei olnud 2012. aastal marutaudi loomadel (2011. a – 1, 2010. a – ei olnud, 2009. a – 3, 2008. a – 3, 2007. a – 4, 2006. a – 114 ja 2005. a – 266 loomal).

2012. a vaktsineeriti marutaudi vastu 46 532 looma, neist koeri 63,9%, kasse 36,0%, tuhkruid 0,03%, hobuseid 0,01% ja rebaseid 0,004%.

2012. a vaktsineeriti marutõve vastu 440 inimest, neist 0-14 a. lapsi – 60, noorukeid (15-17 a.) – 11, täiskasvanuid – 369. Revaktsineeriti 59 täiskasvanut. Immuunglobuliinprofülaktikat ei rakendatud.

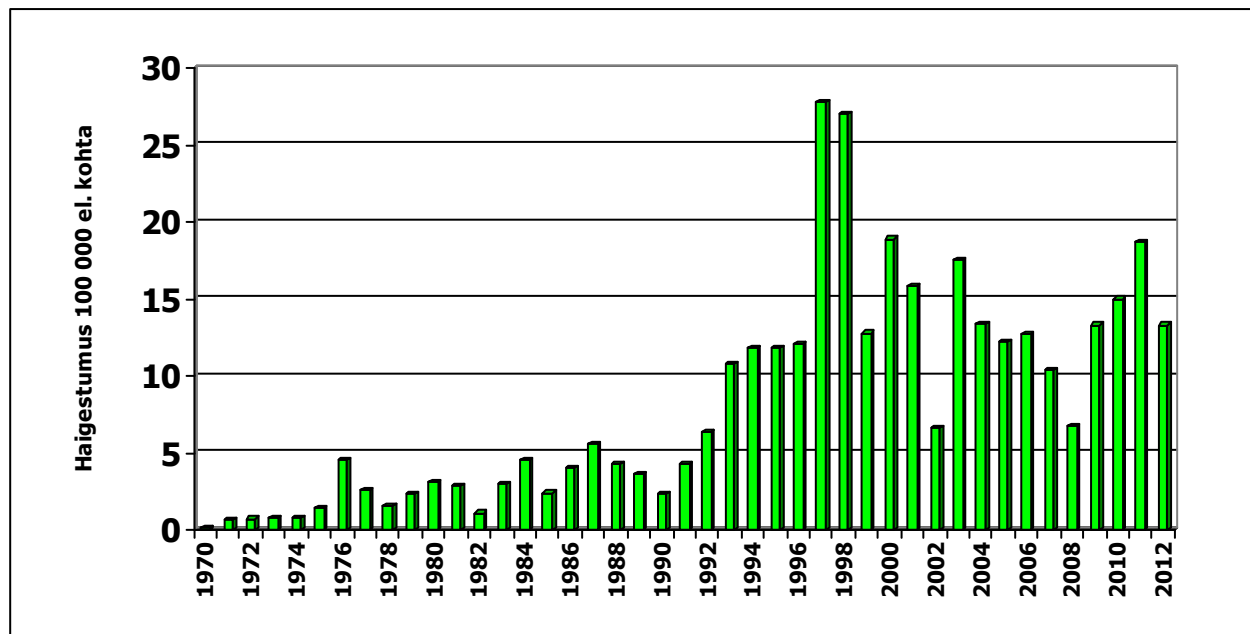
Puukidega levivad nakkushaigused

Puukentsefaliit (A84)

Puukentsefaliiti registreeriti 178 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 13,3 (2011. a oli 250 juhtu ehk 18,6 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 88.

Puukentsefaliit, 1970-2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

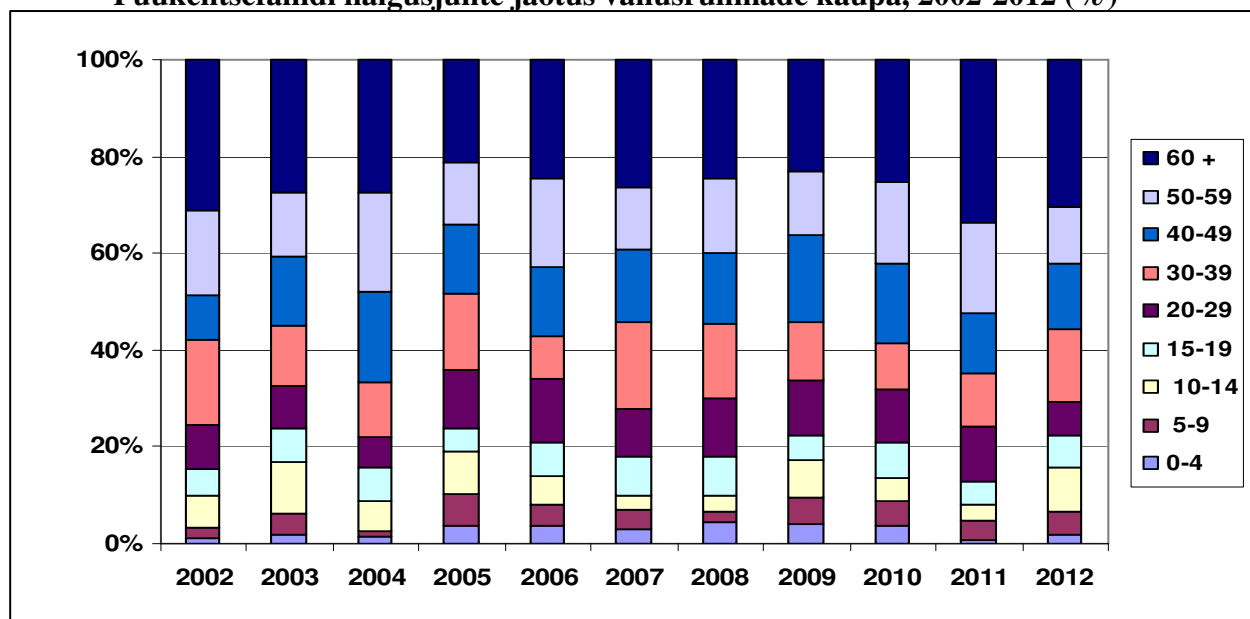

100,0% diagnoosidest kinnitati laboratoorselt. Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Kõige suurem haigestumus oli Saaremaal (60,8 juhtu 100 000 elaniku kohta), Pärnumaal (39,7) ja Võrumaal (29,4).

42,1% haigetest olid 50-aastased ja vanemad, 28,7% - vanuses 30–49 aastat. Mehi oli 55,1%, naised – 44,9%.

Joonis 89.

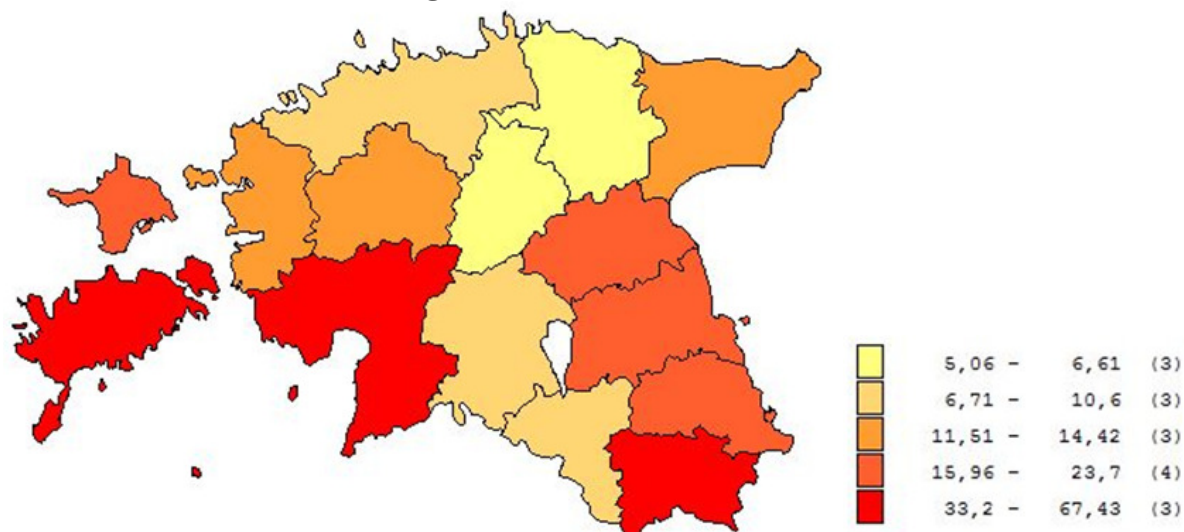
Puukentsefaliidi haigusjuhte jaotus vanusrühmade kaupa, 2002-2012 (%)

37,1% moodustasid mittetöötavad ja 31,5% - töötavad inimesed, 16,9% olid koolilapsed. Kõik haiged haigestusid aprillist detsembrini, maksimaalne haigestunute arv haigestus juunis-augustis (64,0% haigete üldarvust).

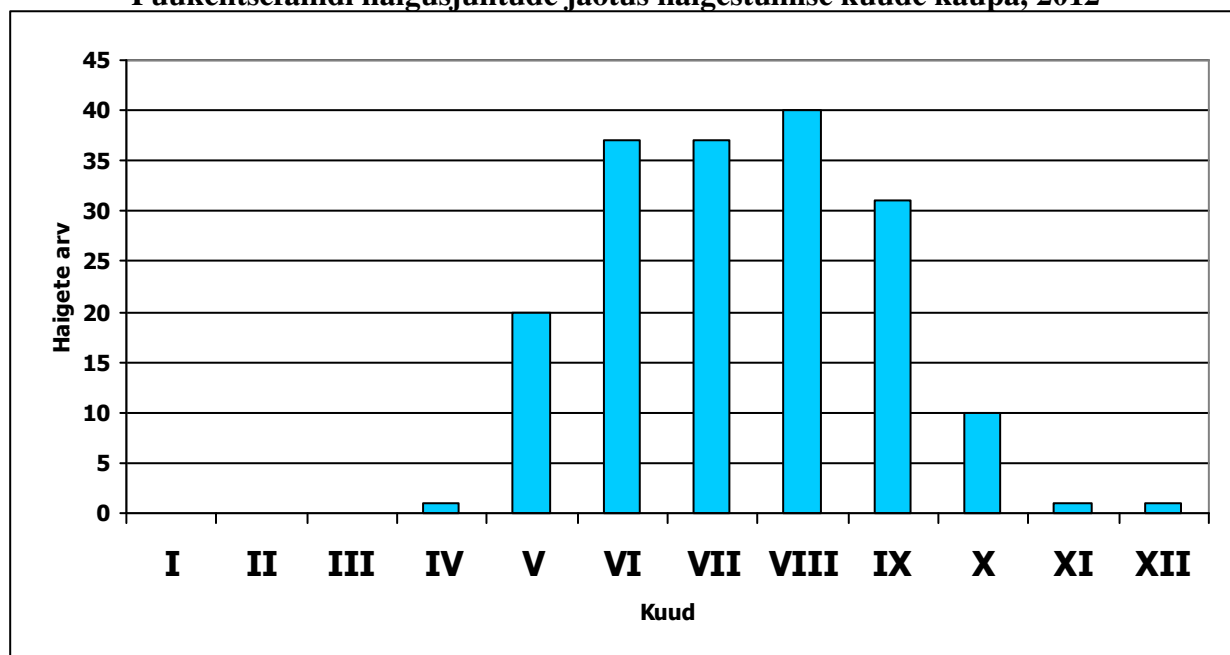
Joonis 90.

Puukentsefaliiti haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

Joonis 91.

Puukentsefaliidi haigusjuhtude jaotus haigestumise kuude kaupa, 2012

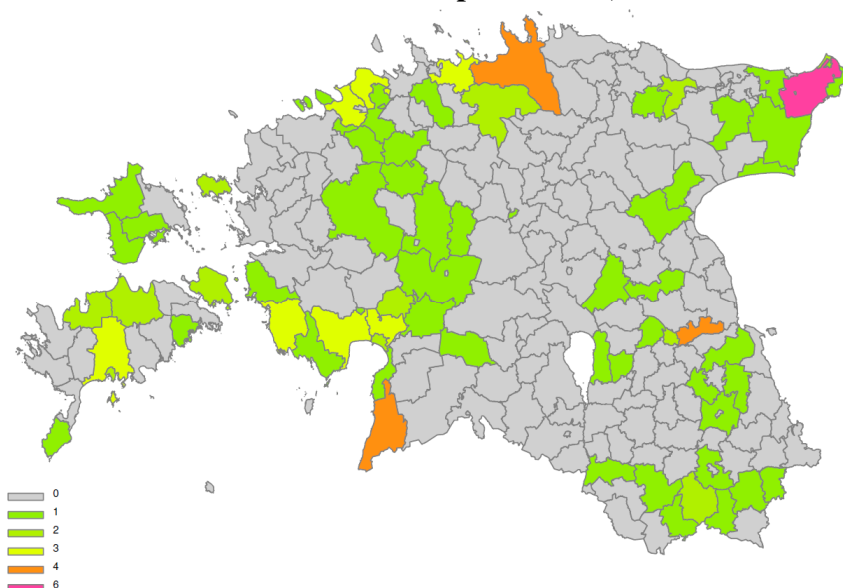

Hospitaliseeriti 87,6% haigestunutest.

Puukentsefaliidi ja puukborrelioosi segainfektsioon registreeriti 29 juhul.

Oletatav nakatumine toimus sagedamini Harjumaal (14,0% haigete üldarvust), Pärnumaal (12,4%), Ida-Virumaal (9,0%) ning Saaremaal (9,0%). Ühel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Kanadas). Nakatumise koht jäi teadmata 30,9% juhtudest.

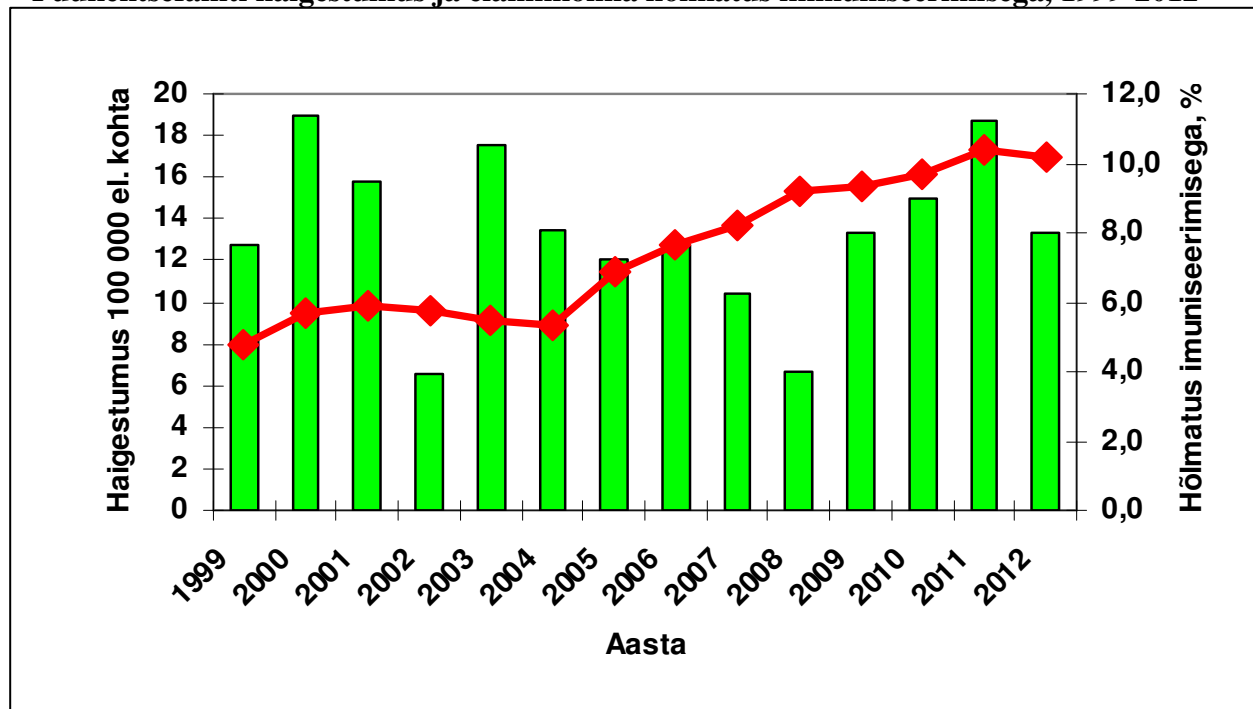
Puukentsefaliidi riskipiirkonnad, 2012

Nakatumist alimentaarsel teel ei esinenud.

2012. a vaktsineeriti puukentsefaliidi vastu 13 725 inimest, neist lapsed vanuses 0-14 a 4 387, noorukeid vanuses 15-17 a – 867 ja täiskasvanuid 8 471. Revaktsineeriti 16 540, neist lapsed vanuses 0-14 a – 3 325, noorukeid vanuses 15-17 a – 1 070 ning täiskasvanuid 12 145.

Puukentsefaliiti haigestumus ja elanikkonna hõlmatus immuniseerimisega, 1999-2012

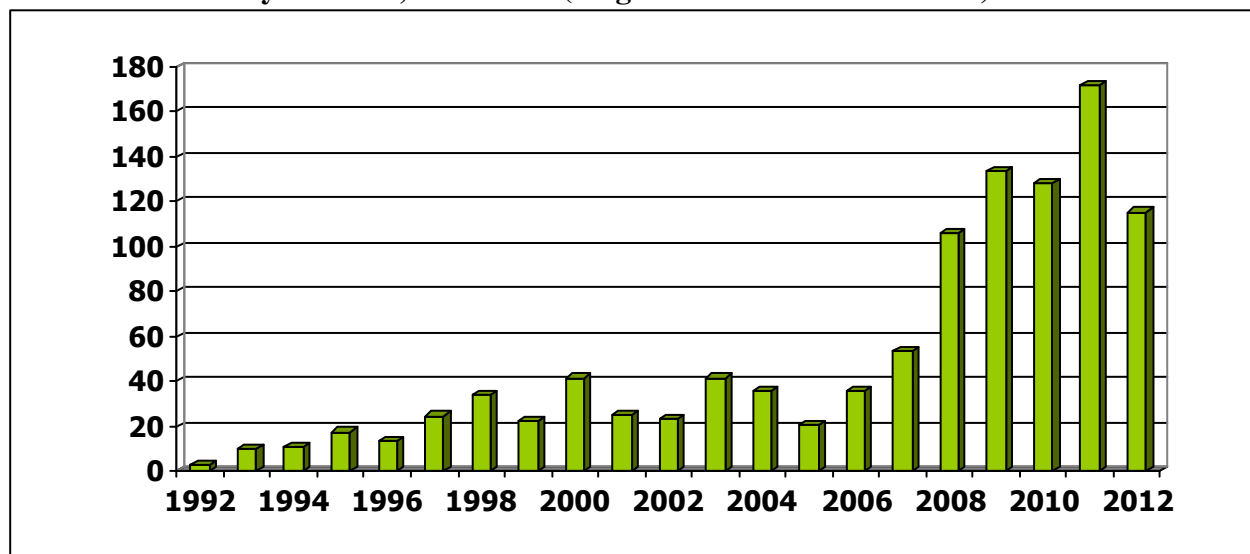

Lyme'i tõbi ehk puukborrelioos (A69.2)

Registreeriti 1 546 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 115,4 (2011. aastal oli 2 303 juhtu ehk 171,6 100 000 elaniku kohta).

Joonis 94.

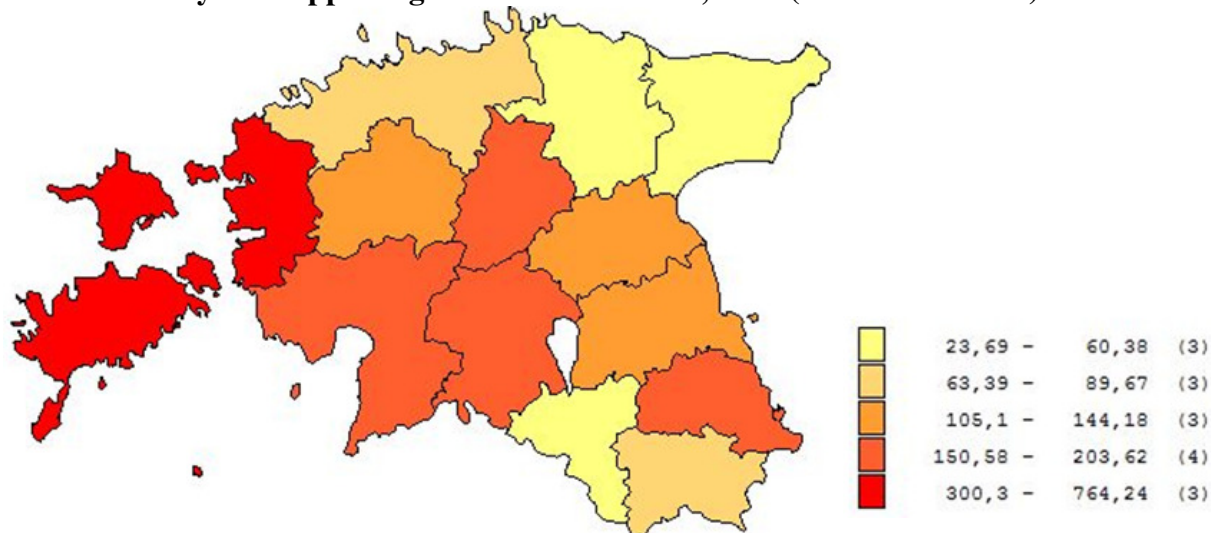
Lyme'i tõbi, 1992-2012 (haigestumus 100 000 el. kohta)

72,6% haigusjuhtudest kinnitati diagnoos laboratoorselt, 27,4% diagnoosi püstitati kliinilise pildi ja puugiründe seoste põhjal. Nakkushaigust registreeriti kõigis maakondades. Kõige suurem haigestumus oli Saaremaal (689,3 100 000 elaniku kohta), Hiiumaal (540,9) ja Läänemaal (264,8).

Joonis 95.

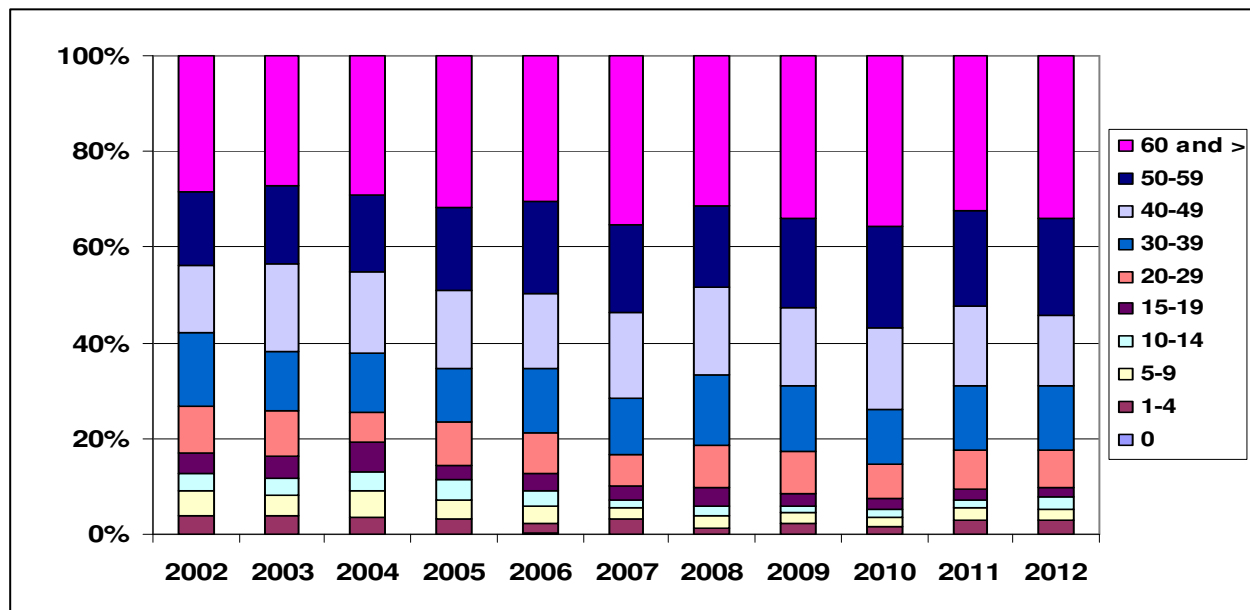
Lyme'i tõppe haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

54,3% haigetest oli vanuses 50 aastat ja vanemad, 27,9% - 30-49-aastased isikud.

Joonis 96.

Lyme'i tõve haigusjuhte jaotus vanusrühmade kaupa, 2002-2012 (%)

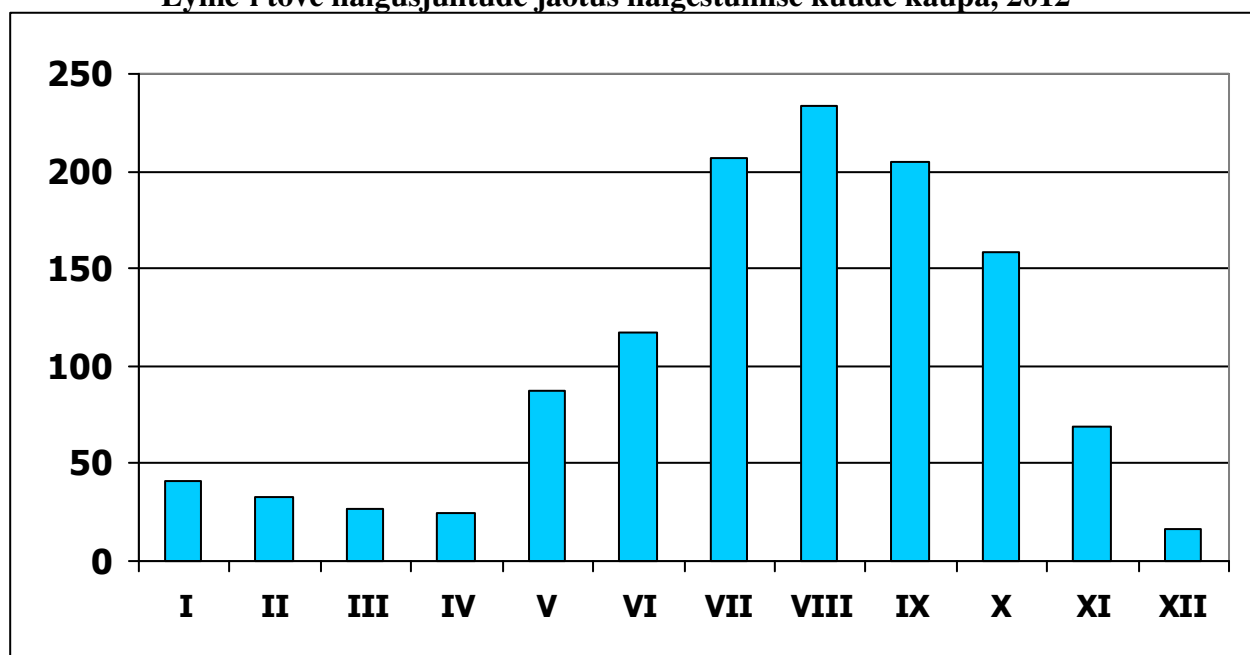

Mehi oli 36,6%, naised 63,4%. 44,4% moodustasid töötavad ja 34,7% - mittetöötavad inimesed.

52,0% haigestest haigestusid juulis-oktoobris.

Joonis 97.

Lyme'i tõve haigusjuhtude jaotus haigestumise kuude kaupa, 2012

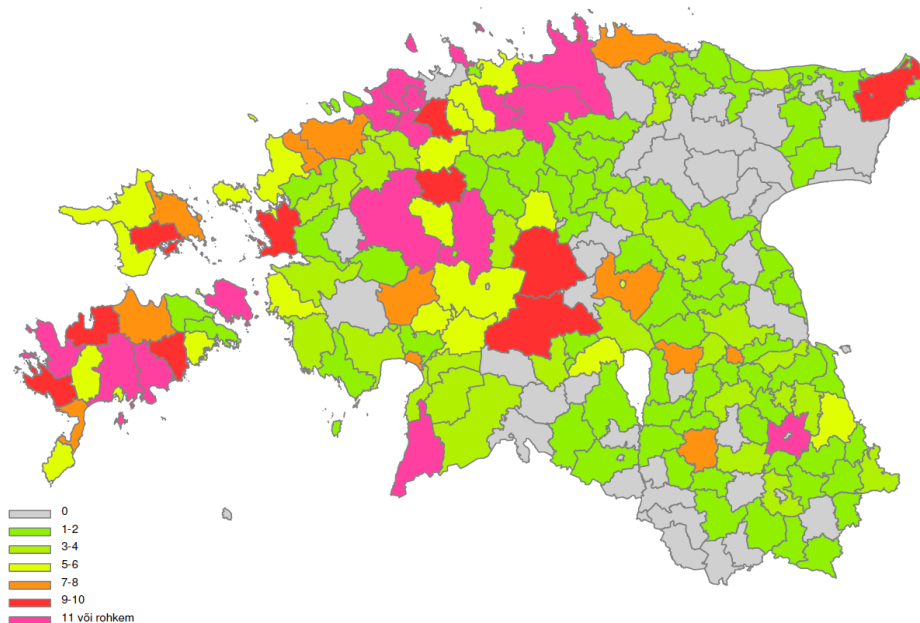

Hospitaliseeriti 6,6% haigestunudest.

Oletatav nakatumine toimus sagedamini Harjumaal (17,9% haigete üldarvust), Saaremaal (11,9%) ja Pärnumaal (6,3%). Nakatumise koht jäi teadmata 31,8% juhtudest. 13 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Belgias üks, Norras üks, Prantsusmaal üks, Rootsis üks, Saksamaal üks, Soomes viis, Suurbritannias üks ja Venemaal kaks).

Joonis 98.

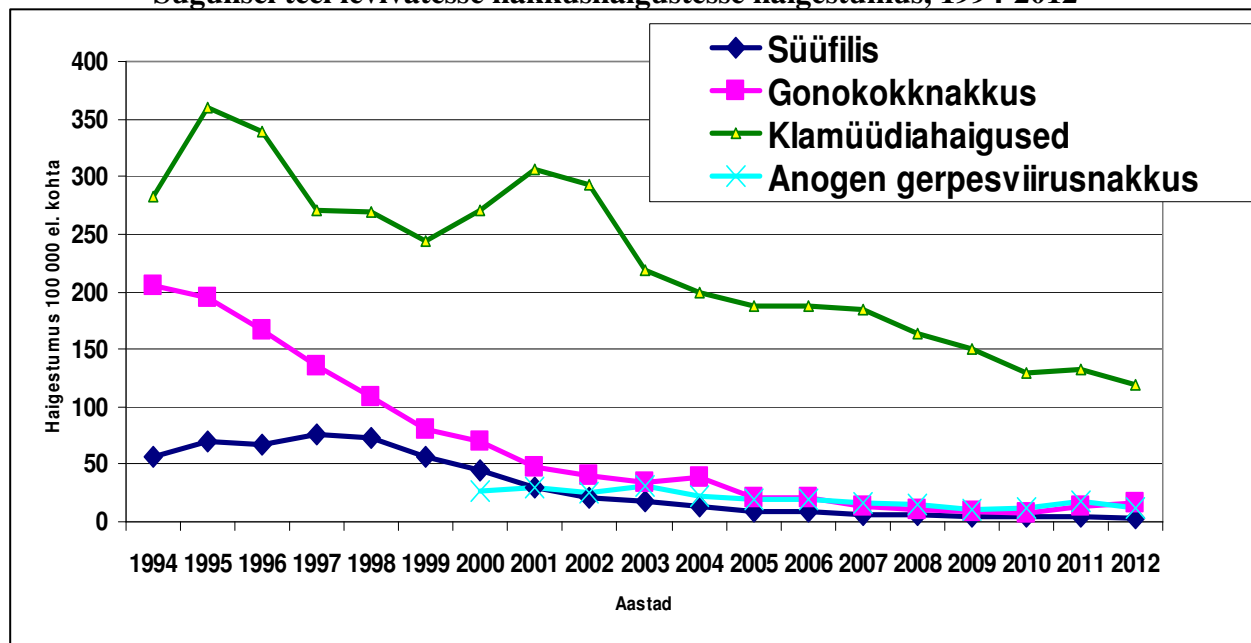
Lyme'i tõve riskipiirkonnad, 2012

Sugulisel teel levivad nakkushaigused

Joonis 99.

Sugulisel teel levivatesse nakkushaigustesse haigestumus, 1994-2012

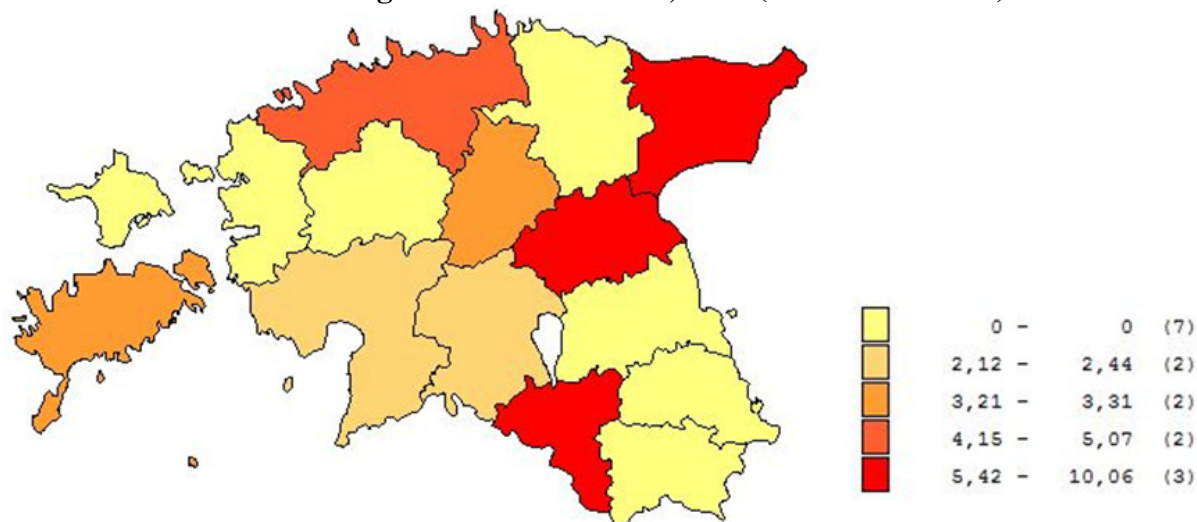

Sööfilis (A50-A53)

Registreeriti 41 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta 3,1 (2011. a oli 67 haiget ehk 5,0 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kaasasündinud süüfilise haigusjuhte ei olnud. Varast süüfilist diagnoositi 26,8% haigete üldarvust.

Joonis 100.

Süüfilise haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

Tabel 18.

Süüfilisse haigestumus, 2001-2012

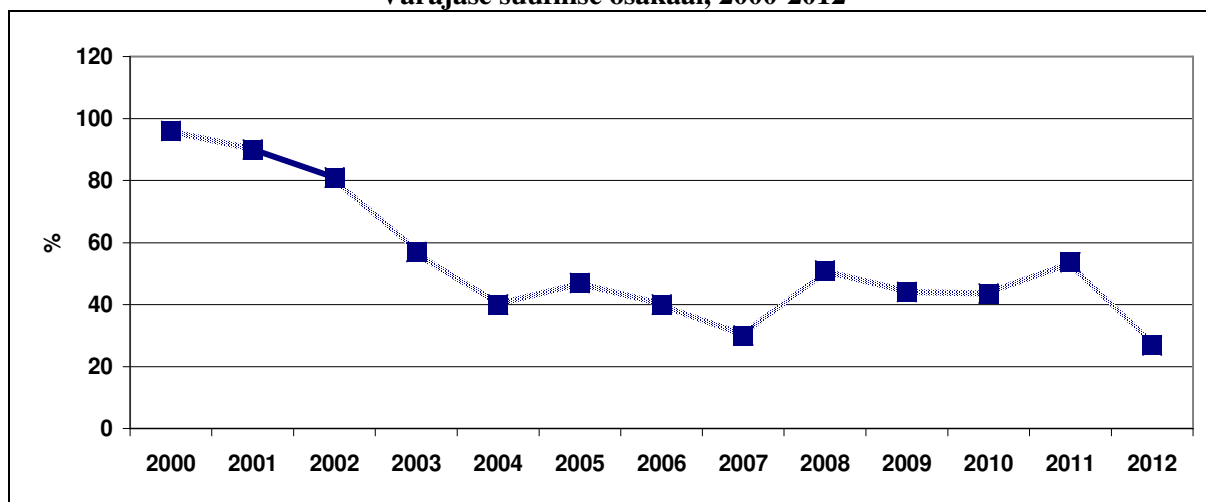
Aastad	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Haigestumus (100 000 elaniku kohta)	29,2	20,9	17,3	13,6	8,2	9,3	5,7	5,3	4,4	5,1	5,0	3,1

Nakkushaigust registreeriti 8 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Tallinnas registreeriti 48,8% juhtude üldarvust (2011. a – 58,2%, 2010. a – 53,6%, 2009. a – 35,6%, 2008. aastal – 66,2%). Suurem haigestumus oli Valgemaal (8,9 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (6,1) ja Jõgevamaal (5,5).

63,4% haigetest moodustavad isikud vanusrühmast 30-49 a, 24,4% - 20-29 a. Mehi oli 56,1%, naised 43,9%.

Joonis 101.

Varajase süüfilise osakaal, 2000-2012

Gonokokknakkus (A54)

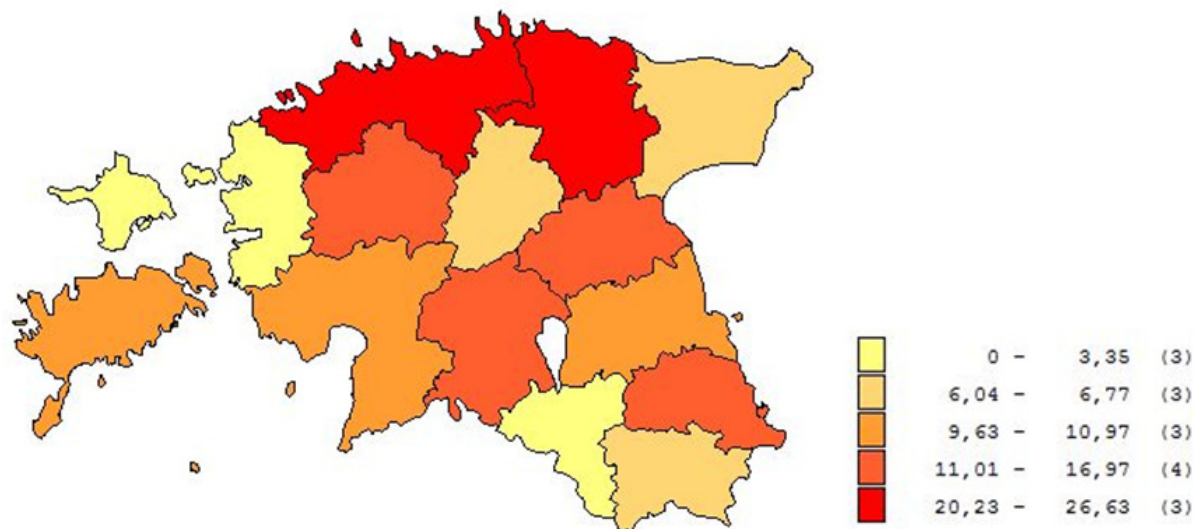
Registreeriti 217 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 16,2 (2011. a oli 176 juhtu ehk 13,1 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaa ja Läänemaa. Tallinnas registreeriti 48,4% juhtude üldarvust. (2011. a – 56,2%, 2010. a – 45,9%, 2009. a – 41,7%) Suurem haigestumus oli Harjumaal (28,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tallinnas (26,2) ja Lääne-Virumaal (18,0).

Haigetest 52,5% olid vanuses 20–29 aastat, 15,2% - 15-19 aastat. Mehi oli 46,1%, naisi 53,9%.

Joonis 102.

Gonokokknakkusesse haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

Tabel 19.

Gonokokknakkusesse haigestumus, 2001–2012

Aastad	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Haigestumus 100 000 elaniku kohta	48,1	39,5	34,0	38,5	21,4	20,8	13,0	10,9	9,5	8,1	13,1	16,2

Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused (A55-A56)

Registreeriti 1 596 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 119,1 (2011. a oli 1763 juhtu ehk 131,6 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Tallinnas registreeriti 34,4% juhtude üldarvust (2011. a – 35,8%, 2010. a – 37,4%, 2009. a – 38,0%, 2008. aastal – 40,3%). Suurem haigestumus oli Pärnumaal (178,1 juhtu 100 000 elaniku kohta), Jõgevamaal (148,3) ja Tallinnas (136,9).

Haigetest 61,7% olid vanuses 20–29 aastat, 19,5% - 15-19 aastat ja 11,9% - 30–39-aastat. Mehi oli 16,1%, naisi 83,9%.

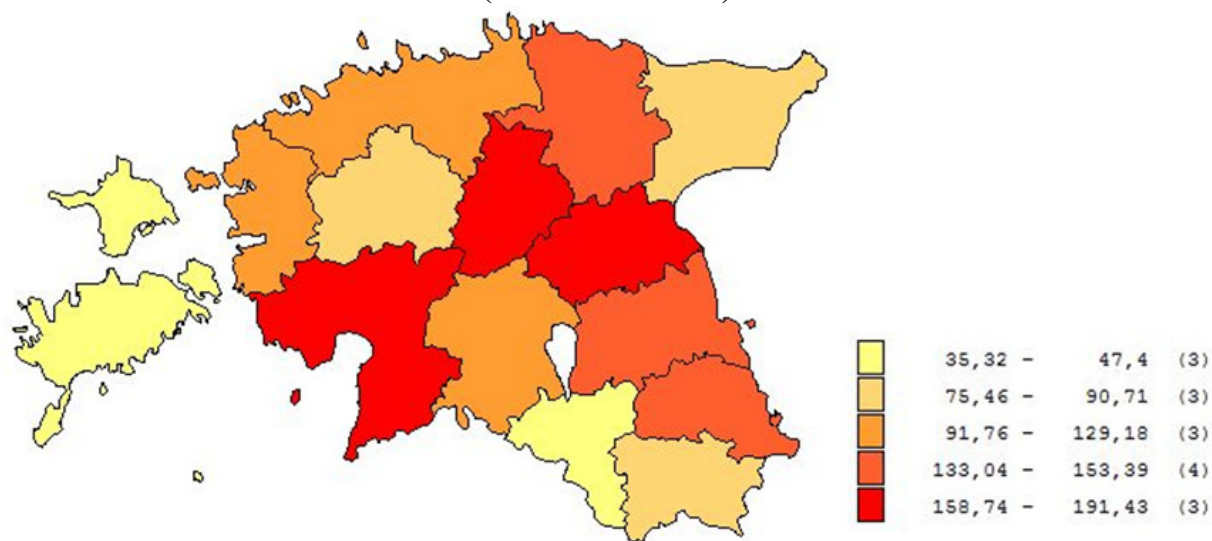
Tabel 20.

Sugulisel teel levivatesse klamüüdiahaigustesse haigestumus, 2001-2012

Aastad	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Haigestumus 100 000 elaniku kohta	306,3	293,1	219,1	199,4	188,6	188,0	184,8	163,9	150,3	129,6	131,6	119,1

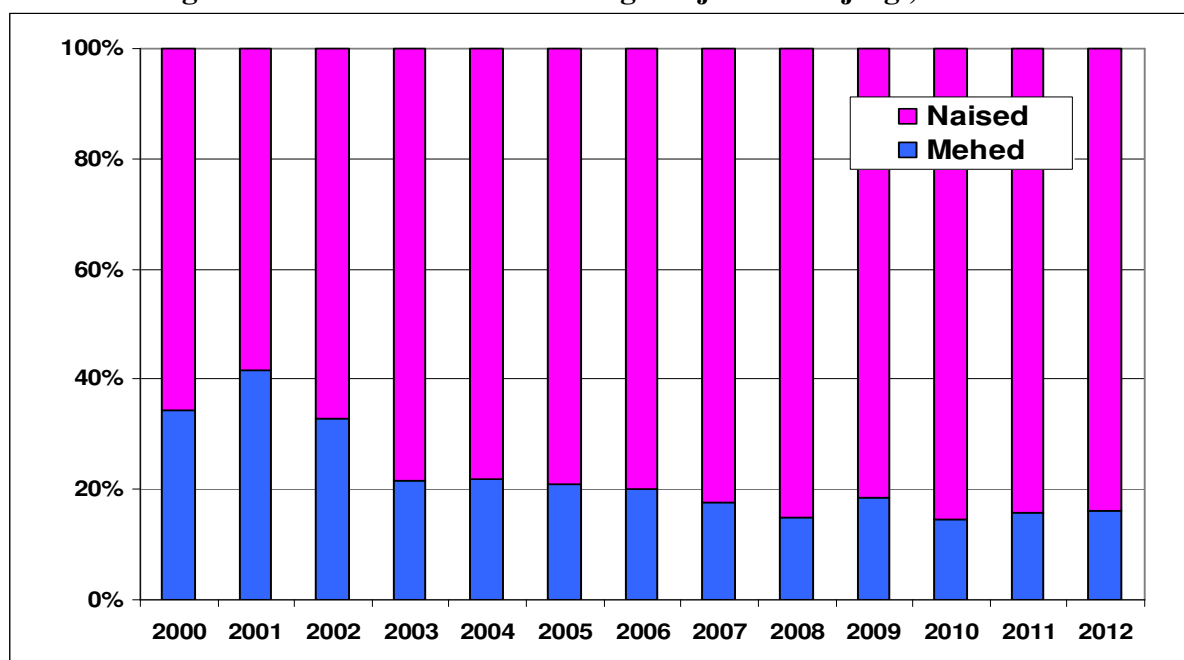
Joonis 103.

**Sugulisel teel levivatesse klamüüdiahaigustesse haigestumus maakonniti, 2012
(100 000 el. kohta)**

Joonis 104.

Sugulisel teel levivate klamüüdiahaiguste jaotus soo järgi, 2000-2012

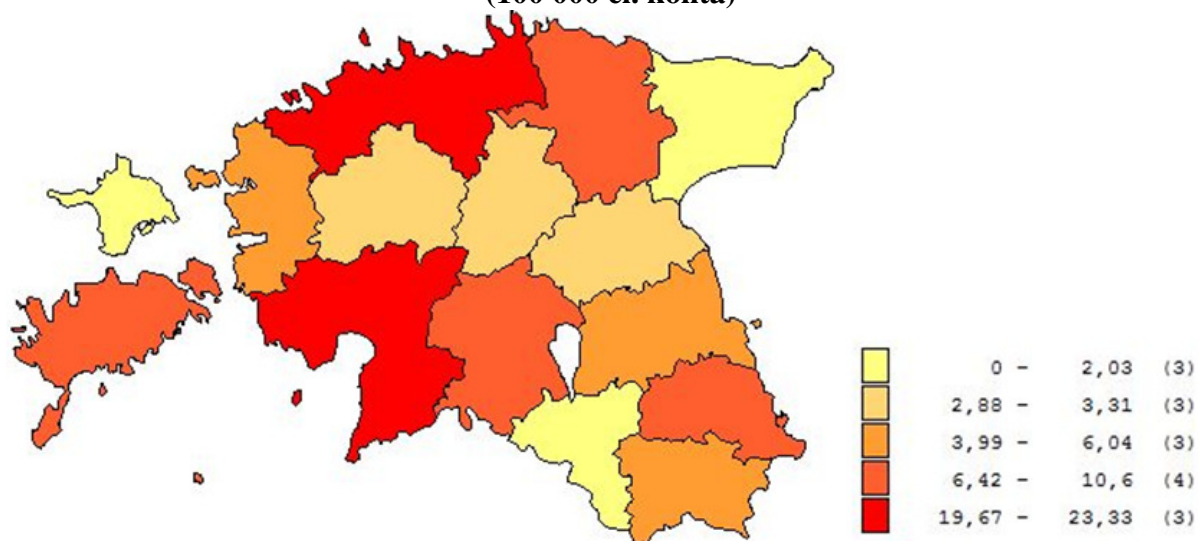
Anogenitaalsed herpesviirusnakkused (A60)

Registreeriti 156 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 11,6 (2011. a oli 234 juhtu ehk 17,5 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaa, Ida-Virumaa ja Valgamaa. Tallinnas registreeriti 59,0% juhtude üldarvust (2011. a – 56,8%, 2010. a – 54,2%, 2009. a – 40,7%). Suurem haigestumus oli Tallinnas (22,9 juhtu 100 000 elaniku kohta), Pärnumaal (21,6) ning Harjumaal (13,2).

Joonis 105.

Anogenitaalsesse herpesviirusnakkusesse haigestumus maakonniti, 2012
(100 000 el. kohta)

Haigetest 43,6% olid vanuses 20–29 aastat ja 19,9% olid 40–49-aastased. Mehi oli 28,8%, naised 71,2%.

Tabel 21.

Anogenitaalsesse herpesviirusnakkusesse haigestumus, 2001–2012

Aastad	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Haugestumus 100 000 elaniku kohta	29,7	25,7	31,6	23,0	20,0	18,8	17,1	14,9	10,4	12,4	17,5	11,6

Muud nakkushaigused

Poliomüeliit (A80)

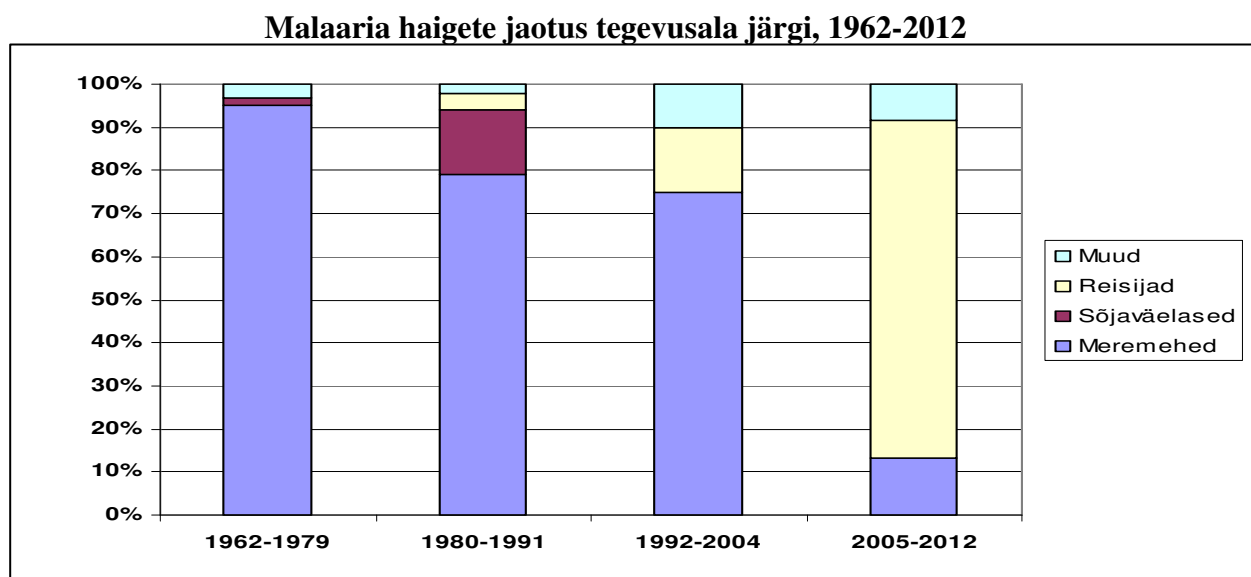
Viimane haigusjuht esines Eestis 1961. aastal. Polioviiruse ringluse jälgimiseks uuriti nakkushaiguste seire raames 60 heitveeproovi, enteroviirust identifitseeriti 17 proovis (28,3%).

2012. aastal vaktsineeriti poliomüeliidi vastu 14 838 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 14 787, täiskasvanuid – 51. Revaktsineeriti 25 582 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 25 404, täiskasvanuid – 178.

Malaaria (B50-B54)

Registreeriti kuus sissetoodud haigusjuhtu, haigestumine 100 000 elaniku kohta oli 0,4 (2011. aastal – vastavalt 1 ja 0,07). Nakkust registreeriti Tallinnas (5 haigusjuhtu ehk 1,2 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja Tartumaal (üks haigusjuht ehk 0,7 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid on kinnitatud laboratoorselt (*Plasmodium falciparum* kolmel juhul ja *Plasmodium vivax* kolmel juhul). Haigetest oli mehi 83,3%, naised – 16,7%. Kolm haiget olid vanusrühmast 20-39 aastat, kolm - vanusrühmast 40-59 aastat. Kõik haiged olid hospitaliseeritud, esines üks letaalne juht. Oletatav nakatumine toimus neljal juhul Aafrikas (Kamerunis üks, Nigeerias kaks, Sierra Leones üks) ja kahel juhul Kagu-Aasias (Kambodžas üks ning Indoneesia-Okeania-Paapua Uus-Guinea reisil üks).

Joonis 106.

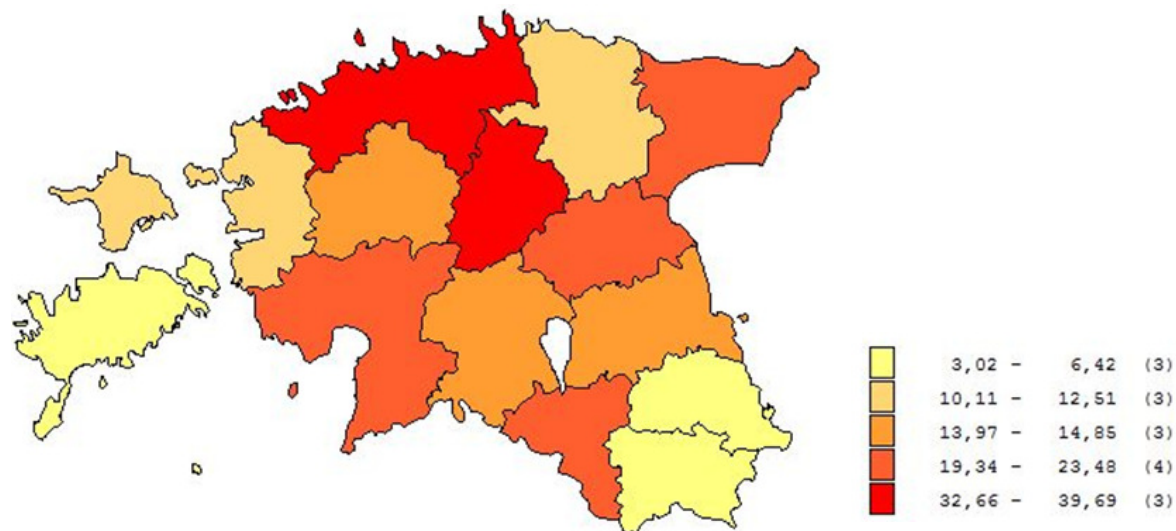

Nakkuslik mononukleos (B27)

Registreeriti 305 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 22,8 (2011. a vastavalt 342 ja 25,5). Diagnoos kinnitati laboratoorselt 96,1% juhtude puhul, 3,9% juhtudel püstitati diagnoos kliinilise pildi ja epidemioloogilise seose alusel. Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Suurem haigestumus oli Tallinnas (35,9 juhtu 100 000 elaniku kohta), Järvamaal (33,4) ja Ida-Virumaal (29,4).

Joonis 107.

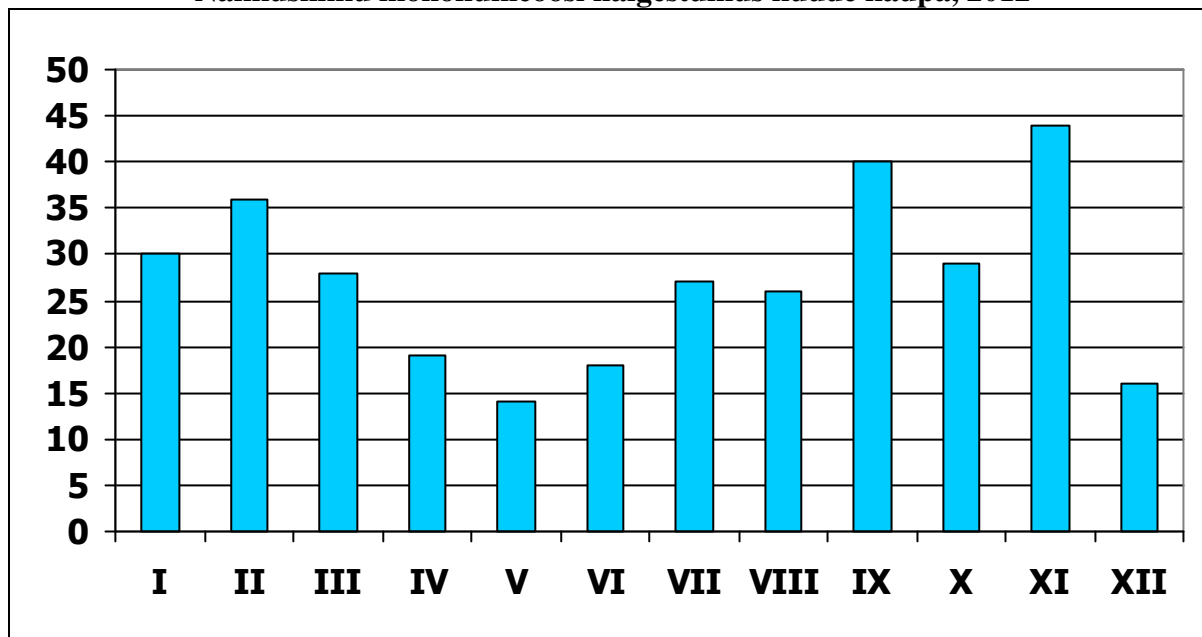
Nakkuslikku mononukleosi haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

Haigetest 53,4% olid 1–9-aastased ja 20,3% olid 15–19-aastased lapsed. Mehi oli 50,2% ja naisi 49,8%. 44,0% haigestunutest moodustasid eelkooliealised lapsed, 41,6% - kooliõpilased. Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Ühel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Bulgaarias). Esines kaks haigestumise tõusu – jaanuaris-märtsis ja augustis-novembris. Hospitaliseeriti 42,6% haigetest.

Joonis 108.

Nakkuslikku mononukleoosi haigestumus kuude kaupa, 2012

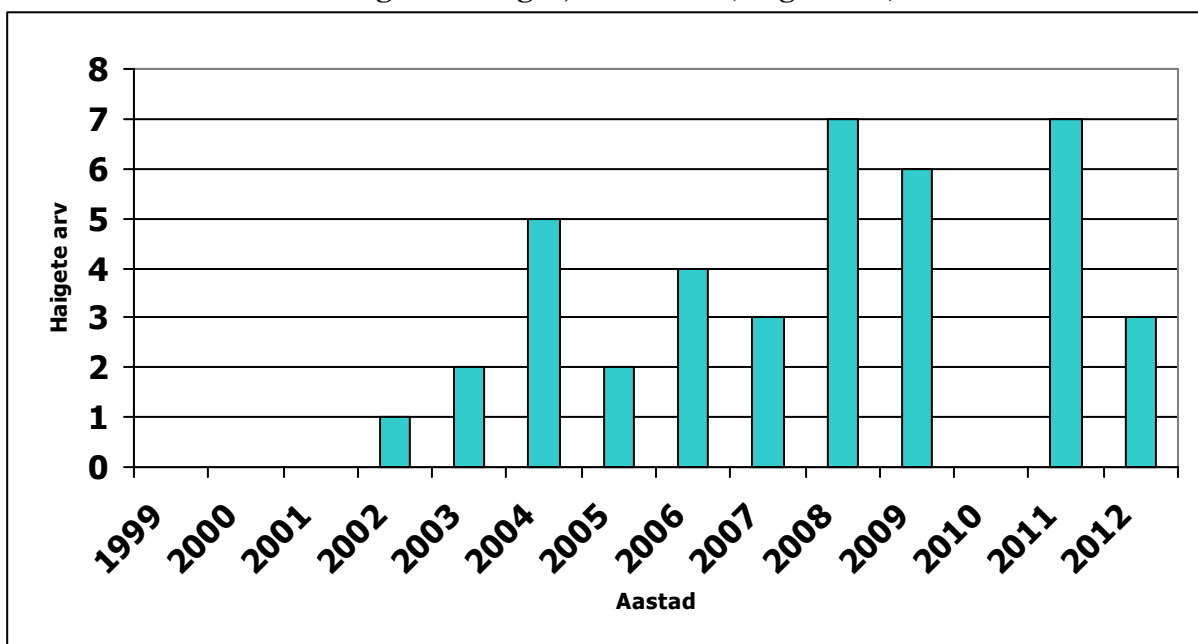

Leegionärihaigus (A48.1)

Registreeriti kolm haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,2 (2011. a oli 7 juhtu ehk 0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 109.

Leegionärihaigus, 1999-2012 (haigete arv)

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. Nakkushaigust registreeriti Tallinnas, Lääne-Virumaal ja Tartumaal.

Kaks haiget olid vanusrühmast 30-39-aastat ning üks – 40-49 aastat. Kõik haiged olid meessoost. Kaks olid töötavad isikud ning ühe haige sotsiaal-majanduslik seisund jäi teadmata.

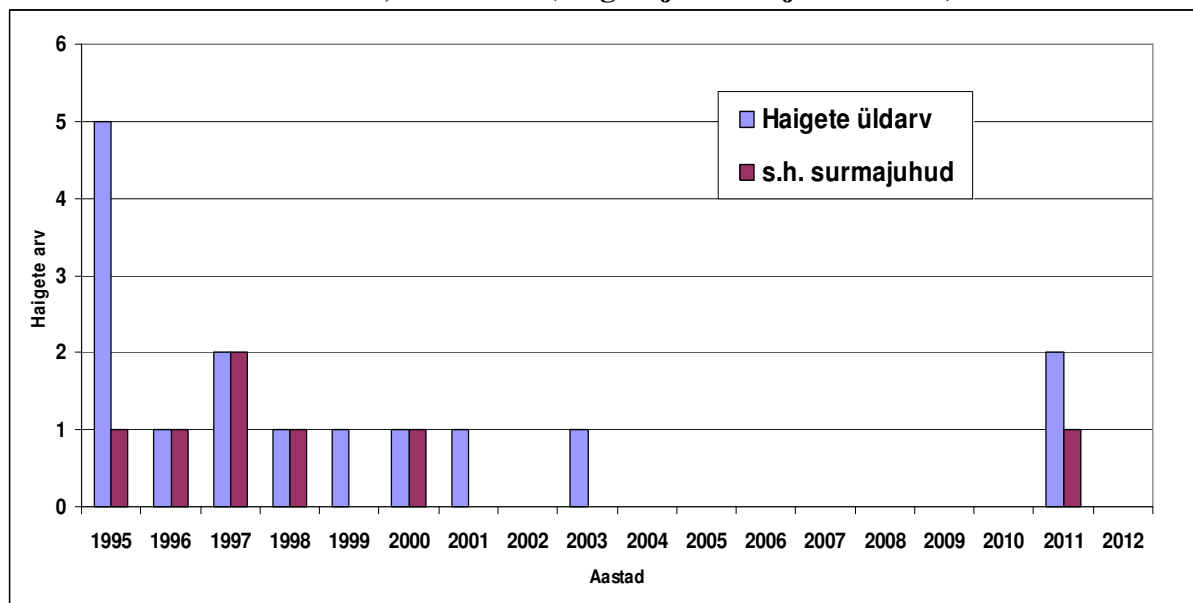
Hospitaliseeriti 100,0% haigetest. Esines kaks letaalset juhtu.

Teetanus (A33-A35)

Haigusjuhte ei registreeritud (2011. aastal – kaks haigusjuhtu).

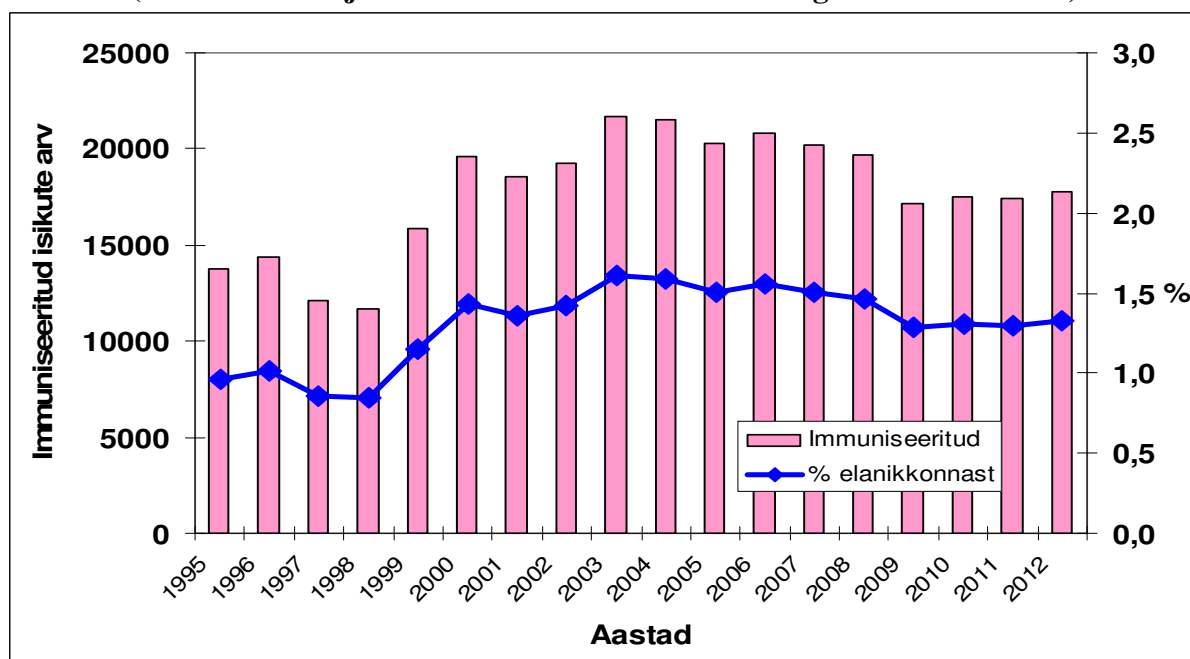
Joonis 110.

Teetanus, 1995-2012 (haigete ja surmajuhtude arv)

Joonis 111.

Teetanuse traumapuhune immuniseerimine, 1995-2012
(vaktsineeritud ja revaktsineeritud isikute arv ning % elanikkonnast)

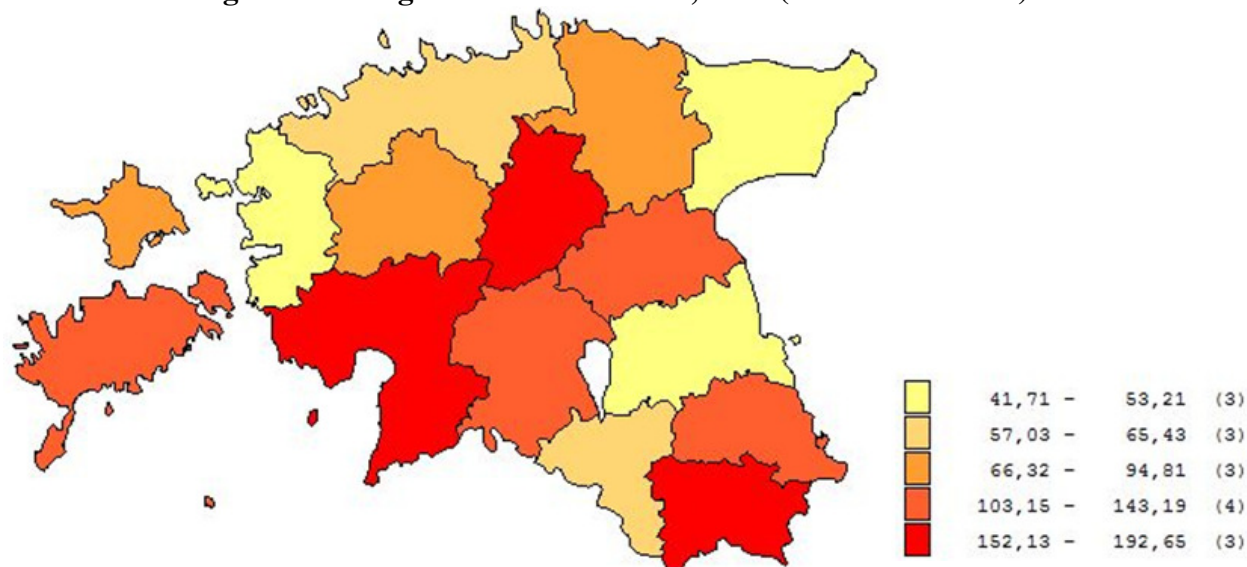
Sügelised (B86)

Registreeriti 1 013 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 75,6 (2011. a vastavalt 986 ja 73,6). Haigusjuhud registreeriti kõikides maakondades. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (179,3 juhtu 100 000 elaniku kohta), Võrumaal (147,1) ja Järvamaal (128,0).

15–19-aastased moodustasid 21,4% haigete üldarvust, 5-14-aastased – 19,6%. Sooliselt jagunes haigestumine võrdselt. Haigestumise tõus oli sügisel, septembrist novembrini registreeriti 36,5% juhtude üldarvust.

Joonis 112.

Sügelistesse haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

Helmintiaasid

2012. aastal uuriti Eestis helmintiaaside suhtes 20 149 roojaproovi ja 5 465 perianaalkaabet. Avastati 67 difüllobotriaasi, 381 askaridiaasi ning 1 011 enterobiaasi juhtu. Registreeriti kolm ehhinokokkoosi haigusjuhtu.

Tabel 22.

Helmintiaaside suhtes uuritud roojaproovide arv, 2001-2012

Aasta	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Uuritud roojaproovide arv	26591	22687	16767	21587	25151	23571	22779	19082	17313	17231	16728	20149
Avastatud difüllobotriaasi ja askaridiaasi	759	663	419	516	418	384	384	408	401	429	478	448
%	2,9	2,9	2,5	2,4	1,7	1,6	1,7	2,1	2,3	2,5	2,8	2,2

Tabel 23.

Enterobiaasi suhtes uuritud perianaalkaabete arv, 2001-2012

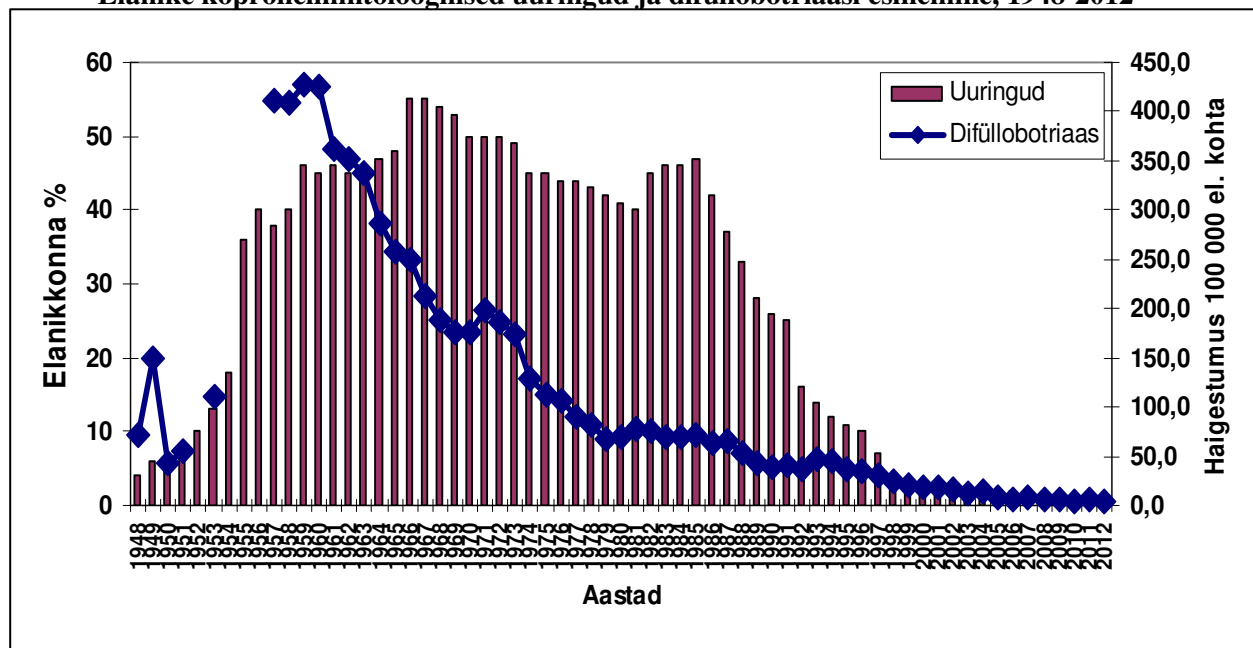
Aasta	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Uuritud perianaalkaabete arv	23005	17572	12572	9828	8344	6940	8997	8033	4607	4416	3987	5465
Avastatud enterobiaasi	2361	1194	838	882	835	867	782	806	873	1027	1022	1011
%	10,3	6,8	6,7	9,0	10,0	12,5	8,7	10,0	18,9	23,2	25,6	18,5

Difüllobotriaas (B70.0)

Registreeriti 67 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 5,0 (2011. aastal vastavalt 71 ja 5,3). Juhtusid registreeriti 11 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus 100 000 elaniku kohta oli Jõgevamaal (35,7), Tartumaal (13,9) ja Põlvamaal (9,8).

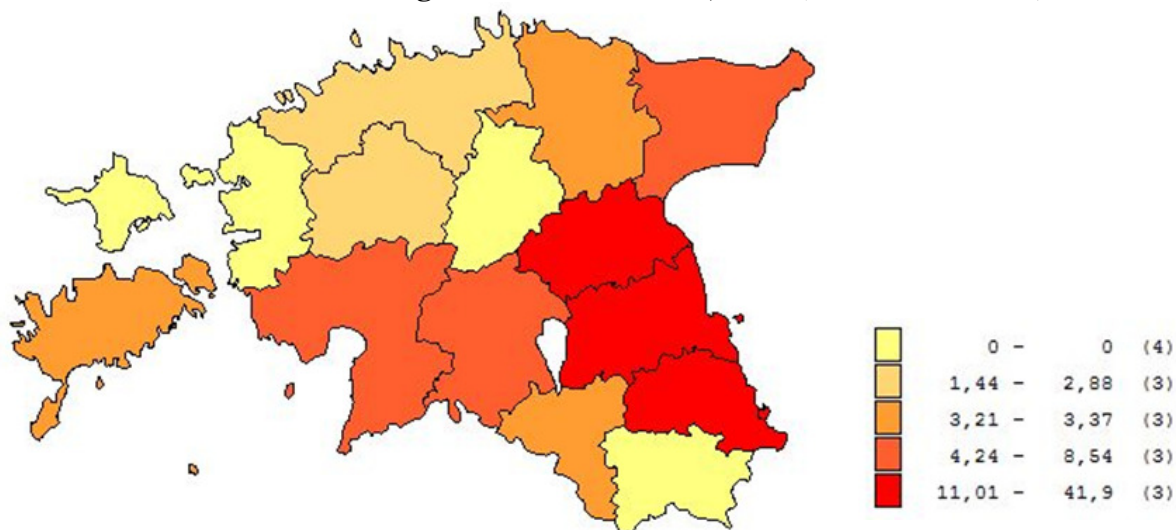
Joonis 113.

Elanike koprohelmintoloogilised uuringud ja difüllobotriaasi esinemine, 1948-2012

Joonis 114.

Difüllobotriaasi haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

Haigestunutest 62,7% olid 40-aastased ja vanemad, 29,8% - 20-39-aastased. Mehi oli 49,2%, naised 50,8%. 44,8% haigestunutest olid töötavad ja 41,8% - mittetöötavad isikud. Parasiithaiguse esinemist registreeriti aastaringsest, väike haigestumise tõus oli aprillis-juunis. Maksimaalne haigusjuhtude arv registreeriti novembrius (13).

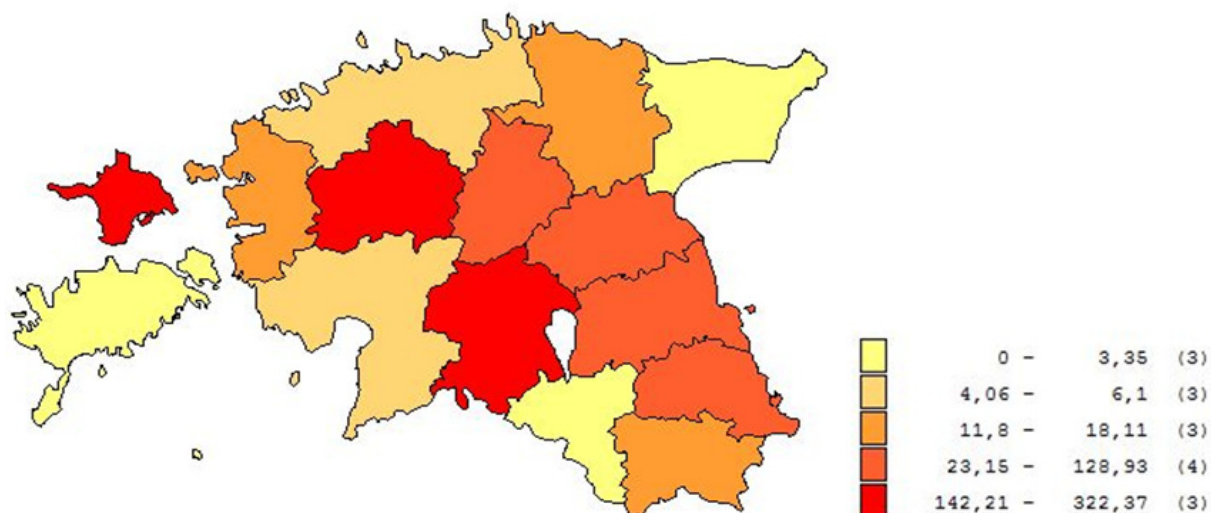
Askaridiaas (B77)

Registreeriti 381 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 28,4 (2011. a vastavalt 401 ja 29,9).

Haigusjuhte registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Saaremaa, suurem haigestumus oli Viljandimaal (276,1 juhtu 100 000 elaniku kohta), Raplamaal (142,1) ja Hiiumaal (120,2).

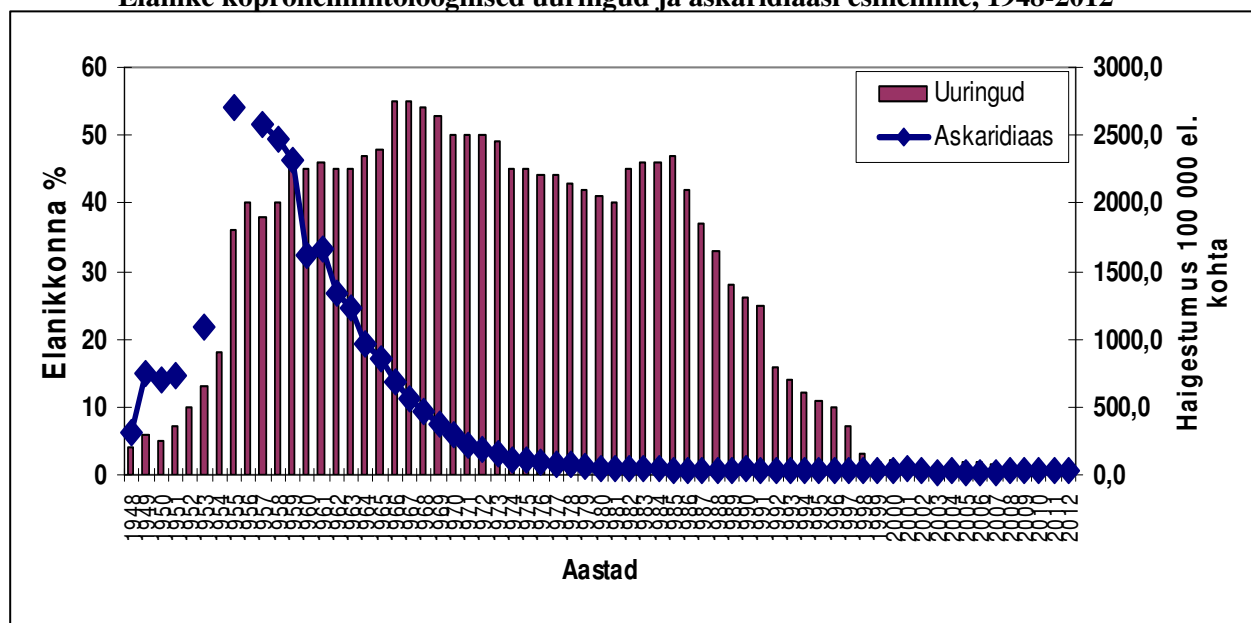
Joonis 115.

Askaridiaasi haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

Joonis 116.

Elanike koprohelmintoloogilised uuringud ja askaridiaasi esinemine, 1948-2012

Patsientidest 60,1% olid lapsed vanuses 1–9 aastat, 13,1% olid 50-aastased ja vanemad. Mehi oli 42,3%, naisi 57,7%. 53,0% patsientidest olid koolieelsed lapsed, 16,3% olid kooliõpilased, 17,6% - töötavad isikud.

Haigusjuhte avastati aastaringselt, oktoobris-novembris haigestus 23,4% haigete üldarvus.

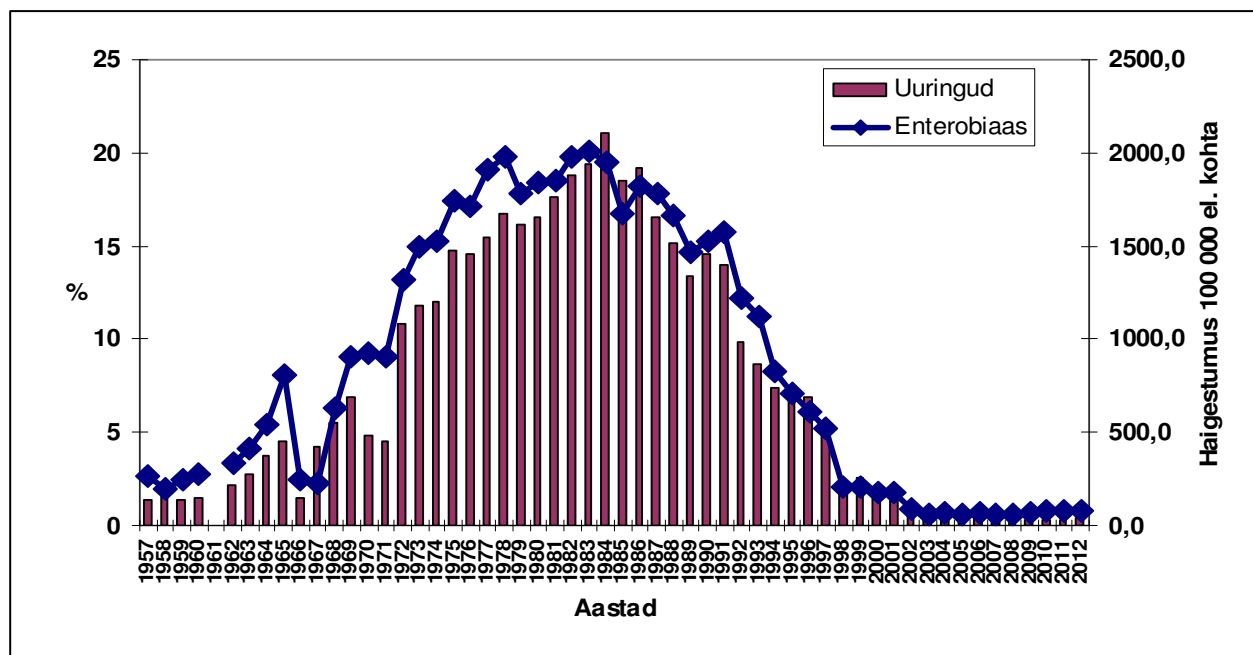
Enterobiaas (B80)

Registreeriti 1011 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 75,5 (2011. a vastavalt 1022 ja 76,3). Juhte registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Saaremaa, suurem haigestumus oli Põlvamaal (283,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tartumaal (229,3) ja Viljandimaal (187,1).

Haigestunutest 32,8% olid 1–4-aastased ja 32,3% olid 5–9-aastased lapsed. Mehi oli 40,3% ja naisi 59,7%. 36,2% moodustasid lasteaias lapsed, 28,4% olid kooliõpilased ja 15,2% - kodused koolieelikud. Juhte avastati aastaringselt, enim augustis-novembris.

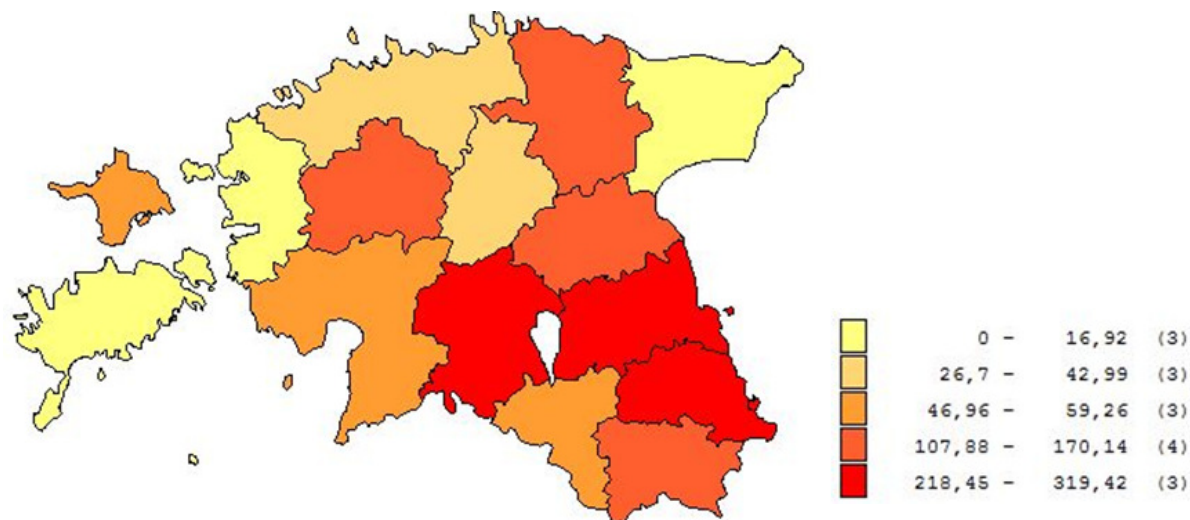
Joonis 117.

Perianaalkaape uuringud ja enterobiaasi esinemine, 1957-2012

Joonis 118.

Enterobiaasi haigestumus maakonniti, 2012 (100 000 el. kohta)

Riikliku immuniseerimiskava täitmine

Uus immuniseerimiskava on kehtestatud 2012. aastal sotsiaalministri 1. juulil 2011.a määrusega nr 30.

Hõlmatus immuniseerimiskava vaksineerimisega

Immuniseerimist teostav tervishoiuteenuse osutaja on kohustatud esitama aruanded «Laste, õpilaste ja noorukite hõlmatus immuniseerimisega» Terviseameti regionaalsele talitusele üks kord aastas 10. jaanuariks. Vaksineerimise ja hõlmatus andmed kogutakse, analüüsitakse ja tulemused avalikustatakse Terviseameti koduleheküljel.

Immuniseerimiskavasse kuuluvad vaksineerimised, mille kohta on esitatud Maailma Tervishoiuorganisatsiooni (WHO) soovitatud hõlmatus tasemed.

Leetrid, mumps ja punetised

Leetrite-, mumpsi- ja punetiste-vastase vaksineerimisega hõlmatus 2-aastaste laste seas oli 93,6% (WHO soovitus – 95%). 2-aastaste laste seas jäi nõutav hõlmatus tase saavutamata Tallinnas, Harjumaal, Hiiumaal, Pärnumaal, Tartumaal, Narvas ja Valgamaal. Hõlmatus revaksineerimisega 13-14-aastaste laste seas moodustas 89,9%.

Difteeria ja teetanus

1-aastaste laste hõlmatus difteeria- ja teetanuse-vastase vaksineerimisega suurenes võrreldes 2011. aastaga ja moodustas 2012. aastal 94,2% (WHO soovitus – 95%). 1-aastaste laste seas jäi nõutav hõlmatus tase saavutamata Tallinnas, Harjumaal, Hiiumaal, Pärnumaal, Järvamaal ja Valgamaal. 2-aastaste laste seas oli hõlmatus vaksineerimisega 94,6%.

7-aastaste laste seas suurenes hõlmatus teise korduvvaksineerimisega võrreldes 2011. aastaga ning oli 2012. aastal 80,0 % (revaksineerimata laste arv oli 2 964).

Poliomüeliit

1-aastaste laste hõlmatus poliomüeliidi-vastase vaksineerimisega suurenes võrreldes 2011. aastaga ja moodustas 2012. aastal 94,2% (WHO soovitus – 95%). 1-aastaste laste seas jäi nõutav hõlmatus tase saavutamata Tallinnas, Harjumaal, Hiiumaal, Pärnumaal, Järvamaal ja Valgamaal. 2-aastaste laste seas oli hõlmatus vaksineerimisega 94,6%.

7-aastaste laste seas vähenes teise korduvvaksineerimisega hõlmatus võrreldes 2011.aastaga ning moodustas 2012. aastal 79,9% (revaksineerimata laste arv oli 2 974) .

Läkaköha

1-aastaste laste hõlmatus läkaköha-vastase vaksineerimisega suurenes võrreldes 2011. aastaga ja moodustas 2012. aastal 94,2% (WHO soovitus – 90%). 2-aastaste laste seas oli hõlmatus vaksineerimisega 94,6%.

7-aastaste laste hõlmatus teise korduvvaksineerimisega vähenes võrreldes 2011. aastaga ja oli 2012. aastal 79,0% (revaksineerimata laste arv oli 3 104).

Tuberkuloos

1-aastaste laste hõlmatus tuberkuloosi-vastase vaksineerimisega vähenes võrreldes 2011. aastaga ning moodustas 2012. aastal 96,9%.

B-viirushepatiit

Vastsündinute B-viirushepatiidi-vastast vaksineerimist alustati 2000. aastal Tallinnas ja 2003. aastal kogu Eestis. Teismelisi vanuses 13 a hakati vaksineerima Eestis alates 1999. aastast.

1-aastaste laste hõlmatus B-viirushepatiidi-vastase vaksineerimisega suurenes võrreldes 2011. aastaga ja moodustas 2012. aastal 94,0%. 2-aastaste laste seas oli hõlmatus vaksineerimisega 94,7%.

7-aastaste laste seas suurenes hõlmatus tase võrreldes 2011. aastaga ning moodustas 2012. aastal 95,7% üleriigiliselt ja 96,3% Tallinnas. Vaktsineerimata laste arv enne kooli õppima asumist oli 657 (Tallinnas - 165).

13-aastaste laste seas suurenes hõlmatus tase võrreldes 2011. aastaga ning moodustas 2012. aastal 92,3% üleriigiliselt ja 89,8 % Tallinnas.

Haemophilus influenzae b

Vastsündinute *Haemophilus influenzae b* vastast vaktsineerimist alustati Eestis 2005. aastal.

1-aastaste laste hõlmatus *Haemophilus influenzae b* vastase vaktsineerimisega suurenes võrreldes 2011. aastaga ja moodustas 2012. aastal 94,2%. 2-aastaste laste seas oli hõlmatus vaktsineerimisega 95,1%. Vanuserühmas 7 kuud kuni 14 aastat suurenes hõlmatus vaktsineerimisega võrreldes 2011. aastaga ning moodustas 2012. aastal 64,5%.

Täiskasvanute difteeria-teetanuse vastane vaktsineerimine on alates 2008. aastast lisatud riiklikku immuniseerimiskavasse. Traumapuhust teetanuse immuunprofülaktikat tehakse difteeria ja teetanuse toksoidiga, mis tagab täiskasvanutel immuunsuse püsimise ka difteeria vastu. 2012. aastal revaktsineeriti teetanuse vastu 27 714 täiskasvanut, neist 64,1% seoses traumaga.

Tabel 24.

Täiskasvanute difteeria ja teetanuse vastu korduvvaktsineerimine, 2000-2012

Aasta	Difteeria	Teetanus		
		Kokku	sh trauma puhul	sh plaaniliselt
2000	17188	27965	19342	8623
2001	16243	25525	18297	7228
2002	22152	26040	19056	6984
2003	28186	29140	21498	7642
2004	26850	27500	21243	6257
2005	27167	28786	20019	8767
2006	32207	32343	20719	11624
2007	32888	32987	20040	12947
2008	30606	31498	19325	12173
2009	27082	27168	17028	10140
2010	26091	26225	17392	8833
2011	28710	28771	17292	11479
2012	27710	27714	17700	10014

2012. aastal jätkusid probleemid immuniseerimise õigeaegsusega ning korduvvaktsineerimise mittepiisav tase oli küllalt murettekitav. Näiteks difteeria, teetanuse teise korduvvaktsineerimisega 95% hõlmatus tase saavutati Eestis alles 14-aastastel.

Tabel 25.

Alalised vastunäidustused ja vaktsineerimisest keeldumised 0-14.aastaste laste seas, 2012

Vaktsineerimised	Alaliste vastunäidustustega laste %	Keeldumiste %
Difteeria-teetanus	0,1%	2,1%
Läkaköha (0-10.a)	0,1%	2,6%
Mumps, punetised, leetrid	0,2%	2,5%
Poliomüeliit	0,1%	2,1%
B-viirushepatiit	0,1%	2,8%
<i>Haemophilus influenzae b</i>	0,1%	1,8%
Tuberkuloos	0,1%	1,4%

Võrreldes 2011.aastaga suurenes keeldumiste arv 0,3 – 0,5% võrra.

Reisimisega seotud nakkushaigused

Tabel 26.

Reisimisega seotud nakkushaigused, 2012

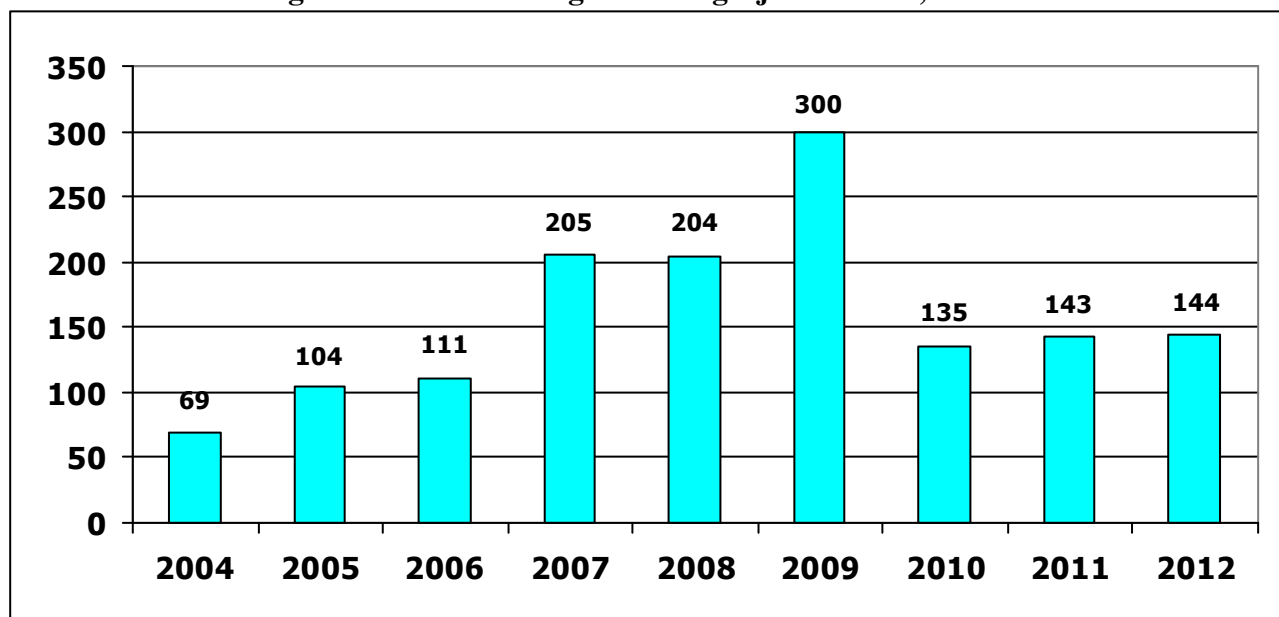
Nakkushaigus	Haigete üldarv aastas	nendest importitud haigusjuhud	Nakatamise riigid
Adenoviirusenteriit	200	4	Bulgaaria 2, Kreeka 1, Vietnam 1
A-viirushepatiit	63	3	Egiptus 1, Soome 1, Usbekistan 1
C-viirushepatiit, äge	24	1	Norra
Difülobotriaas	67	1	Rootsi
<i>E. coli</i> soolenakkus	8	3	Egiptus 1, Ukraina 2
Gonokokknakkus	217	1	Soome
Kampülobakterenteriit	268	15	Bulgaaria 1, India 3, Indoneesia 1, Itaalia 1, Kreeka 1, Leedu 1, Prantsusmaa 1, Suurbritannia 3, Tai 1, Türgi 1, Ukraina 1
Kõhutüüfus	1	1	India
Leetrid	4	2	India 1, Tai 1
Leptospiroos	5	1	Prantsusmaa
Loomahammustused	1608	5	India 1, Leedu 1, Venemaa 3
Malaaria (<i>P.falciparum</i>)	6	6	Indoneesia 1, Kambodža 1, Kamerun 1, Nigeeria 2, Sierra Leone 1
Nakkuslik mononukleos	305	1	Bulgaaria
Neerusündroomiga hemorraagiline palavik	19	1	Soome
Norwalk-viirusnakkus	423	6	Egiptus 3, Filipiinid 1, Hispaania 1, Soome 1
Paratüüfus A	1	1	India
Pneumokokknakkus	104	1	Türgi
Puukborrelioos (Lyme'i tõbi)	1546	14	Belgia 1,

Nakkushaigus	Haigete üldarv aastas	nendest importitud haigusjuhud	Nakatamise riigid
			Norra 1, Prantsusmaa 1, Rootsi 1, Saksamaa 1, Soome 6, Suurbritannia 1, Venemaa 2,
Puukentsefaliit	178	1	Kanada
Rotaviirusenteriit	892	12	Bulgaaria 3, Egiptus 1, Etioopia 1, Hispaania 2, Iirimaa 1, Prantsusmaa 1, Saksamaa 1, Singapur 1, Ungari 1
Salmonelloos	287	21	Bulgaaria 3, Egiptus 3, Hispaania 2, India 3, Kreeka 1, Läti 1, Maroko 1, Prantsusmaa 1, Türgi 2, Venemaa 3, Vietnam 1
Sarlakid	740	2	Poola 1, Venemaa 1
Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused	1596	3	Kambodža 1, Norra 1, Soome 1
Süüfilis	41	2	Soome
Šigelloos	34	13	Egiptus 6, Etioopia 1, Gruusia 1, Hiina 1, Hispaania 1, India 1, Mehhiko 1, Tšiili 1
Tuulerõuged	9070	7	Mehhiko 1, Norra 1, Saksamaa 1, Soome 1, Venemaa 3
Täpsustamata soolenakkused	840	9	Hispaania 3, Iisrael 1,

Nakkushaigus	Haigete üldarv aastas	nendest importitud haigusjuhud	Nakatamise riigid
			India 1, Poola 1, Soome 2, Ukraina 1
Sügelised e skaabies	1013	5	Hiina 1, Itaalia 1, Soome 3
<i>Yersinia enterocolitica</i> enteriit	47	1	Maroko
KOKKU		144	

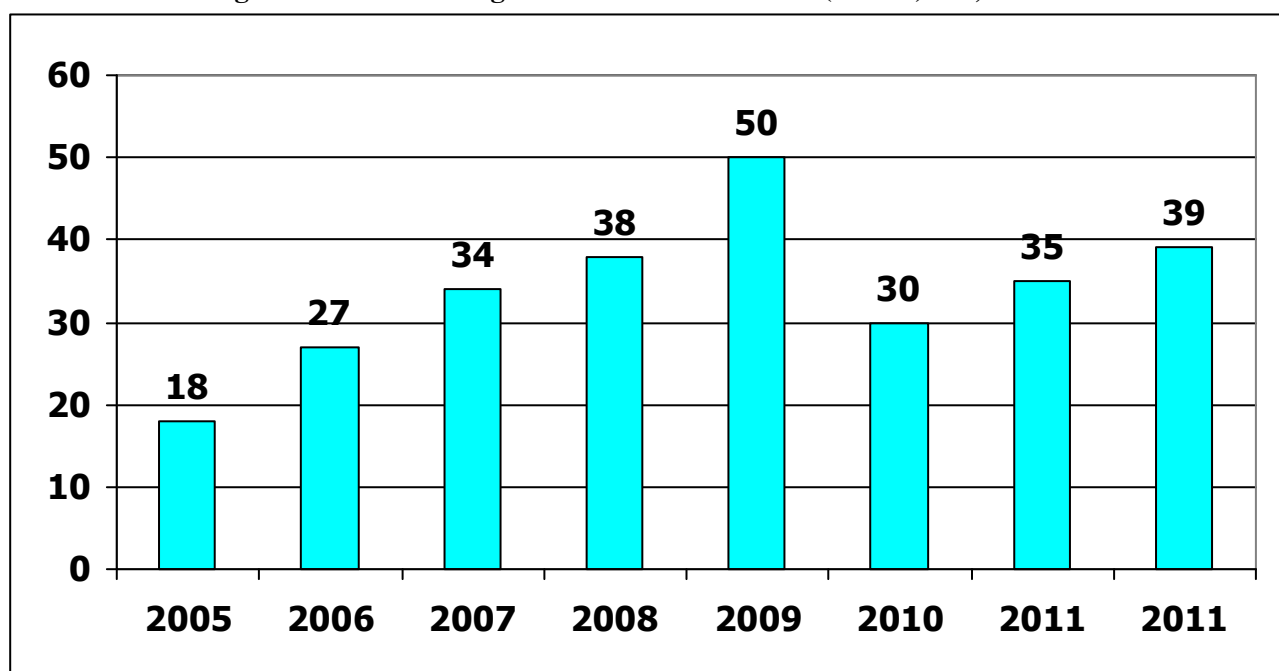
Joonis 119.

Reisimisega seotud nakkushaigused. Haigusjuhtude arv, 2004-2012

Joonis 120.

Reisimisega seotud nakkushaigused. Nakatumiskohtade (riikide) arv, 2005-2012

Nakkushaiguste surmajuhud

Tabel 27.

Nakkushaigustest põhjustatud surmajuhud, 2003-2012

Nakkushaigus	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	KOKKU
Pneumokokknakkus			2	5	3	4		1	3	6	24
<i>H. influenzae</i> nakkus		1			2		2			2	7
Pneumokokk- ja <i>H. Influenzae</i> seganakkus									1		1
Meningokokknakkus		4	1	1	1	2	1				10
Listerioos						2		2		1	5
Leegionärihaigus		1		2	1				2	2	8
Leptospiroos	1										1
Läkaköha					1						1
Neerusündroomiga hemorraagiline palavik				1							1
Salmonelloos					1		1	1	1		4
Šigelloos					1						1
Malaaria							1			1	2
Äge A-viirushepatiit									2		2
Äge B-viirushepatiit							1				1
Creutzfeldti-Jakobi tõbi								1			1
Kampülobakterenteriit									1		1
Teetanus									1		1
Gripp	?	?	?	?	?	?	13	8	10	4	35
Kokku	1	6	3	9	10	8	19	13	21	16	106

Nakkushaigete hospitaliseerimine

Tabel 28.

Haigete hospitaliseerimine, 2012 (kokku 3781 juhtu)

Nakkushaigus	%
Kõhutüüfus/paratüüfused	100,0
Leegionärihaigus	100,0
Leetrid	100,0
Leptospiroos	100,0
Listerioos	100,0
Malaaria	100,0
E-viirushepatiit	100,0
Pneumokokknakkus	99,0
Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid	96,2
Norwalk-viirusnakkus	94,6
<i>Haemophilus influenzae</i> nakkus	90,7
Rotaviirusenteriit	89,9
Neerusündroomiga hemorraagiline palavik	89,5
Täpsustamata soolenakkused	84,2
Meningokokknakkus	83,3
Muud täpsustatud soolenakkused	83,2
Puukentsefaliit	81,5
B-viirushepatiit, äge	77,8
Muud viirushepatiidid	66,7
Ehhinokokoos	66,7
<i>E. coli</i> soolenakkus	62,5
Kampülobakterenteriit	53,7
Jersinioos	51,1
B-viirushepatiit, krooniline	48,9
Salmonelloos	45,6
Nakkuslik mononukleoos	42,6
C-viirushepatiit, äge	41,7
A-viirushepatiit	39,7
Šigelloos	35,3
Süüfilis	24,4
C-viirushepatiit, krooniline	15,0
Läkakõha	8,7
Lyme'i tõbi	6,6
Difülobotriaas	6,0
Lambliias	5,1
Sarlakid	3,9
Gonokokknakkus	3,2
Anogenitaalsed herpesviirusnakkused	3,2
Askaridiaas	2,1
Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused	1,0
Loomahammustused	0,9
Tuulerõuged	0,5
Mumps	0,0

2012. aastal ei registreeritud botulismi, brutselloosi, difteeriat, kaasasündinut süüfilist, katku, koolerat, krüptosporidioosi, leeprat, marutõbi, poliomüeliiti, punetisi, siberi katku, teetanust, toksoplasmoosi, trihhinelloosi, tulareemiat.